

Udskriftsdato: 15. december 2025

2008/1 LSF 126 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv. og forskellige andre love (Omlægning af affaldsforbrændingsafgiften)

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin., j.nr. 2008-231-0017

Forslag

til

Lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv. og forskellige andre love

(Omlægning af affaldsforbrændingsafgiften)

§ 1

I lov om afgift af affald og råstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1165 af 27. november 2006, foretages følgende ændringer:

1. § 9, stk. 2, ophæves.

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 2-5.

2. I § 9, stk. 3, der bliver stk. 2, ophæves nr. 1, 5, 6, 10 og 11.

Nr. 2-4 bliver herefter nr. 1-3, og nr. 7-9 bliver nr. 4-6.

3. I § 9, stk. 3, nr. 4, der bliver stk. 2, nr. 3 ændres »§ 11, stk. 6« til: »§ 11, stk. 5«.

4. § 9, stk. 3, nr. 8, der bliver stk. 2, nr. 5, affattes således:

»5) Deponering af aske eller slagger fra separat forbrænding af kød- og benmel, hvor kød- og benmelet er omfattet af § 7a, stk. 2, nr. 3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks. m.v., men ikke af denne lovs § 9, stk. 2, nr. 4.«

5. § 10, stk. 1, affattes således:

»Afgiften udgør 375 kr. pr. ton affald, der afleveres til deponering. Den afgiftspligtige vægt er affaldets bruttovægt.«

6. § 10, stk. 2-3, stk. 5 og stk. 7-8, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 2, og stk. 6 bliver stk. 3.

7. § 10, stk. 4, der bliver stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Afgiften udgør ligeledes 375 kr. pr. ton affald, der deponeres med henblik på senere forbrænding.«

8. I § 10, stk. 6, der bliver stk. 3, udgår », jf. dog stk. 3 og 7«.

9. § 11, stk. 1, affattes således:

»Virksomheder og anlæg, der til deponering modtager affald, der er omfattet af kommunalbestyrelsens anvisningspligt eller en kommunal indsamlingsordning, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen.«

10. § 11, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Virksomheder og anlæg, der på egen grund deponerer eget affald, som er omfattet af kommunalbestyrelsens anvisningspligt, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen.«

11. § 11, stk. 3-4, ophæves.

Stk. 5-8 bliver herefter stk. 3-6.

12. I § 11, stk. 6, der bliver stk. 4, udgår »eller forbrænding«.

13. § 11, stk. 7, litra a, der bliver stk. 5, litra a, ophæves.
Litra b-d bliver herefter litra a-c.

14. § 11, stk. 7, litra b, der bliver stk. 5, litra a, affattes således:
»a) Specielle deponeringsanlæg til farligt affald.«

15. § 12, stk. 1, affattes således:

»Registrerede virksomheder, jf. § 11, skal opgøre den afgiftspligtige vægt for en afgiftsperiode på grundlag af den mængde affald, der er tilført virksomheden til deponering i perioden, fratrasket vægten af den del af det afgiftspligtige affald, der igen er fraført i perioden. Hvis vægten af det fraførte affald er større end vægten af det tilførte affald i perioden, overføres den overskydende vægt til fradrag i følgende afgiftsperioder. For affald, som er fraført til forbrænding, og hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 1, nr. 6 eller 7, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., tilbagebetales afgiften dog for den overskydende vægt. Det er en betingelse for fradrag, at virksomheden kan godtgøre vægten af det fraførte affald. Det er en betingelse for tilbagebetaling, at virksomheden kan godtgøre vægten af det fraførte affald, og at affaldet er fraført til forbrænding.«

16. § 12, stk. 2-3, ophæves.

17. § 14, stk. 5, ophæves.
Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 5 og 6.

18. I § 14, stk. 6, der bliver stk. 5, ændres to steder »§ 9, stk. 3, nr. 7« til: »§ 9, stk. 2, nr. 4«.

19. I § 14, stk. 7, der bliver stk. 6, ændres to steder »§ 9, stk. 3, nr. 8« til: »§ 9, stk. 2, nr. 5«.

20. I § 26, stk. 1, nr. 4, udgår »forbrænding«.

21. § 31, stk. 2, ophæves.

22. § 33, stk. 1, nr. 4, ophæves.
Nr. 5-9 bliver herefter nr. 4-8.

23. § 33, stk. 1, nr. 7, der bliver nr. 6, affattes således:

»6) undlader at benytte en vægt, som overholder de af told- og skatteforvaltningen fastsatte regler, jf. § 10, stk. 3,«

§ 2

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 1068 af 30. oktober 2006, som ændret ved § 4 i lov nr. 1536 af 19. december 2007 og § 3 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Der betales afgift efter brændværdien eller energiindholdet, jf. dog stk. 4, i følgende varer:

- 1) Stenkul, inkl. stenkulsbriketter samt koks, cinders og koksgrus.
- 2) Jordoliekoks.
- 3) Brunkulsbriketter og brunkul.
- 4) Talolie, trætjære, trætjæreolie, vegetabilsk beg og andre varer udvundet af saften fra træ, som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme.

- 5) Andre varer henhørende under position 2713, 2714 og 2715 i EU's kombinerede nomenklatur, som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme
 - a) med et vandindhold på mindst 27 pct. og
 - b) med et vandindhold på mindre end 27 pct.
- 6) Varme produceret ved forbrænding af affald. Ved affald forstås affald, som det er defineret i lov om miljøbeskyttelse eller regler fastsat i medfør af lov om miljøbeskyttelse.
- 7) Affald anvendt som brændsel i anlæg. Ved affald forstås affald, som det er defineret i lov om miljøbeskyttelse eller regler fastsat i medfør af lov om miljøbeskyttelse.

Stk. 2. Afgiften udgør for

- 1) de i stk. 1, nr. 1-5, nævnte varer 54,5 kr. pr. gigajoule (GJ),
- 2) de i stk. 1, nr. 6, nævnte varer 14,9 kr. pr. gigajoule (GJ), og
- 3) det i stk. 1, nr. 7, nævnte affald 33,125 kr. pr. gigajoule (GJ).

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen fastsætter nærmere regler for opgørelse af de i stk. 2, nr. 1, nævnte varers brændværdi.

Stk. 4. Hvis registrerede virksomheder ikke foretager opgørelse af varernes faktiske brændværdi for så vidt angår varerne nævnt i stk. 1, nr. 1-5, betales afgift efter varernes vægt. Afgiften udgør

- 1) for varer omfattet af stk. 1, nr. 1, 1.526,0 kr. pr. ton,
- 2) for varer omfattet af stk. 1, nr. 2, 1.798,5 kr. pr. ton,
- 3) for varer omfattet af stk. 1, nr. 3, 1.035,5 kr. pr. ton,
- 4) for varer omfattet af stk. 1, nr. 4, 2.098,2 kr. pr. ton,
- 5) for varer omfattet af stk. 1, nr. 5, litra a, 1.558,7 kr. pr. ton og
- 6) for varer omfattet af stk. 1, nr. 5, litra b, 2.049,2 kr. pr. ton.

Stk. 5. I perioden 2008-2014 er satserne nævnt i stk. 2, nr. 1 og 2, og stk. 4, som anført i bilag 2 og 3.«

2. § 2, *stk. 1*, affattes således:

»Virksomheder, der udvinder eller fremstiller afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen.«

3. I § 2 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Virksomheder, der forbrænder afgiftspligtigt affald, jf. § 1, stk. 1, nr. 6, sammenholdt med § 7a, stk. 2, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen. Virksomheder, der forbrænder afgiftspligtigt affald, jf. § 1, stk. 1, nr. 7, sammenholdt med § 7a, stk. 2 og 3, skal ligeledes registreres hos told- og skatteforvaltningen.«

Stk. 2-10 bliver herefter stk. 3-11.

4. I § 2, *stk. 3*, der bliver stk. 4, ændres to steder »stk. 4« til: »stk. 5«.

5. I § 2, *stk. 4*, der bliver stk. 5, ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

6. I § 2, *stk. 5, 1. pkt.*, der bliver stk. 6, 1. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 4« og »stk. 4« til: »stk. 5«.

7. § 2, *stk. 6*, der bliver stk. 7, affattes således:

»*Stk. 7.* Ved anmodning om registrering efter stk. 4 skal virksomheden over for told- og skatteforvaltningen dokumentere, at virksomheden i de seneste 12 måneder har opfyldt betingelserne i stk. 4 eller sandsynliggøre, at virksomheden i de kommende 12 måneder opfylder betingelserne i stk. 4. Ved opgørelsen af forbrug de seneste 12 måneder benyttes de mængder afgiftspligtige varer eller varme, som er målt af de virksomheder, som er registreret efter stk. 1, 2 eller 5.«

8. I § 2, *stk. 7*, der bliver stk. 8, ændres to steder »stk. 3 eller 4« til: »stk. 4 eller 5«.

9. I § 2, *stk. 8*, der bliver stk. 9, ændres to steder »stk. 3 eller 4« til: »stk. 4 eller 5«.

10. I § 2, stk. 9, der bliver stk. 10, ændres fire steder »stk. 3 eller 4« til: »stk. 4 eller 5«.

11. § 3 affattes således:

»Registrerede virksomheder med undtagelse af virksomheder, som alene er registreret efter § 2, stk. 2, er berettiget til, uden at afgiften efter § 1, stk. 1, nr. 1–5, er berigtiget, fra udlandet at modtage og fra andre registrerede virksomheder at få tilført afgiftspligtige varer og varme.«

12. § 5, affattes således:

»Virksomheder, der udvinder eller fremstiller afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, skal efter den valgte opgørelsesmetode opgøre den afgiftspligtige mængde varer for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomheden, jf. dog stk. 15. I opgørelsen skal endvidere medtages virksomhedens eget forbrug af disse afgiftspligtige varer i det omfang, at det ikke opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 8.

Stk. 2. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 1. pkt., som ikke fyrer med en kombination af afgiftspligtigt affald og andre brændsler, opgør den afgiftspligtige varme, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 2, som den varme, der produceres ved forbrænding af afgiftspligtigt affald. Den producerede varme skal måles.

Stk. 3. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 1. pkt., som fyrer med en kombination af afgiftspligtigt affald og andre brændsler, opgør den afgiftspligtige varme, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 2, som den producerede varme fratrullet energiindholdet i de andre brændsler ganget med 0,85. Virksomheder, der producerer både varme og elektricitet, opgør den afgiftspligtige varme som den producerede varme. Herfra fratrækkes dog energiindholdet i de andre brændsler ganget med 0,85 og ganget med forholdet mellem på den ene side den producerede varme og på den anden side den producerede varme og energiindholdet i elektriciteten. Virksomheder, som er omfattet bilag 1 til denne lov, der producerer både varme og elektricitet, opgør dog den afgiftspligtige varme som det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald for anlægget fratrullet den del, som medgår til produktionen af elektricitet. Denne del beregnes efter fordelingsreglerne i § 7, stk. 1, for værker, som er omfattet af bilag 1 til denne lov. Hvis energiindholdet i de andre brændsler, jf. 1. og 3. pkt., ikke kan dokumenteres, anvendes energiindholdet nævnt i § 7, stk. 1. Virksomheder, der foretager opgørelse af energiindholdet i de andre brændsler efter faktisk brændværdi, skal konstatere eller verificere brændværdien i hver brændselskategori og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen. Den producerede varme skal måles. Endvidere skal al den producerede elektricitet måles.

Stk. 4. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 1. pkt., som foretager opgørelse af den afgiftspligtige varme, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 2, skal ved opgørelsen ikke medtage varme til eget forbrug, når det opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 8.

Stk. 5. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 2. pkt., som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, og som er omfattet af bilag 1 til denne lov, opgør den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, som det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald for anlægget. Når der produceres både varme og elektricitet, skal den del af energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald, som medgår til produktionen af elektricitet, dog ikke medregnes til den afgiftspligtige mængde. Denne del beregnes efter fordelingsreglerne i § 7, stk. 1, for værker, som er omfattet af bilag 1 til denne lov.

Stk. 6. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 2. pkt., som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, og som ikke er omfattet af bilag 1 til denne lov, opgør den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, som det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald for anlægget. Når der produceres både varme og elektricitet skal den del af energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald, som medgår til produktionen af elektricitet,

dog ikke medregnes til den afgiftspligtige mængde. Denne del beregnes efter fordelingsreglerne i § 7, stk. 1, for værker, som ikke er omfattet af bilag 1 til denne lov.

Stk. 7. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 2. pkt., som ikke har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, og som ikke fyrer med en kombination af afgiftspligtigt affald og andre brændsler, opgør den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, som den varme, der produceres ved forbrænding af afgiftspligtigt affald divideret med 0,85. Hvis der produceres både varme og elektricitet, opgøres den afgiftspligtige mængde dog som den varme, der produceres ved forbrænding af afgiftspligtigt affald, divideret med 1,25. Denne varme kan dog ikke være mindre end summen af energiindholdet i den producerede mængde varme og elektricitet divideret med 0,85 og fratrasket energiindholdet i den producerede elektricitet divideret med 0,35. Hvis der produceres både varme og elektricitet, kan den afgiftspligtige mængde også opgøres som summen af energiindholdet i den producerede varme og elektricitet fra afgiftspligtigt affald divideret med 0,85 og fratrasket energiindholdet i den producerede elektricitet divideret med 0,65. Den af sidstnævnte to metoder, som virksomhederne vælger, skal benyttes i hele kalenderåret, og metoden skal være den samme som eventuelt benyttes i kalenderåret ved tilsvarende opgørelser efter stk. 8 og § 7, stk. 1. Den producerede varme skal måles. Endvidere skal al den producerede elektricitet måles.

Stk. 8. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 2. pkt., som ikke har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, og som fyrer med en kombination af afgiftspligtigt affald og andre brændsler, opgør den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, som den varme, der produceres ved forbrænding af både afgiftspligtigt affald og andre brændsler, divideret med 0,85 og fratrasket energiindholdet i de andre brændsler. Hvis der produceres både varme og elektricitet opgøres den afgiftspligtige mængde dog som varmen fra afgiftspligtigt affald divideret med 1,25. Varmen fra afgiftspligtigt affald beregnes som den producerede varme ganget med forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og på den anden side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og energiindholdet i de andre brændsler. Energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald beregnes som summen af den producerede varme og elektricitet divideret med 0,85 fratrasket energiindholdet i de andre brændsler. Sidstnævnte afgiftspligtige mængde kan dog ikke være mindre end energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald fratrasket elektriciteten fra afgiftspligtigt affald divideret med 0,35. Elektriciteten fra afgiftspligtigt affald beregnes som den producerede elektricitet ganget med forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og på den anden side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og energiindholdet i de andre brændsler. Hvis der produceres både varme og elektricitet kan den afgiftspligtige mængde også opgøres som summen af den producerede varme og elektricitet fra afgiftspligtigt affald divideret med 0,85 og fratrasket elektriciteten fra afgiftspligtigt affald divideret med 0,65. Den af sidstnævnte to metoder, som virksomhederne vælger, skal benyttes i hele kalenderåret, og metoden skal være den samme, som eventuelt benyttes i kalenderåret ved tilsvarende opgørelser efter stk. 7 og § 7, stk. 1. Hvis energiindholdet i de andre brændsler ikke kan dokumenteres, anvendes energiindholdet nævnt i § 7, stk. 1. Virksomheder, der foretager opgørelse af energiindholdet i de andre brændsler efter faktisk brændværdi, skal konstatere eller verificere brændværdien i hver brændselskategori og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen. Den producerede varme skal måles. Endvidere skal al den producerede elektricitet måles.

Stk. 9. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 2. pkt., som ikke har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, og som ikke fyrer med en kombination af afgiftspligtigt affald og andre brændsler, kan opgøre den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, efter reglerne i dette stykke på betingelse af, at der er installeret en eller flere røggaskondensatorer i anlægget, og varmen derfra udgør mindst 8 pct. af anlæggets samlede produktion af varme og elektricitet i afgiftsperioden. Den afgiftspligtige mængde opgøres som den varme, der produceres ved forbrænding

af afgiftspligtigt affald divideret med 0,95. Hvis der produceres både varme og elektricitet, opgøres den afgiftspligtige mængde dog som produktionen af varme fratrullet produktionen af varme og elektricitet ganget med 0,1, hvorefter resultatet divideres med 1,25. Denne varme kan dog ikke være mindre end summen af energiindholdet i den producerede mængde varme og elektricitet divideret med 0,95 og fratrullet energiindholdet i den producerede elektricitet divideret med 0,35. Hvis der produceres både varme og elektricitet, kan den afgiftspligtige mængde også opgøres som summen af energiindholdet i den producerede varme og elektricitet fra afgiftspligtigt affald divideret med 0,95 og fratrullet energiindholdet i den producerede elektricitet divideret med 0,65. Den af sidstnævnte to metoder, som virksomhederne vælger, skal benyttes i hele kalenderåret, og metoden skal være den samme, som eventuelt benyttes i kalenderåret ved tilsvarende opgørelser efter stk. 7, 8 og 10 samt § 7, stk. 1. Den producerede varme fra røggaskondensatorer og den øvrige producerede varme skal måles hver for sig. Endvidere skal al den producerede elektricitet måles.

Stk. 10. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 2. pkt., som ikke har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, og som fyrer med en kombination af afgiftspligtigt affald og andre brændsler, kan opgøre den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, efter reglerne i dette stykke på betingelse af, at der er installeret en eller flere røggaskondensatorer i anlægget og varmen derfra udgør mindst 8 pct. af anlæggets samlede produktion af varme og elektricitet i afgiftsperioden. Den afgiftspligtige mængde opgøres som den varme, der produceres ved forbrænding af både afgiftspligtigt affald og andre brændsler, divideret med 0,95 og fratrullet energiindholdet i de andre brændsler. Hvis der produceres både varme og elektricitet, opgøres den afgiftspligtige mængde dog som produktionen af varme fra afgiftspligtigt affald fratrullet produktionen af varme og elektricitet fra afgiftspligtigt affald ganget med 0,1, hvorefter resultatet divideres med 1,25. Varmen fra afgiftspligtigt affald beregnes som den producerede varme ganget med forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og på den anden side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og energiindholdet i de andre brændsler. Energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald beregnes som summen af den producerede varme og elektricitet divideret med 0,95 fratrullet energiindholdet i de andre brændsler. Elektriciteten fra afgiftspligtigt affald beregnes som den producerede elektricitet ganget med forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og på den anden side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og energiindholdet i de andre brændsler. Sidstnævnte afgiftspligtige mængde kan dog ikke være mindre end energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald fratrullet elektriciteten fra afgiftspligtigt affald divideret med 0,35. Hvis der produceres både varme og elektricitet kan den afgiftspligtige mængde også opgøres som summen af den producerede varme og elektricitet fra afgiftspligtigt affald divideret med 0,95 og fratrullet elektriciteten fra afgiftspligtigt affald divideret med 0,65. Den af sidstnævnte to metoder, som virksomhederne vælger, skal benyttes i hele kalenderåret, og metoden skal være den samme, som eventuelt benyttes i kalenderåret ved tilsvarende opgørelser efter stk. 7, 8 og 9 samt § 7, stk. 1. Hvis energiindholdet i de andre brændsler ikke kan dokumenteres, anvendes energiindholdet nævnt i § 7, stk. 1. Virksomheder, der foretager opgørelse af energiindholdet i de andre brændsler efter faktisk brændværdi, skal konstatere eller verificere brændværdien i hver brændselskategori og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen. Den producerede varme fra røggaskondensatorer og den øvrige producerede varme skal måles hver for sig. Endvidere skal al den producerede elektricitet måles.

Stk. 11. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, som ikke har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, og som skal opgøre den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, skal ved opgørelse og varmemålinger medtage bortkølet varme til den producerede varme.

Stk. 12. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 2. pkt., som opgør den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, kan i det omfang den afgiftspligtige mængde vedrører

virksomhedens eget forbrug, og dette eget forbrug opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 8, reducere omfanget af den afgiftspligtige mængde.

Stk. 13. Den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, divideres med 1,25, når der for anlægget ikke foretages opgørelse af det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald, og anlægget ikke producerer både varme og elektricitet.

Stk. 14. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for opgørelse af det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald for anlægget efter stk. 3, 4. pkt., samt stk. 5 og 6.

Stk. 15. Registrerede virksomheder efter § 2, stk. 1, som ikke eller kun i uvæsentligt omfang afsætter afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, skal opgøre den afgiftspligtige mængde som den mængde, der i perioden er forbrugt i virksomheden eller fraført denne. Decentrale og industrielle kraft-varme-værker, der er omfattet af § 3, stk. 5, 2. pkt., i lov om naturgas og bygas, kan ved opgørelsen fradrage kul, der er indeholdt i varmeleverancen til virksomheder, der er registreret for forbrug af varme, jf. § 3, stk. 4, i lov om afgift af naturgas og bygas.

Stk. 16. Registrerede virksomheder, der foretager opgørelse efter brændværdi, skal konstatere eller verificere brændværdien i hver varekategori og på forlangende fremvise dokumentation herfor overfor told- og skatteforvaltningen.

Stk. 17. I tilfælde omfattet af § 12, stk. 2, skal virksomheden føre regnskab over indkøb og forbrug af afgiftspligtige varer inden for hver varekategori og på dette grundlag beregne brændværdien i de afgiftspligtige varer, der er udleveret eller forbrugt i virksomheden.

Stk. 18. Opgørelsen specificeres efter regler, som fastsættes af told- og skatteforvaltningen.

Stk. 19. Såfremt afgiftspligtige varer, der ikke er omfattet af § 6, stk. 1, udleveres til andre oplagringsanlæg end de for modtageren normale, kan told- og skatteforvaltningen bestemme, at udleveringen efter stk. 1 finder sted ved modtagelsen af de afgiftspligtige varer i de normale oplagringsanlæg.

Stk. 20. For virksomheder registreret efter § 2, stk. 4, er den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode den mængde afgiftspligtige kul, der er indeholdt i leverancen af varme fra et registreret kraft-varmeværk omfattet af bilag 1 til denne lov, et decentralt eller industrielt kraft-varmeværk registreret efter § 2, stk. 5, i det omfang afgiften indeholdt i varmeleverancen ikke opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 8.

Stk. 21. For mellemhandlere registreret efter § 2, stk. 5, er den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode den mængde afgiftspligtige kul, der er indeholdt i leverancen af varme fra et registreret kraft-varmeværk omfattet af bilag 1 til denne lov. Ved opgørelsen kan fradrages afgiftspligtige kul, der er indeholdt i varmeleverancer til virksomheder registreret efter § 2, stk. 4.

Stk. 22. For decentrale og industrielle kraft-varme-værker registreret efter § 2, stk. 5, er den afgiftspligtige mængde kul for en afgiftsperiode den forbrugte mængde kul, som virksomheden ikke kan få afgiftsfritagelse for efter reglerne i § 7, stk. 1. Ved opgørelsen kan fradrages kul, der er indeholdt i varmeleverancen til virksomheder registreret efter § 2, stk. 4.

Stk. 23. Den mængde afgiftspligtige kul, der er anvendt til fremstilling af varme leveret til en anden registreret virksomhed, beregnes forholdsmæssigt.

Stk. 24. Told- og skatteforvaltningen fastsætter nærmere regler for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde efter stk. 20-23.«

13. § 6 affattes således:

»I den afgiftspligtige mængde efter § 5, stk. 1 og 15, fradrages afgiftspligtige varer, jf. § 1, stk. 1, nr. 1-5, der

- 1) tilføres en anden registreret virksomhed efter § 2, stk. 1,
- 2) leveres til udlandet, eller
- 3) fritages efter § 7 eller § 7a, stk. 1.

Stk. 2. Registrerede virksomheder efter § 5, stk. 1, som er omfattet af § 5, stk. 15, kan yderligere fradrage den mængde afgiftspligtige varer, jf. § 1, stk. 1, nr. 1–5, for hvilken der kan ske tilbagebetaling efter § 8.

Stk. 3. I den afgiftspligtige mængde efter § 5, stk. 2–14, fradrages afgiftspligtige varer, jf. § 1, stk. 1, nr. 6–7, der vedrører leverancer af varme til udlandet.«

14. I § 7, *stk. 1*, indsættes efter »Forgasningsgas 4,0 MJ/Nm³«: »Energiindholdet i slam og gødning udgør dog henholdsvis 10 GJ/t og 14 GJ/t fratrukket 1,2 procent pr. procentpoint vandindhold. Virksomhederne skal konstatere eller verificere vandindholdet og på forlangende kunne fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen.«

15. § 7, *stk. 5, 1. pkt.*, affattes således:

»*Stk. 5.* Virksomheder, som forbruger varme leveret fra en ekstern varmeproducent, som indebærer betaling af afgift efter § 1, nr. 6 eller 7, får godtgørelse for afgiften af den andel af varmen, der anvendes til fremstilling af elektricitet, hvoraf der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet.«

16. I § 7a indsættes som stk. 2-4:

»*Stk. 2.* Fritaget for afgift, jf. § 1, stk. 1, nr. 6 og 7, er:

- 1) Biomasseaffald, der kan tilføres forbrændingsanlæg uden kommunal anvisning i henhold til Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald, i læs, der udelukkende indeholder denne type affald.
- 2) Farligt affald, herunder klinisk risikoaffald, der tilføres et forbrændingsanlæg i læs, der udelukkende indeholder farligt affald.
- 3) Kødmel, benmel og fedt, som stammer fra forarbejdning af animalsk affald og tilføres et forbrændingsanlæg i hele selvstændige læs fra en godkendt forarbejdningssvirksomhed. Det er en betingelse for afgiftsfritagelsen, at kød- og benmelet ikke må anvendes i foderet til dyr, der anvendes til fødevareproduktion.

Stk. 3. Fritaget for afgift, jf. § 1, stk. 1, nr. 7, er fiberfraktioner, der fremkommer efter afgangning og separering af husdyrgødning. For at være omfattet skal afgangningen ske i et husdyrgødningsbaseret biogasanlæg i henhold til Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1650 af 13. december 2006 om anvendelse af affald til jordbrugsformål.

Stk. 4. Det er en betingelse for afgiftsfritagelse efter stk. 2, nr. 3, at virksomheden kan dokumentere, at betingelsen i stk. 2, nr. 3, 2. pkt., er opfyldt.«

17. § 8, *stk. 3, 1. pkt.*, affattes således:

»Der ydes dog ikke tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, som leveres fra virksomheden, rumvarme eller varmt vand, jf. dog stk. 4, eller for varme fra affald omfattet af § 1, stk. 2, nr. 3, der direkte eller indirekte bortkøles, uanset stk. 4.«

18. I § 11, *stk. 2*, indsættes efter 2. pkt.:

»Virksomheder, som er registreret efter § 2, stk. 2, 2. pkt., og andre virksomheder, som leverer varme, må ikke påføre fakturaen oplysning om afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, for så vidt at afgiften ikke kan indregnes i priser for indenlandsk varmelevering efter lov om varmeforsyning.«

19. I § 17, *stk. 6*, ændres »omhandlede virksomheder.« til: »omhandlede virksomheder og af regnskaber mv. hos personer og virksomheder, der leverer affald til virksomheder, som er registreringspligtige efter § 2, stk. 2.«

20. I § 20, *stk. 1, nr. 2*, ændres »§ 2, stk. 1« til: »§ 2, stk. 1 eller 2«, og »§ 5, stk. 4 og 5« ændres til: »§ 5, stk. 16 og 17«.

21. Bilag 4 ophæves.

§ 3

I lov nr. 464 af 9. juni 2004 om ændring af afskrivningsloven, ligningsloven, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og lov om afgift af svovl foretages følgende ændring:

1. § 3, nr. 1, ophæves.

§ 4

I lov nr. 1391 af 20. december 2004 om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af ledningsført vand og lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. foretages følgende ændring:

1. § 4 ophæves.

§ 5

I lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love foretages følgende ændring:

1. § 4, nr. 12, ophæves.

§ 6

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 889 af 17. august 2006, som ændret ved § 5 i lov nr. 1536 af 19. december 2007, § 3 i lov nr. 524 af 17. juni 2008 og § 4 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, indsættes som nyt nummer:

»15) ikke bionedbrydeligt affald anvendt som brændsel 150 kr. pr. ton udledt CO₂«

2. I § 2 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Ved affald i denne lov forstås affald, som det er defineret i lov om miljøbeskyttelse eller regler fastsat i medfør af lov om miljøbeskyttelse. Ved ikke bionedbrydeligt affald, jf. stk. 1, nr. 15, forstås affald fra fossile kilder.«

3. I § 5 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Virksomheder, som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, opgør den afgiftspligtige mængde CO₂, hvoraf der skal betales afgift efter § 2, stk. 1, nr. 15, som energiindholdet (GJ) i den indfyrede mængde ikke bionedbrydeligt affald til fremstilling af varme ganget med affaldets faktiske emissionsfaktor (kg CO₂/GJ). For anlæg, som er omfattet af bilag 1 til lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., opgøres energiindholdet efter reglerne for opførelse i § 5, stk. 5, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv. For anlæg, som ikke er omfattet af bilag 1 til lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., opgøres energiindholdet efter reglerne for opførelse i § 5, stk. 6, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv. Virksomheden kan ved opførelse af energiindholdet i det indfyrede ikke bionedbrydelige affald foretage et fradrag for varme fra affaldet, som forbruges af virksomheden selv, og som opfylder betingelserne for tilbagebetaling i § 9a, der beregnes som varmen divideret med 0,85.

Stk. 3. Virksomheder, som ikke har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, opgør den afgiftspligtige mængde CO₂, hvoraf der skal betales afgift efter § 2, stk. 1, nr. 15, som energiindholdet (GJ) i den samlede indfyrede mængde affald ganget med en standard-emissionsfaktor på

28,34 kg CO₂/GJ for affaldet. Energiindholdet i det indfyrede affald opgøres efter reglerne for opgørelse i § 5, stk. 7–11 og 13, i lov afgift af stenkul, brunkul og koks mv. Ved sidstnævnte opgørelse sidestilles eventuel elektricitet dog med varme, som om der faktisk ikke produceres elektricitet, og brændslerne slam og gødning sidestilles dog med andre brændsler i det omfang, at de er fritaget for afgift efter § 7, stk. 5, 2. pkt.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for opgørelse af affaldets faktiske emissionsfaktor (kg CO₂/GJ) efter stk. 2.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 5.

4. I § 7, stk. 5, nr. 4, ændres »§ 5, stk. 2« til: »§ 5, stk. 5«.

5. Efter § 7 indsættes:

»§ 7a. Fritaget for afgift, jf. § 1, stk. 1, nr. 15, er affald, som er omfattet af § 7a, stk. 2 og 3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv. Fritaget for afgift, jf. § 1, stk. 1, nr. 15, er endvidere affald med et vægtindhold af ikke bionedbrydeligt affald på mindre end 1 pct. Told - og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler for dokumentation og opgørelse af vægtindholdet af ikke bionedbrydeligt affald, jf. 2. pkt.«

6. § 9, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Uanset stk. 1 kan virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, få 57,3 pct. af afgiften efter denne lov tilbagebetalt af afgiftspligtig elektricitet, der er berettiget til tilbagebetaling og opgøres efter reglerne i nr. 3, 4, 6, 11, 13 og 14 i bilag 1 til denne lov, eller anvendes som nævnt i nr. 15-37 i bilag 1 til denne lov. For anvendelser nævnt i nr. 15-37 i bilag 1 til denne lov kan afgiftspligtig elektricitet anvendt til ventilation i forbindelse med disse anvendelser medregnes som forbrugt til anvendelserne. Virksomheder, der forbruger afgiftspligtig elektricitet direkte til fremstilling af varme til anvendelser nævnt i bilag 1 til denne lov, kan ligeledes få tilbagebetalt 57,3 pct. af afgiften af elektriciteten. For de i nr. 2-37 i bilag 1 nævnte anvendelser ydes tilbagebetalingen på betingelse af, at forbruget af afgiftspligtig elektricitet vedrører en årlig produktion på mindst 10 t. I perioden 2008-2014 er satserne for tilbagebetalingen som anført i bilag 4.«

7. Efter § 9 indsættes:

»§ 9a. Der ydes fuld tilbagebetaling for afgift af varme og af afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-7 og 9-13, der anvendes i momsregistrerede virksomheders produktionsenheder med en tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂ -kvoter, til aktiviteter omfattet af §§ 5-8 i lov om CO₂ -kvoter, bortset fra produktionsenheder omfattet af § 17, stk. 1, i lov om CO₂ -kvoter, jf. dog stk. 2. På de samme betingelser ydes der fuld tilbagebetaling af afgift af varme fra ikke bionedbrydeligt affald anvendt som brændsel, jf. § 2, stk. 1, nr. 15. Endvidere kan momsregistrerede virksomheder, som har en tæt driftsmæssig og fysisk sammenhæng inden for samme lokalitet med en produktionsenhed med tilladelse til udledning af CO₂, jf. 1. pkt., opnå fuld tilbagebetaling af afgift af varme, der leveres direkte fra produktionsenheden med tilladelse til udledning af CO₂ til den forbundne virksomhed, jf. dog stk. 2. Der ydes dog ikke tilbagebetaling for afgift af varme fra en produktionsenhed uden tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter.

Stk. 2. Der ydes ikke tilbagebetaling af afgift af varme og afgiftspligtige varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, der leveres fra virksomheden, eller rumvarme eller varmt vand i virksomheden. Opgørelse af ikke tilbagebetalingsberettiget afgift af energiforbrug nævnt i 1. pkt. sker efter reglerne i § 11 i lov om energiafgift af visse mineralolieprodukter m.v., § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas og § 11 i lov om afgift af elektricitet.

Stk. 3. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan forde-

ling kan opgøres. Den andel, der kan henregnes under stk. 1, opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde, der anvendes til formål omfattet af stk. 1, og på den anden side den samlede mængde fremstillet på fællesanlægget. Den resterende mængde brændsel m.v. henregnes til andre anvendelser i virksomheden. På anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90o C, eller anlæg, hvor mindst 90 pct. af det tilbagebetalingsberettigede forbrug vedrører anvendelser omfattet af stk. 1, kan virksomheden vælge mellem at opgøre andelen til andre anvendelser i virksomheden indirekte efter ovenstående metode og at opgøre forbruget til andre anvendelser direkte. Den direkte opgjorte mængde energi, der skal henføres til andre anvendelser i virksomheden, opgøres som den mængde energi, der forbruges til andre anvendelser, divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 9, stk. 2, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Denne mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Såfremt målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til stk. 1. Virkningsgraden udgør for gasfyrede anlæg 0,90, for oliefyrede anlæg 0,85 og for andre anlæg 0,80.

Stk. 4. Reglerne i § 9, stk. 4-7 og 17 finder tilsvarende anvendelse for stk. 1-3.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for opgørelse og indberetning af det tilbagebetalingsberettigede energiforbrug efter stk. 1.«

8. I § 12, *stk. 1, nr. 2*, ændres »og 13,« til: », 13 og 15,«.

9. I § 12, *stk. 2*, indsættes som 2. pkt.:

»Bestemmelsen i § 11, stk. 2, 3. pkt., i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., finder tilsvarende anvendelse ved fakturering af afgift efter § 2, stk. 1, nr. 15.«

10. I § 13, *stk. 2, nr. 2*, ændres »og 13,« til: », 13 og 15,«.

11. I § 14, *stk. 1, nr. 2*, ændres »og 13,« til: », 13 og 15,«.

12. I *Bilag 2, nr. 13, litra a*, ændres »kr./t« til: »kr./GJ«.

13. I *Bilag, nr. 13, litra b*, ændres »kr./t« til: »kr./GJ«.

§ 7

Lov om tilskud til elproduktion, jf. lovbekendtgørelse nr. 1331 af 30. november 2007, som ændret ved § 7 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, ophæves.

§ 8

I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 772 af 24. juli 2000, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 549 af 6. juni 2007 og § 12 i lov nr. 465 af 17. juni 2008 og senest ved § 3 i lov nr. 503 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 20, *stk. 1*, ændres »stk. 7-11« til: »stk. 7-14«.

2. I § 20 indsættes efter stk. 11 som stk. 12-14:

»*Stk. 12.* Affaldsforbrændingsanlæg, der leverer opvarmet vand eller damp, kan i prisen for de i stk. 1 nævnte ydelser, ikke indregne følgende udgifter og bortfald af indtægter, jf. dog stk. 13:

- 1) Afgift af affald anvendt som brændsel, jf. § 1, stk. 2, nr. 3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv.
- 2) CO₂-afgift af ikke bionedbrydeligt affald anvendt som brændsel, jf. § 2, stk. 1, nr. 15, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.
- 3) Bortfald af indtægter som følge af ophævelse af lov om tilskud til elproduktion.

Stk. 13. For så vidt angår afgifter nævnt i stk. 12, nr. 1 og 2, kan de affaldsforbrændingsanlæg, som er nævnt i stk. 12, og de aftagere, som anlæggene leverer opvarmet vand eller damp til, indgå aftaler om, at udgifter til afgifter, jf. stk. 12, nr. 1 og 2, indregnes i priser for ydelser omfattet af stk. 1. Det er en betingelse, at parterne samtidig aftaler hvilke udgifter, som følge af indførelsen af afgifterne nævnt i stk. 12, nr. 1 og 2, og ophævelsen af tilskuddet nævnt i stk. 12, nr. 3, der ikke skal indregnes i priser for ydelser omfattet af stk. 1, således at den samlede aftale afspejler en rimelig balance mellem parterne.

Stk. 14. En aftale indgået i overensstemmelse med stk. 13 kan ikke resultere i en varmepris, der overstiger et prisloft udmeldt efter stk. 4.«

§ 9

I lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 418 af 26. juni 1998, som ændret ved § 24 i lov nr. 165 af 15. marts 2000, § 25 i lov nr. 1029 af 22. november 2000, § 24 i lov nr. 325 af 18. maj 2005, § 40 i lov nr. 428 af 6. juni 2005 og § 1 i lov nr. 1417 af 21. december 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 2*, udgår »samt § 10, stk. 3«.

2. I § 7, indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Der er afgiftsfrihed for UREA-produkter i henhold til DIN norm DIN 70070 og lignende.«
Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

3. § 10, *stk. 3*, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.

4. I § 24, 3. *pkt.*, ændres »§ 7, stk. 2« til: »§ 7, stk. 3«.

5. I § 26, *stk. 2, nr. 1*, ændres »§ 7, stk. 2« til: »§ 7, stk. 3«.

6. I § 26, *stk. 2, nr. 3*, ændres »§ 7, stk. 3« til: »§ 7, stk. 4«.

§ 10

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 297 af 3. april 2006, som ændret ved § 1 i lov nr. 1536 af 19. december 2007, § 2 i lov nr. 524 af 17. juni 2008 og § 5 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, foretages følgende ændring:

1. I § 9, *stk. 2*, indsættes efter »Forgasningsgas 4,0 MJ/Nm³«: »Energiindholdet i slam og gødning udgør dog henholdsvis 10 GJ/t og 14 GJ/t fratrukket 1,2 procent pr. procentpoint vandindhold. Virksomhederne skal konstatere eller verificere vandindholdet og på forlangende kunne fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen.«

§ 11

I lov om afgift af naturgas og bygas, jf. lovbekendtgørelse nr. 298 af 3. april 2006, som ændret ved § 3 i lov nr. 1536 af 19. december 2007, § 4 i lov nr. 524 af 17. juni 2008 og § 2 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, foretages følgende ændring:

1. I § 8, *stk. 2*, indsættes efter »benyttes i hele kalenderåret«:

»Energiindholdet udgør:

Spildolie 40,4 MJ/kg

Fyringstjære	36,4 MJ/kg
Gas- og dieselolie	35,9 MJ/l
Petroleum	34,8 MJ/l
Fuelolie	40,4 MJ/kg
LPG	46,0 MJ/kg
Gas, som fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	52,0 MJ/kg
Stenkul	25,2 GJ/t
Koks	28,9 GJ/t
Jordoliekoks	31,4 GJ/t
Brunkulsbriketter og brunkul	18,3 GJ/t
Benzin	32,9 MJ/l
Halm	14,5 MJ/kg
Træaffald	14,7 MJ/kg
Andet affald	9,4 MJ/kg
Naturgas	39,6 MJ/Nm ³
Biogas	19,7 MJ/Nm ³
Forgasningsgas	4,0 MJ/Nm ³

»Energiindholdet i slam og gødning udgør dog henholdsvis 10 GJ/t og 14 GJ/t fratrukket 1,2 procent pr. procentpoint vandindhold. Virksomhederne skal konstatere eller verificere vandindholdet og på forlangende kunne fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen.

MJ = megajoule

GJ = gigajoule.«

§ 12

Stk. 1. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovens §§ 1-6 og 9-11. Ministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 2. Klima- og energiministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovens §§ 7 og 8. Ministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 3. § 9a, stk. 1, 1. og 3. pkt., og stk. 2, 3 og 5, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, som affattet ved denne lovs § 6, nr. 7, har virkning fra den 1. januar 2005.

Stk. 4 . For løbende leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden lovens ikrafttræden og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes den ændrede afgift af så stor en del af leverancen, som tidsrummet fra lovens ikrafttræden til afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Med told- og skatteforvaltningens tilladelse kan der foretages afrunding ved opgørelse af den brøkdel af leverancen, hvoraf der skal betales afgift.

Stk. 5. For affald, der på tidspunktet fra lovens ikrafttræden, er henlagt i mellemdæponi med henblik på forbrænding, tilbagebetales den betalte affaldsforbrændingsafgift på 330 kr. pr. ton affald i deponiet, når affaldet fraføres til forbrænding, og der skal betales afgift efter § 1, stk. 1, nr. 6 eller 7, i lov om stenkul, brunkul og koks mv. Virksomheden skal kunne godtgøre vægten af henholdsvis affaldet i deponiet på tidspunktet fra lovens ikrafttræden og affaldet til forbrænding, som efterfølgende fraføres deponiet. Hvis deponiet tilføres affald efter tidspunktet for lovens ikrafttræden, skal tilbagebetaling af den betalte affaldsforbrændingsafgift på 330 kr. pr. ton affald i deponiet ske, før der kan ske fradrag eller

tilbagebetaling vedrørende afgiften på 375 kr. pr. ton affald til deponering efter § 12 i lov om afgift af affald og råstoffer.

Stk. 6 . For kvælstofholdige produkter, der før lovens ikrafttræden er udleveret til forbrug i lastbilers miljøfiltre fra en registreret virksomhed, udbetales der godtgørelse af kvælstofafgift.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Med dette lovforslag foreslås en omlægning af forbrændingsafgiften af affald til en afgift på energi og CO₂, som svarer til afgiften på de fossile brændsler.

Baggrunden for forslaget er især, at den nuværende afgiftsstruktur for affaldsbrændsler og fossile brændsler set under ét kan medføre, at affaldsstrømmene påvirkes, således at affald ikke brændes af der, hvor det er billigst at brænde det af, når der ses bort fra afgifter.

Strømmene af affald til forbrænding styres i dag primært af den kommunale anvisning til konkrete forbrændingsanlæg og sekundært af prisen på forbrænding. Kommunerne har ansvar for, at der er tilstrækkelig forbrændingskapacitet. Størsteparten af kommunerne ejer derfor egne forbrændingsanlæg, som der anvises til. I visse kommuner anvises til flere forbrændingsanlæg, som affaldsproducenterne kan vælge mellem, hvorved prishensyn kan have indflydelse på, hvilket anlæg, affaldet leveres til. Regeringen indgik i sommeren 2007 et bredt forlig om organisering af affaldssektoren med alle partier undtagen Enhedslisten. Det fremgår af aftalen, at parterne i kommende forhandlinger skal beslutte, hvordan affaldsforbrændingssektoren fremover skal organiseres, herunder om den skal liberaliseres eller fortsat skal reguleres via kommunal anvisning.

Indtil sommeren 2008 har kraftværker, der anvender affald som brændsel, været underlagt regulering på dette område, der indebærer, at kraftværkerne økonomisk skal hvile i sig selv, og det har derfor ikke været attraktivt for anlæggene at forbrænde affald. Affaldsforbrænding har derfor primært fundet sted på konventionelle affaldsforbrændingsanlæg. Når kraftværkerne har omstillet anlæggene teknisk til at kunne forbrænde affald, vil kommunerne kunne anviser forbrændingseget affald til anlæggene. Billigere forbrændingspriser vil kunne komme affaldsproducenter til gode i kommuner, der ikke ejer eget affaldsforbrændingsanlæg, og som derfor står mere frit ved valg af forbrændingsanlæg.

Affaldsstrømmene kan trods reguleringen af, hvor affaldsforbrænding skal ske (den kommunale anvisning til bestemte anlæg) i et vist omfang blive påvirket indirekte af prisen for forbrænding på de forskellige anlæg. Det følger af, at erhvervsvirksomheder i vidt omfang overdrager deres affald til genanvendelsesvirksomheder, som producerer forbrændingseget affald ved oparbejdningen af det genanvendelige affald. De virksomheder, der leverer dette forbrændingsegnete affald til anlæg, hvor prisen er relativt lav, har en konkurrencemæssig fordel. Udgangspunktet er, at også det genanvendelige erhvervsaffald er undergivet den kommunale anvisning, men anvisningen på dette område sker mere hyppigt til en behandlingsform og ikke til et konkret anlæg, hvorfor affaldsproducenter ofte vil have mulighed for at vælge mellem flere konkurrerende anlæg på dette område. Dertil kommer, at der er indgået en bred politisk aftale om ny organisering af affaldssektoren (fase I), hvorefter at affaldsproducenter fremover frit skal kunne vælge genanvendelsesanlæg, og den kommunale anvisningsret og -pligt for det genanvendelige erhvervsaffald bortfalder. Der forventes fremsat lovforslag til implementering af denne aftale ultimo januar 2009, således at denne ordning kan træde i kraft 1. januar 2010.

Som reglerne er nu, anvendes f.eks. stort set alt dansk affald, der forbrændes, til rumvarme. Derimod anvendes der stort set intet affald i industrien eller til elproduktion. Baggrunden herfor er, at kraftværkerne på dette område har været underlagt regulering, der indebærer, at de økonomisk skal hvile i sig selv, såfremt de forbrænder affald, og at kommuner som følge af deres kapacitetsforpligtelse og anvisningsret har anvist affald til forbrænding til forbrændingsanlæg. Endvidere har der ikke i industrien eller ved elproduktion været nogen særlig afgiftsfordel ved at benytte affald som brændsel, idet der typisk opnås godtgørelse eller fritagelse for afgifterne på fossile brændsler til processerne og elproduktionen. Da der er en relativt stor afgiftsfordel ved at benytte affaldet som brændsel til rumvarme, men ikke ved at benytte

det til procesformål eller elproduktion, kan det modvirke intentionen om at øge forbrændingen af affald på kraftværker.

Formålet med omlægningen er at gøre affaldsforbrænding mere omkostningseffektiv, hvilket er ensbetydende med en velfærdsøkonomisk gevinst. Omlægningen vil forbedre afgiftsstrukturen, idet affaldet fremover pålægges samme afgifter som fossile brændsler. Med omlægningen vil afgifterne dermed blive mere neutrale i forhold til, hvor affald brændes af.

Omlægningen vil f.eks. afhjælpe den afgiftsmæssige u hensigtsmæssighed, at det i dag er dyrt at afbrænde spildevandsslam og husdyrgødning med lavt energiindhold i Danmark på grund af affaldsforbrændingsafgiften.

Forslaget vurderes at give en gevinst for miljøet. Med en øget udsortering vil en del af strømmen af affald med højt energiindhold (plastaffald m.v.) kunne flyttes fra afbrænding til genanvendelse.

Forslaget vurderes endvidere at føre til mindre afbrænding af affald i de almindelige affaldsforbrændingsanlæg, som er udenfor CO₂-kvotesektoren. En del af reduktionen vil blive genbrugt, mens en anden del vil blive afbrændt i kvoteomfattede værker og industrier. Derfor vil CO₂-udledningerne falde udenfor kvotesektoren.

Den foreslåede omlægning er i overensstemmelse med skattestoppet, idet den er provenuneutral, og det er muligt inden for rammerne af skattestoppet, at forhøje en miljøafgift, hvis det er miljømæssigt ønskeligt, og hvis merprovenuet bruges til at sænke andre skatter eller afgifter. Her sker bl.a. en forhøjelse af varmeafgiften for affald, der er en energiafgift, mens forbrændingsafgiften af affald fjernes.

Den foreslåede omlægning af forbrændingsafgiften af affald til en afgift på energi og CO₂ gennemføres samlet set ved, at forbrændingsafgiften afskaffes, at affaldsvarmeafgiften forhøjes, at der indføres CO₂-afgift ved affaldsforbrænding, og at statstilskuddet til decentral affaldsbaseret elproduktion afskaffes.

De typer affald, som i dag er fritaget for forbrændingsafgiften, berøres ikke af omlægningen. Papirslam, som anvendes til industriel produktion, og som er fritaget for forbrændingsafgiften, bliver dog omfattet af den nye afgift på energi, men da afgiften godtgøres ved anvendelse til proces, får afgiften ikke betydning for virksomhederne.

I lovforslaget er der indsat regler, som skal modvirke uønskede højere varmepriser for varmekunder på grund af omlægningen.

Lovforslaget indeholder en mindre administrativ lempelse for vognmænd, der benytter kvælstofholdige stoffer i deres lastbilers SCR-katalysatorer.

1.1. Energiudnyttelse af husdyrgødning

Husdyrgødning, der afbrændes, klassificeres som affald og skal derfor brændes på anlæg, der er undergivet kravene i EU's affaldsforbrændingsdirektiv. Gødningen er derfor pålagt affaldsafgift ved forbrænding.

Med omlægningen af affaldsforbrændingsafgiften til en afgift på energi og CO₂ falder afgiftsbelastningen for husdyrgødning, der afbrændes, og især for de typer, hvor der er et lavt energiindhold f.eks. på grund af et stort vandindhold.

Regeringen vurderer, at husdyrgødningen kan have et væsentligt potentiale som vedvarende energikilde i klimarigtig energiproduktion, og at dette potentiale kan bidrage til en i miljømæssig henseende hensigtsmæssig udnyttelse af husdyrgødning.

Der er kun få erfaringer med miljø- og klimabelastningen ved afbrænding af husdyrgødning. Viser igangværende og fremtidige forsøg, at den samlede miljø- og klimabelastning ved afbrænding af husdyrgødningens fiberfraktion og andre tilsvarende ensartede, oparbejdede affaldsfraktioner, der har karakter af vedvarende energikilder, er væsentlig mindre end ved afbrænding af affald i almindelighed, bør det efter

regeringens opfattelse kunne danne grundlag for en reduktion af afgiftsbelastningen ved udnyttelsen af sådanne vedvarende energikilder.

Regeringen fortsætter med henblik herpå arbejdet for at udrede de samlede miljø- og klimamæssige konsekvenser af forbrænding af husdyrgødning.

Forbrænding af husdyrgødning er et supplement til biogas fra gødning. Ved omlægningen reduceres den samlede afgift på afbrænding af gødning. Det forventes ikke at føre til, at fremstilling af biogas af gødning reduceres. Varme fremstillet af biogas er helt fritaget for CO₂- og energiafgift, mens varme fremstillet ved afbrænding af gødning vil skulle betale samme energiafgift som for kul, olie og gas. Det gælder dog ikke for afbrænding af fibre fra afgasset gødning, hvor de nuværende fritagelser fortsætter. El fremstillet ved biogas modtager betydelige pristillæg (har en høj garanteret afsætningspris), mens el fremstillet ved gødning som brændsel ikke får tilskud, og skal afsættes til den almindelige markedspris. Med de fortsat langt større afgifts- og tilskudsmæssige incitamenter til at fremstille biogas forventes afbrænding af gødning uden bioforgasning alene at finde sted i de tilfælde, hvor der er store vanskeligheder eller meromkostninger ved bioforgasning.

2. Gældende ret samt lovbestemmelser der ikke er trådt i kraft

I relation til forbrænding af affald er der flere love, der er relevante at ændre. Udover affaldsafgiftsloven, hvor forbrændingsafgiften af affald pålægges, og kulafgiftsloven, hvor affaldsvarmeafgiften pålægges, ændres der i CO₂-afgiftsloven, fordi der lægges CO₂-afgift på indholdet af plast m.v. i affald, samt i lov om tilskud til elproduktion og lov om varmforsyning, som konsekvens af de andre ændringer.

2.1. Forbrændingsafgift på affald

Affald, der forbrændes, pålægges via affaldsafgiftsloven en forbrændingsafgift på 330 kr. pr. ton affald til forbrænding (affaldsvægtafgift). Satsen er fast, dvs. den er ikke omfattet af indekseringen af afgifter på energiprodukter.

Industrien samt affalds- og slamforbrændingsanlæg kan få nedslag eller godtgørelse for afgiften vedrørende asken fra afgiftspligtig affaldsforbrænding, når asken genanvendes.

Som udgangspunkt gælder disse regler for alt affald, som forbrændes her i landet, uanset om der er tale om dansk affald eller importeret affald.

Der sker dog ingen afgiftsbelastning ved import af affald, som bruges i forbindelse med medforbrænding af affald. Ved medforbrænding af affald forstås i denne forbindelse, at affaldet forbrændes, fordi man ønsker at udnytte materialer i det affald, som forbrændes. F.eks. når affald forbrændes og dets materialer udnyttes i forbindelse med produktion af cement. Medforbrænding omfatter her ikke produktion af energi, herunder elproduktion. Som udgangspunkt skal en virksomhed betale forbrændingsafgift af dansk affald til medforbrænding, men den kan opnå fritagelse for affald, der indgår i produktet.

Tørret slam er pålagt en særlig høj afgift på 3 eller 4 gange den relevante vægt. Den særligt høje sats er fastsat for at hindre, at der bruges energi på at tørre slam, inden det brændes af.

Fritaget for affaldsafgiften er biomasseaffald, farligt affald og kød- og benmel, der som led i destruktion skal afbrændes, papirslam, der anvendes ved industriel produktion, samt afgassede og separerede fiberfraktioner fra husdyrgødning.

Udover affaldsforbrændingsafgiften rummer affaldsafgiftsloven en deponeringsafgift for affald. Hvis affald deponeres i stedet for at blive afbrændt eller genanvendt, er afgiften oppe på 375 kr. pr. ton. Der gælder dog en afgift på 330 kr. pr. ton, når affald på visse betingelser deponeres med henblik på senere forbrænding (mellemdæponi).

2.2. Affaldsvarmeafgift

Ifølge kulafgiftsloven skal der betales afgift af varme produceret ved forbrænding af affald, som er

omfattet af forbrændingsafgiften i affaldsafgiftsloven, samt af affald i form af afgassede og separerede fiberfraktioner fra husdyrgødning, som er fritaget for forbrændingsafgiften i affaldsafgiftsloven.

Afgiftssatsen udgør i 2008 13,1 kr. pr. GJ (gigajoule) varme produceret ved forbrænding af affald. Hvis varmen ikke måles, betales der afgift efter affaldets vægt, og satsen i 2008 udgør i så fald 173,1 kr. pr. ton træaffald og 112 kr. pr. ton andet affald.

Affaldsvarmeafgiften er en energiafgift. De momsregistrerede virksomheder kan få godtgjort afgiften for affaldsvarme anvendt til procesformål og elproduktion. Derimod godtgøres affaldsvarmeafgift vedrørende rumvarme, inkl. varmt brugsvand, ikke. For ikke momspligtig virksomhed og private husholdninger kan der ikke opnås godtgørelse af affaldsvarmeafgift.

2.3. CO₂-afgift på brændsler

CO₂-afgiften omfatter som hovedregel de brændsler, som også er afgiftspligtige efter energiafgiftslovene.

Afgiften er ved lov nr. 528 af 17. juni 2008 (Implementering af energiaftalen) sat op fra 90 kr. pr. ton CO₂ (2007-niveau) til 150 kr. pr. ton CO₂. Forhøjelsen er dog endnu ikke trådt i kraft, da loven først skal godkendes efter EU's statsstøtteregele. I 2008 er satsen dermed foreløbig 91,6 kr. pr. ton CO₂.

Tilsvarende afventes også statsstøttegodkendelse af nye regler om godtgørelse af CO₂-afgift til virksomheder, jf. igen lov nr. 528 af 17. juni 2008 samt lov nr. 464 af 9. juni 2004 (Den skattemæssige behandling af CO₂-kvoter og sildekvoter og tilpasninger af CO₂-afgiften). Efter de tidligere regler kan der opnås nærvæd fuld godtgørelse, herunder tilskud, vedrørende CO₂-afgiften på brændsler til tunge processer, som fremgår af et bilag til CO₂-afgiftsloven, mens der efter de nye regler gives fritagelse for CO₂-afgift af brændsler til procesformål indenfor CO₂-kvoteseektoren. Brændsler til elproduktion belastes i dag ikke med CO₂-afgift, mens det fremover vil være elproduktion indenfor CO₂-kvoteseektoren, herunder de centrale kraftvarmeværker, som undgår belastning med CO₂-afgift. Øvrigt brændselsforbrug er som hovedregel afskåret fra godtgørelse af CO₂-afgift.

Der er dog ikke CO₂-afgift på affald.

2.4. Elproduktionstilskud

Efter de gældende regler i lov om tilskud til elproduktion ydes der statsstilskud til produktion af elektricitet, der produceres ved affaldsbaseret kraftvarmeproduktion.

Tilskuddet udgør 7 øre pr. kWh for den mængde elektricitet, der produceres ved hjælp af affaldsbaseret kraftvarme. Tilskuddet udgør dog 10 øre pr. kWh, hvis den samlede kapacitet til elproduktion er 3 MW eller mindre.

Tilskuddet ydes dog ikke til elektricitet produceret ved forbrænding af affald, hvis anlægget er placeret på centrale kraftvarmepladser. Tilskuddet ydes kun til decentral, affaldsbaseret produktion af elektricitet.

2.5. Prisfastsættelse efter lov om varmemforsyning

Efter de gældende regler om affaldsforbrændingsanlægs fastsættelse af priser for leverancer af varmt vand og damp skal afgifter på energiprodukter til frembringelse af disse leverancer indregnes i varmepri-serne.

2.6. Kvælstofafgift

Ifølge kvælstofafgiftsloven betales der afgift af kvælstofindholdet i visse gødningsstoffer.

Vognmænd, der benytter produkter med afgiftspligtigt indhold af kvælstof i deres lastbilers SCR-ka-

talysatorer med henblik på at reducere lastbilernes NOx-udslip, kan opnå godtgørelse af den betalte kvælstofafgift.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Omlægning af affaldsforbrændingsafgiften til afgifter på energi og CO₂

Med forslaget foreslås en omlægning af forbrændingsafgiften efter affaldets vægt til den almindelige afgift på energi og CO₂.

Omlægningen indebærer, at forbrændingsafgiften af affald afskaffes. Til gengæld forhøjes afgiften af affaldsvarme - ved en tillægsafgift - fra 13,1 kr. pr. GJ til 39,6 kr. pr. GJ, begge udtrykt i 2008-niveauet. Det svarer til en tillægsafgift på 26,5 kr. pr. GJ affaldsvarme (output). Tillægsafgiften indsættes i kulafgiftsloven, hvor den imidlertid fastsættes til 33,125 kr. pr. GJ i affaldet (input). Gruppen af affaldsforbrændingsanlæg med kombineret el- og varmfremstilling, som står for afbrændingen af langt hovedparten af affaldet, vil måle den producerede affaldsvarme, og efter reglerne for kombineret el- og varmfremstilling dividere det målte med 1,25 og betale afgift af den beregnede mængde. Det svarer til, at afgiftssatsen på 33,125 kr./GJ i affald (input) udgør 26,5 kr. pr. GJ affaldsvarme (output). Noget lignende vil gøre sig gældende for de centrale kraftvarmeværker, om end de på grund af andre regler for kombineret el- og varmfremstilling kan komme til at betale afgift efter en sats, der varierer omkring, men ikke er meget forskellig fra, satsen på 26,5 kr. pr. GJ affaldsvarme.

Tillægsafgiften omfatter dog ikke varme fra affald i form af afgassede og separerede fiberfraktioner fra husdyrgødning.

Desuden pålægges affald CO₂-afgift for så vidt angår plast og lignende i affaldet, dvs. affald fra fossile kilder, da afbrænding heraf ikke er CO₂-neutralt.

Forbrændingsanlæg, som ikke er CO₂-kvoteomfattede, skal medregne eventuel bortkøling af varme fra affaldsforbrænding til den varme, hvoraf der skal betales tillægsafgift og eventuel CO₂-afgift. Hvis denne type virksomheder har installeret røggaskondensatorer i deres anlæg, kan de betale afgifterne af et reduceret afgiftsgrundlag på betingelse af, at varmen fra røggaskondensatorer udgør mindst 8 pct. af anlæggets samlede produktion af varme og elektricitet i afgiftsperioden. Hermed er der givet et incitament til bedre energidnyttelse via brug af røggaskondensatorer.

Endeligt afskaffes elproduktionstilskuddet til decentral affaldsbaseret elproduktion som led i finansieringen af omlægningen af affaldsforbrændingsafgiften.

Herefter vil forbrændingsafgiften af affald være omlagt til en almindelig afgift på energi og CO₂, som svarer til afgiften på fossile brændsler.

Ved afgiftsomlægningen er det forudsat, at afgiftsregler i lov nr. 464 af 9. juni 2004 (Den skattemæssige behandling af CO₂-kvoter og sildekvoter og tilpasninger af CO₂-afgiften for det kvoteomfattede brændselsforbrug) og lov nr. 528 af 17. juni 2008 (Implementering af energiaftalen) sættes i kraft. Disse regler er ikke sat i kraft, fordi de fortsat afventer Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttere reglerne.

I forslaget til omlægningen er der indsat en bestemmelse, som skal modvirke uønskede højere varmepreiser for varmekunder på grund af omlægningen.

3.1.1. Affald som energiprodukt

Med de nuværende regler er der en vis anvendelse af affald som energiprodukt. Mere præcist stammer ca. 4 pct. af det samlede danske bruttoenergiforbrug fra afbrænding af affald. Det dækker over, at ca. 6 pct. af elforbruget og ca. 20 pct. af varmeforbruget produceres ved hjælp af affald.

Imidlertid kan det danske energiafgiftssystem forbedres for så vidt angår affald som energiprodukt. For det første er der ikke CO₂-afgift på affald som energiprodukt. Det på trods af, at afbrænding af plastaffald

på ingen måde er CO₂-neutralt. Selvom 6 pct. af den samlede affaldsmængde udgøres af plast, så stammer 25 pct. af den energi, der kommer ved afbrænding af affald, fra plast. Plastindholdet er efter visse opgørelser højere. En betydelig del af energiindholdet i affald er således ikke CO₂ neutralt. For det andet er der ikke samme størrelse fiskale afgift på affald, som på fossile brændsler. Endelig gives der et statsligt elproduktionstilskud til elproduktion på affaldsbaserede decentrale kraftvarmeværker – et tilskud der ikke gives, hverken til elproduktion med fossile brændsler eller til elproduktion på centrale kraftvarmeværker, selvom de måtte benytte affald som brændsel.

Da afgifter på fossile brændsler til procesformål og til elproduktion stort set godtgøres eller de fossile brændsler er fritaget, betyder det, at der ikke er nogen afgiftsmæssig fordel ved at bruge affald frem for fossile brændsler som brændsel i industrien og til central elproduktion. Derimod er der en betydelig afgiftsfordel ved at bruge affald som brændsel til produktion af rumvarme. Ved brug af affald til produktion af rumvarme er afgiften 13,4 kr. pr. GJ (2009). Bruges der derimod fossile brændsler til kraft-varmeproduktion, er afgiften typisk 39,6 kr. pr. GJ (2009). Altså er der en afgiftsfordel på 26,2 kr. pr. GJ (2009) ved at bruge affald frem for fossile brændsler til rumvarmeproduktion. Det kan gøre det vanskeligt at øge anvendelsen af affald som brændsel på centrale kraftværker, da det vil tilskynde til, at en stor del af alt affald som i dag vil blive brændt af i decentrale affaldsforbrændingsanlæg. Dette understøttes yderligere af, at der ydes statstilskud til den elektricitet, der produceres i forbindelse med affaldsbaseret decentral kraftvarme.

Da der herudover skal betales en forbrændingsafgift ved forbrænding af affald på 330 kr. pr. ton affald som udgangspunkt, vil industrien og de centrale elproducenter stå overfor en stor nettoafgift, da der ikke er nogen afgiftsmæssige fordele for dem ved at benytte affald som brændsel, hvilket der er for producenterne af rumvarme. Dermed er der ingen incitamenter for industrien og de centrale elproducenter til at bruge affald som brændsel. Affaldet vil derfor fortsat blive brændt på affaldsforbrændingsanlæggene, hvor der er en afgiftsfordel ved at bruge affald til produktion af rumvarme.

Derfor foreslås som tidligere nævnt med dette forslag en omlægning af afgifterne på forbrænding af affald, idet affaldsforbrændingsafgiften bortfalder, og affaldsvarmeafgiften, der er en energiafgift, til gengæld forhøjes. Derudover lægges der CO₂-afgift på affaldet, og elproduktionstilskuddet til decentral affaldsbaseret elproduktion afskaffes. Omlægningen vil medføre en mere ensartet behandling af affald og fossile brændsler til energiproduktion. Den vil derfor bidrage til neutralitet i afgiftssystemet i forhold til, hvor affald forbrændes. Denne neutralitet indebærer en velfærdsøkonomisk gevinst i det omfang, at affaldet efter omlægningen vil blive afbrændt på de anlæg, hvor afbrændingen er forbundet med færrest omkostninger, når der ses bort fra afgifter.

Ved omlægningen vil affald, der importeres til forbrænding, samtidig blive pålagt afgifter på lige fod med dansk affald til forbrænding.

En sådan omlægning vil betyde, at det fremover stort set kun vil være affald til rumvarme, der belastes med afgifter. Dette fordi forbrændingsafgiften ved afbrænding af affald til procesformål og til elproduktion bortfalder, og der stort set vil være godtgørelse eller fritagelse for energiafgift og CO₂-afgift ved forbrænding af affald til disse formål.

Energiindholdet i affaldet vil være afgørende for, hvor meget der skal betales i afgift. Dette betyder, at afgiften stiger for affald med højt energiindhold (f.eks. plast og papir), og falder for affald med et lavt energiindhold. For sidstnævnte affald, f.eks. husdyrgødning og spildevandsslam, vil afgiften i praksis være beskeden på grund af det meget lave energiindhold i affaldet. For alt affald under ét vil den forhøjede affaldsvarmeafgift gennemsnitligt set være tæt på den nuværende forbrændingsafgift af affald.

3.1.2. Effekter af omlægningen

3.1.2.1. Fordelingsmæssige effekter ved uændret adfærd

Der er tale om en strukturel omlægning af afgifterne ved forbrænding af affald. Alligevel er de fordelingsmæssige effekter af omlægningen begrænsede ved uændret adfærd.

Affald afbrændes typisk i en af tre slags virksomheder, nemlig hvile-i-sig-selv affaldsforbrændingsanlæg, slamforbrændingsanlæg eller produktionsvirksomheder.

95 pct. af affaldet afbrændes i hvile-i-sig-selv affaldsforbrændingsanlæg ejet af affaldsselskaber, kommuner eller private. Disse anlæg overvælter omkostningerne i deres priser. Det gælder således omkostningerne til de afgifter vedrørende affaldsforbrænding, som anlæggene skal betale til staten. Affaldsforbrændingsafgiften belaster affaldsleverandørerne via et affaldsgebyr for at få behandlet affaldet. Affaldsvarmeafgiften belaster varmekunderne via varmeprisen. Hvis denne eksisterende struktur fastholdes efter afgiftsomlægningen, vil affaldsleverandørerne få reduceret gebyr, og det vil være varmekunderne, der får overvæltet afgiftsomkostningen i varmeprisen.

Da affaldsafgiften hidtil har belastet affaldsleverandørerne, foreslås det tilstræbt, at de nye afgifter ligeledes væltes over i gebyret for at aflevere affaldet. Derved taber varmekunderne ikke ved afgiftsomlægningen. Det foreslås gennemført ved, at de nye afgifter defineres som særømkostninger ved anlæggenes prisfastsættelse overfor affaldsleverandørerne. Hvis forbrændingsanlæggene og varmekunderne kan blive enige om en anden fordeling af afgifterne, vil de som udgangspunkt have mulighed for at aftale det. For kommuner der ikke selv ejer affaldsforbrændingsanlæg og for hvem omkostningerne stiger for aflevering af affald med højt energiindhold, vil omlægningen medføre, at det vil blive mere attraktivt at få behandlet affaldet hos industri og centrale kraftvarmeanlæg. Det er skønnet, at affaldsforbrændingsanlæggene vil tabe ved omlægningen. Tabet vil dog sandsynligvis blive overvæltet på affaldsleverandørerne i form af højere affaldsgebyrer.

Slamforbrændingsanlæg, som efter de gældende regler er pålagt de særligt høje forbrændingsafgifter svarende til 3 eller 4 gange den almindelige forbrændingsafgift, vil efter omlægningen undgå disse afgifter og vil i praksis skulle betale betydeligt mindre pr. ton affald. Slamforbrændingsanlæggene vinder derved ved forslaget.

Produktionsvirksomheder, der afbrænder affald fra træ- og møbelindustri (ca. 1 pct. af den samlede affaldsmængde), vil få en afgiftslempelse.

3.1.2.2. Adfærdsændringer

En så strukturel afgiftsomlægning som den, der foreslås med dette forslag, vil betyde nogle forskydninger i affaldsstrømmene. Forskydningerne vil afhænge af affaldets energiindhold.

3.1.2.2.1. Affald med højt energiindhold

På grund af de ovennævnte hidtidige regler om hvile-i-sig-selv-regulering af anlæg, der anvendte affald som brændsel, de endnu uløste tekniske udfordringer ved medforbrænding af affald på centrale kraftværker, den kommunale anvisning af affald til konkrete affaldsforbrændingsanlæg, samt afgiftsfordelen ved at benytte affald med højt energiindhold til produktion af rumvarme, forbrændes stort set alt affald med højt energiindhold i almindelige affaldsforbrændingsanlæg.

I udlandet derimod benyttes en stor del af affaldsmængden som et alternativt brændsel i kraftværker og industri. I Danmark har elværker og industrier nu også mulighederne for og arbejder på at udvikle teknikken til at afbrænde affald, og de kan sandsynligvis også for visse affaldstyper gøre det billigere end affaldsforbrændingsanlæggene kan gøre det. Men den nugældende afgiftsstruktur, som gør det dyrere at bruge affaldsbrændsel frem for fossile brændsler til procesformål og elfremstilling, udgør en barriere

Afgiftsomlægningen vil gøre afgiftsreglerne neutrale overfor, hvor dette affald brændes af.

Omlægningen vil under forudsætning af øget udsortering betyde, at mere affald med højt energiindhold på sigt vil blive genanvendt frem for at blive afbrændt, idet afgiften af det stiger, hvis det bruges som brændsel til produktion af rumvarme.

Det vil blive mere attraktivt at brænde det affald med højt energiindhold, der fortsat bliver afbrændt i industri og elproduktion. Baggrunden er, at affaldsforbrændingsanlæg fortsat vil være dominerende ved fastsættelsen af affaldsgebyrer, og disse bliver høje for affald med højt energiindhold på grund af den høje afgift. Derimod kan industrien og elproduktionsanlæg benytte affaldet stort set uden afgift, og vil derfor være mere interesserede i at modtage affaldet.

3.1.2.2.2 Importeret affald

Importeret affald er i dag fritaget for affaldsforbrændingsafgift, når det bruges til medforbrænding i industrien. Desuden er der en afgiftsfordel ved at bruge importeret affald til produktion af rumvarme frem for at bruge fossile brændsler. Ved omlægningen vil affald, der importeres til forbrænding, blive pålagt afgifter på lige fod med dansk affald til forbrænding og fossile brændsler. Importen af affald vil derfor falde.

3.1.2.2.3. Dagrenovation

Kommunalbestyrelserne må stadig kun anvise dagrenovation til forbrænding på affaldsforbrændingsanlæggene, og det vil derfor fortsat blive brændt af dér.

3.1.2.2.4. Spildevandsslam og husdyrgødning

Afgiften for afbrænding af spildevandsslam falder kraftigt, og det vil medføre, at der i højere grad vil ske afbrænding af det i Danmark.

Samtidig vil eksporten af tørret spildevandsslam falde, ligesom det vil være tilfældet med genanvendelse af spildevandsslam ved udbringning på markerne.

For spildevandsanlæggene vil de mindre mængder spildevandsslam til udbringning på markerne alt andet lige blive lettere at komme af med, og landmændene vil derfor få en lavere betaling for at aftage spildevandsslammet. Dette giver en besparelse for rensningsanlæggene vedrørende omkostningerne til at komme af med spildevandsslam, og denne besparelse vil sandsynligvis komme husholdningerne til gode.

Husdyrgødning vil kunne afbrændes afgiftsfrit på gårdanlæg, hvis den producerede varme går til opvarmning af staldbygninger og lignende, hvorimod der forfalder afgift, hvis afbrændingen af husdyrgødningen går til opvarmning af stuehuse (rumvarme). Afbrændingen på gårdanlæg forudsætter dog, at disse overholder kravene til røgrensning mv. i affaldsforbrændingsbekendtgørelsen, og lovforslaget ændrer ikke på disse krav. Pt. findes der ikke gårdanlæg, der opfylder kravene i affaldsforbrændingsbekendtgørelsen.

3.1.3. Ændringer i affaldsavgiftsloven

I lov om afgift af affald og råstoffer tages alle bestemmelser om forbrænding af affald ud af loven. Lovens bestemmelser om affald vil herefter omhandle affald, der deponeres.

3.1.4. Ændringer i kulafgiftsloven

I kulafgiftsloven indføres der en tillægsafgift til affaldsvarmeafgiften. Hermed vil afgiften på affaldsvarme være summen af den allerede eksisterende affaldsvarmeafgift og den nye tillægsafgift. Den eksisterende affaldsvarmeafgift vedbliver at være indekseret, hvorimod den nye tillægsafgift ikke indekseres, da den kompenserer for den afskaffede affaldsforbrændingsafgift, der heller ikke blev indekseret.

Herudover overføres de fleste fritagelser, der var gældende for affaldsforbrændingsafgiften til at være fritagelser fra afgiften af affaldsvarme. Affald i form af afgassede og separerede fiberfraktioner fra husdyrgødning, som allerede er omfattet af den eksisterende affaldsvarmeafgift, fritages ikke for denne afgift, men kun for den nye tillægsafgift.

3.1.5. CO₂-afgiftsloven

I CO₂-afgiftsloven indføres der CO₂-afgift på ikke bionedbrydeligt affald (plast m.v.). Satsen udgør 150 kr. pr. ton udledt CO₂.

Virksomheder indenfor CO₂-kvotesektoren, der opgør CO₂ for dette affald, skal betale afgift på grundlag af opgørelsen. Disse virksomheder får dog tilbagebetalt afgiften for elproduktion og proces.

Virksomheder som ikke foretager faktisk opgørelse af CO₂ for affald til både el- og varmfremstilling, betaler afgift ud fra, at der er 28,34 kg. CO₂ pr. GJ fra affald generelt.

Fritaget er dog affald, hvor indholdet af ikke-bionedbrydeligt affald udgør mindre end 1 pct. af affaldets samlede vægt. Endvidere vil der være fritagelse for de typer affald, som hidtil har været fritaget for affaldsforbrændingsafgiften, som nu ophæves.

3.1.6. Lov om tilskud til elproduktion

Lov om tilskud til elproduktion omhandler kun tilskud til affaldsbaseret elproduktion. Da dette tilskud afskaffes med denne omlægning af afgiften på forbrænding af affald, foreslås loven ophævet.

3.2. Omlægning fra godtgørelsesordning til fritagelsesordning for vognmænd

Som en administrativ lempelse for vognmændene omlægges den eksisterende godtgørelsesordning for afgift af kvælstofholdige produkter til brug i lastbilers SCR-filtre til en fritagelsesordning.

3.2.1. Kvælstofafgiftsloven

Som følge af de skærpede krav til lastbilers partikel- og NO_x-udledning, der blev pålagt ved de EURO4-normer, der trådte i kraft 1. oktober 2006, var det nødvendigt med en lempelse af kvælstofafgiften. Lempelsen blev dengang givet som en ordning med godtgørelse af afgiften.

Mere præcist pålagdes EU-retlige miljøkrav til bilers udledning af forskellige miljøskadelige stoffer, der løbende skærpes. De såkaldte EURO-normer sætter overgrænser for udslippet af nævnte stoffer. EURO4 indeholdt en væsentlig skærpelse af udstødningsnormerne for partikler og kvælstofoxider (NO_x).

De skærpede krav til udledning af partikler og NO_x kan i princippet opfyldes på flere måder, men de europæiske fabrikanter oplyste, at man ville satse på en såkaldt SCR-løsning. Ved denne løsning tunes motoren til lavt partikeludslip. Herved øges NO_x-udslippet, som herefter reduceres ved hjælp af en SCR-katalysator. SCR-teknologien forudsætter imidlertid, at der indsprøjtes kvælstofholdige stoffer (ammoniak) i udstødningssystemet mellem motoren og SCR-katalysatoren, hvor NO_x omdannes til vand og frit kvælstof (som er uskadeligt). I praksis tilsættes ammoniakken i form af et urinstof (UREA).

Som kvælstofafgiftsloven var udformet før indførslen af en branchespecifik kvælstofafgiftslempelse i 2006, altså med en godtgørelsesordning for vognmænd for deres forbrug af kvælstof anvendt i SCR-katalysatorer, var der efter bevilling fra told- og skatteforvaltningen mulighed for fritagelse af afgift af kvælstof, der blev anvendt til andre erhvervsmæssige formål end planternæring og afisning. Det var således aldrig intentionen i kvælstofafgiftsloven, at der skulle opkræves afgift af de kvælstofholdige stoffer, der anvendes i SCR-katalysatorer. Imidlertid krævedes der et stort årligt forbrug for, at der kunne bevilges fritagelse, hvilket mange små vognmænd ikke kunne leve op til. Da lastbilerne kører lige så godt uden tilsætning som med tilsætning af de kvælstofholdige stoffer, var afgiften med til at øge vognmændenes incitament til at undlade påfyldningen af disse, med et stort NO_x-udslip til følge.

Indførslen af den branchespecifikke kvælstofafgiftslempelse til vognmænd for deres forbrug af kvælstof anvendt i SCR-katalysatorer skete som en godtgørelsesordning i stedet for en fritagelsesordning. Grunden var, at man mente, at der var risiko for, at frit tilgængeligt afgiftsfrit kvælstof på tankstationer ville foranledige landmænd til at benytte dette til gødningsformål, og på denne måde omgå deres gødningsregnskaber.

Det har imidlertid efterfølgende vist sig, at flere forhold minimerer risikoen for brug af de pågældende kvælstofholdige stoffer til gødningsformål. For det første mangler produkterne i forhold til almindelige gødningsprodukter visse næringsstoffer, hvilket betyder, at værdien af dem til gødningsformål er stærkt reduceret. Derudover indebærer prisen på produkterne, at prisen pr. kvælstofenhed af værdi til gødningsformål overstiger omkostningerne i form af summen af køb af almindelig gødning plus bøder for omgåelse af gødningsregnskaberne. Med andre ord kan det bedre betale sig for landmændene at omgå gødningsregnskaberne ved i stedet at gøde for meget med almindelig gødning på grund af den høje pris på de pågældende kvælstofholdige stoffer og de manglende næringsstoffer i disse.

Derudover medfører godtgørelsesordningen administrative omkostninger for vognmandserhvervet, idet vognmændene først skal betale afgiften for derefter at søge om godtgørelse af den.

Derfor ændres godtgørelsesordningen til en fritagelsesordning.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Forslaget er samlet set provenuneutralt. På finanslovens § 38 vil der være et samlet provenutab på ca. 130 mio. kr, som modsvares af en provenugevinst på ca. 130 mio. kr. på finanslovens § 29.

Provenuvirkninger ved uændret adfærd	
	<i>Mio. kr.</i>
Netto affaldsafgift (§ 38)	-920
Forhøjelse af affaldsvarmeafgift (§ 38)	+640
CO ₂ afgift (§ 38)	+150
Ophævelse af elproduktionstilskud (§ 29)	+130
Provenuvirkning netto	0

Forslaget skal godkendes efter EU's statsstøttere regler før loven kan træde i kraft. Med en ikrafttræden pr. 1. juli 2009 vil finansårseffekten for 2009 være ca. - 55 mio. kr. på § 38 og + 55 mio. kr. på § 29.

4.1. Omlægning af affaldsforbrændingsafgiften

4.1.1. Affaldsforbrændingsafgiften pr. ton affald til forbrænding afskaffes

Provenuet fra afgiften på affald til afbrænding i 2006 udgør ca. 920 mio. kr. Heraf vedrører ca. 30 mio. kr. affald i mellemdeponi m.v., ca. 850 mio. kr. er fra affald, der blev brændt af i affaldsforbrændingsanlæg, ca. 10 mio. kr. er fra affald, der afbrændes i industri, mens ca. 40 mio. kr. er fra slam.

Med forslaget afskaffes affaldsforbrændingsafgiften. Det medfører et provenutab på ca. 920 mio. kr. ved uændret adfærd.

4.1.2. Affaldsvarmeafgiften forhøjes fra 13,1 kr./GJ til 39,6 kr./GJ

Ud over affaldsafgift pr. ton betales en affaldsvarmeafgift på den varme, som opstår ved afbrænding af affald. Afgiften udgør i dag 13,1 kr./GJ. Provenuet af afgiften er ca. 300 mio. kr. Det svarer til ca. 23,5 PJ varme. Med forslaget forhøjes afgiften på affaldsvarme til 39,6 kr./GJ. Det vil medføre et merprovenu på ca. 640 mio. kr. ved uændret adfærd.

4.1.3. Der indføres CO₂-afgift på affald til forbrænding afhængig af indhold af plast m.v.

Der indføres CO₂-afgift på afbrænding af ikke bionedbrydeligt affald svarende til 150 kr. pr. ton CO₂. CO₂-afgiften vil medføre et merprovenu på ca. 150 mio. kr. ved uændret adfærd.

4.1.4. Tilskuddet til decentral affaldsbaseret elproduktion afskaffes

Der bliver givet ca. 130 mio. kr. i elproduktionstilskud. Ophæves tilskuddet vil staten få et merprovenu på ca. 130 mio. kr.

4.1.5. Forslagets samlede provenumæssige effekt ved uændret adfærd

Afskaffes affaldsforbrændingsafgiften vil det medføre et provenutab på ca. 920 mio. kr. Forhøjelse af affaldsvarmeafgiften medfører derimod et merprovenu på 640 mio. kr., mens ophævelse af elproduktionstilskud, og at der indføres ny CO₂-afgift på afbrænding af affald, vil give et merprovenu på henholdsvis ca. 130 mio. kr. og ca. 150 mio. kr. Netto er omlægningen dermed provenuneutral.

Provenuvirkninger ved uændret adfærd		
	<i>Enhed</i>	<i>I alt</i>
Affaldsafgiftspligtig mængde brutto	1.000 t	3.530
Netto affaldsafgift	Mio. kr.	-920
Ophævelse af elproduktionsstilskud	Mio. kr.	+130
Forhøjelse af affaldsvarmeafgift	Mio. kr.	+640
CO ₂ afgift	Mio. kr.	+150
Provenuvirkning netto	Mio. kr.	0

4.1.6. Skatteudgifter m.v.

Varme m.v. fremstillet af affald har hidtil været belastet med lavere energi- og CO₂-afgift end varme fremstillet af fossile brændsler. Denne afgiftsrabat udgør en skatteudgift. Ved forslaget opnås stort set samme energiafgifter på affald som på fossile brændsler. Således falder skatteudgifterne med ca. 790 mio. kr.

Forslaget skønnes ikke at have konsekvenser for kommuner og regioner.

4.1.7. Forventet udvikling i forhold til i dag

Ved beregning af de provenuneutrale affaldsvarmeafgiftssatser mv. har udgangspunktet være de affaldsmængder og forbrændingsformer, der var gældende i 2006.

Det forventes imidlertid, at mængderne af brændbart affald fremover vil stige. Efter at kraftværkerne ved energiaftalen af 21. februar 2008 ikke længere er underkastet hvile-i-sig-selv begrænsninger, forventes det, at kraftværkerne vil kunne aftage en del af væksten i de danske affaldsmængder, og at de desuden vil importere affald fra udlandet. Potentialet kan være en mængde på 7-800.000 tons på 10-15 års sigt. Kraftværkerne vil fortrinsvis være interesserede i at aftage affald med højt energiindhold.

4.1.8. Adfærdsændringer ved nye regler

Afgiftsændringerne vil give incitamenter til følgende adfærdsændringer.

- Der vil blive fremstillet mere elektricitet af affaldet
- Affald med lav brændværdi vil i videre udstrækning blive brændt af
- Affald med høj brændværdi vil i videre udstrækning blive genanvendt
- Import af affald til kraftvarmeværker og industrien vil falde
- Eventuelt vil import af affald til kondenskraftværker stige
- Industrien vil efterspørge affald med høj brændværdi

Med betydelig usikkerhed skønnes adfærdsvirkningerne på årsbasis at blive:

Adfærdsændringer for dansk affald med høj brændværdi	
Større genanvendelse/mindre produktion af affald	+125.000 t
Større anvendelse i industrien af dansk affald	+125.000 t
Større anvendelse i danske kraftværker	+200.000 t
Mindre anvendelse i danske affaldsforbrændingsanlæg	-450.000 t

Da forslaget indebærer, at prisen for at komme af med affald med høj brændværdi stiger for affaldsforbrændingsanlæg, vil der blive brændt mindre affald af i affaldsforbrændingsanlæg. Ovenfor er med betydelig usikkerhed anført 450.000 tons mindre affald. De 450.000 tons vil ikke realisere sig med det samme eller i form af, at en mindre del af kapaciteten udnyttes på affaldsforbrændingsanlæg, men i form af at kapaciteten på affaldsforbrændingsanlæg ikke vil blive udbygget så meget som ellers. Der afbrændes i dag ca. 3,5 mio. tons. Ved en årlig vækst på 2 pct. stiger affaldsmængderne med ca. 70.000 tons årligt. De 450.000 tons affald svarer således til 6-7 års vækst.

De ekstra affaldsmængder vil blive brændt af i industrien og kraftværker samt blive genanvendt i større omfang end i dag. Der er regnet med, at 200.000 tons vil blive forbrændt på kraftværker, 125.000 tons i industrien og 125.000 tons til større genanvendelse.

Fordelingen mellem industrien og kraftværkerne er usikker. Det skønnes, at hovedparten går til kraftværkerne.

Disse adfærdseffekter påvirker ikke det offentlige finanser, da man efter de nye afgifter betaler stort set det samme i afgifter, som de afgifter på fossile brændsler, der fortrænges af affaldet.

4.2. Kvælstof

Der er tale om en ændring af en godtgørelsesordning til en fritagelsesordning, og da omfanget af brugen af godtgørelsesordningen er begrænset, vurderes det ikke at have provenumæssige konsekvenser.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

SKATs engangsomkostninger er skønnet til 225.000 kr., herunder omkostninger til systemtilretning, informationsmøder og udsendelse af nyhedsbreve. Endvidere skønnes at medgå et årsværk til implementering af lovændringerne, herunder sagsbehandling og vejledning. Med hensyn til den løbende drift skønnes et mindre merforbrug af ressourcer til sagsbehandling og vejledning m.v.

I Energitilsynet skønnes at medgå et årsværk til implementering af ændringen af lov om varmeforsyning, herunder sagsbehandling og vejledning. Omkostninger til det ekstra årsværk vil blive betalt af varmesektoren i form af en forøgelse af det finansieringsbidrag til Energitilsynet, som varmesektoren i forvejen bidrager med.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Ved uændret adfærd vil omlægningen føre til en ekstra belastning af almindelige affaldsforbrændingsanlæg med ca. 40 mio. kr. Belastningen er henført til disse anlæg, selvom belastningen sandsynligvis vil blive overvæltet på affaldsleverandørerne. Det svarer i gennemsnit til omkring 12 kr./t affald. Modsat vinder slamforbrændingsanlæg ca. 40 mio. kr., mens industrien vinder et par mio. kr. Netto udligner gevinsten for slamforbrændingsanlæg og industrien tabet på affaldsforbrændingsanlæggene. Dette er vist i følgende tabel:

Økonomiske konsekvenser ved uændret adfærd

	<i>Enhed</i>	<i>Affalds- forbrænd- ingsanlæg</i>	<i>Slam-for- brænding</i>	<i>Industri- er</i>	<i>I alt</i>
Affaldsafgiftspligtig mængde brutto	1.000 t	3.370	135	25	3.530
Netto affaldsafgift	Mio. kr.	-873	-39	-8	-920
Ophævelse af elproduktionstilskud	Mio. kr.	+129	0	+1	+130
Forhøjelse af affaldsvarmeafgift	Mio. kr.	+635	0	+5	+640
CO ₂ afgift	Mio. kr.	+150	0	0	+150
Netto	Mio. kr.	+41	-39	-2	0

For almindelige affaldsforbrændingsanlæg er nettoeffekten begrænset.

Leverandører af affald med særlig høj brændværdi vil få en ekstra regning, mens leverandører af affald med forholdsvis lav brændværdi vil få en nedgang i betalingen af affaldsgebyr.

Da de fraktioner af affald, der har en høj brændværdi ofte er velegnede til genbrug, vil det på sigt og under forudsætning af en øget udsortering kunne føre til en højere genanvendelsesprocent.

6.1. Kraftværker

I øjeblikket brænder kraftværker ikke afgiftspligtigt affald af. Men en af forhindringerne er foreslået fjernet i energiaftalen af 21. februar 2008. Kraftværkerne vil fremover ikke være underlagt hvile-i-sig-selv bestemmelserne.

Kraftværker vil normalt brænde særlige homogene affaldstyper af, der kan findeles og fyres sammen med kul. Der vil oftest være tale om affald med høj brændværdi. Sådanne typer affald vil enten blive importeret fra f.eks. Tyskland eller blive leveret fra særlige affaldsproducenter. Affald, der i givet fald kunne genanvendes, må ikke brændes af. Men der kan være tale om frasorteret affald, der er blevet forurenset med f.eks. madrester, således at det ikke kan genanvendes.

I modsætning til affaldsforbrændingsanlæg er kraftværkerne omfattet af CO₂-kvoterne. Det gør, at kraftværkerne vil slippe for CO₂-afgiften på affaldet i det omfang, affaldet bruges til at fremstille el, og det ikke-CO₂-neutrale brændsel kræver CO₂-kvoter.

Med de nye afgiftsregler vil der stort set være provenuneutralitet ved import af affald med høj brændværdi.

Værker, der kan udnytte en stor del af affaldets brændværdi til el, f.eks. kraftværker, vil få en mindre afgiftsstigning end de traditionelle affaldsforbrændingsanlæg. Derfor vil danske kraftværker kunne brænde affaldet billigere end almindelige affaldsforbrændingsanlæg.

6.2. Industrien

I praksis vil det sandsynligvis stort set alene være cementindustrien, der vil brænde affald af i industrien.

Efter gældende regler betales affaldsafgift på dansk affald til medforbrænding. Der betales også affaldsvarmeafgift, der er en energiafgift. Men da varmen bruges til proces, er industrien fritaget/får godtgørelse for denne afgift. Cementindustrien er i øvrigt kvoteomfattet, og derfor vil industrien blive fritaget for at betale CO₂-afgift i det omfang, der anvendes CO₂-holdige brændsler til proces, der kræver forbrug af kvoter. Det kan ikke udelukkes, at der er virksomheder, som ikke er kvoteomfattede, der bruger energi fra forbrænding af visse typer ikke bionedbrydeligt affald, og som vil blive belastet med CO₂-afgift.

Asken genanvendes typisk, hvilket reducerer den effektive afgift på grund af afgiftsgodtgørelsen for aske, der genanvendes. For det affald, der bliver brændt af, er der gennemsnitligt ca. 21,5 pct. aske til genanvendelse. Der er en del spredning med hensyn til askeindholdet. Det ligger for de fleste værker på mellem 15 og 25 pct., men der er også værker med 30 pct. eller endog 40 pct. askegenanvendelse. Ved det omtrentlige gennemsnitlige indhold af aske til genanvendelse på 21,5 pct. udgør nettoafgiften pr. ton affald ca. 259 kr. (330 kr. pr. ton minus 21,5 pct. af 330 kr. pr. ton).

Cementindustrien får derfor en afgiftsnedsættelse på omkring 259 kr./t – hvis affaldet indeholder 21,5 pct. aske, som indgår i produkterne.

Samtidig stiger afgiften på affald med høj brændværdi for affaldsforbrændingsanlæg og kraftværker. Cementindustrien vil derfor blive stillet bedre konkurrencemæssigt i forhold til at aftage dansk affald.

6.3. Den velfærdsøkonomiske gevinst på sigt

Adfærdsændringerne vedrørende den ændrede anvendelse af affald med højt energiindhold vurderes at indebære en årlig velfærdsøkonomisk gevinst fra øget omkostningseffektivitet på ca. 55 mio. kr. Heraf forventes omkring 15 mio. kr. at tilfalde cementindustrien, mens andre ca. 15 mio. kr. forventes at tilfalde danske affaldsleverandører og andre, der genanvender affald. Endelig forventes 25 mio. kr. at tilfalde kraftværkerne.

Adfærdsændringerne vedrørende import af affald med højt energiindhold forventes at medføre en yderligere velfærdsøkonomisk gevinst på ca. 15 mio. kr. Statens tab ved afgiftssubsidiering af importeret affald med højt energiindhold til elværkerne forventes skønsmæssigt at blive reduceret med 30 mio. kr. Elværkerne går glip af en tilsvarende afgiftsgevinst, men forventes at spare ca. 15 mio. kr. ved ikke at købe brændsel til overpris i udlandet med henblik på at spare afgift i Danmark.

Den årlige velfærdsøkonomiske gevinst i forbindelse med øget afbrænding af slam i Danmark, som vedrører slamforbrændingsanlæggene, skønnes at udgøre 25 – 30 mio. kr. afhængigt af, at kapaciteten udbygges på slamforbrændingsanlæggene.

Den samlede velfærdsøkonomiske gevinst på sigt kan således opgøres til i størrelsesordenen 100 mio. kr. på årsbasis.

7. Administrative omkostninger for erhvervslivet

Forslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser af betydning for erhvervslivet.

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser i et omfang, der berettiger, at lovforslaget bliver forelagt virksomhedspanelet. Forslaget bør derfor ikke forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

8. Administrative omkostninger for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

9.1. Omlægningen understøtter affaldshierarkiet

Når man ser bort fra, at affald kan anvendes som et alternativ til fossile brændsler, hvilket med den nuværende afgiftsstruktur medfører forvridende effekter, så er affald først og fremmest at betragte som et miljøproblem.

Det er et overordnet miljømæssigt mål at undgå affald eller, hvis det ikke er muligt, at genanvende affaldet. Hvis det ikke er muligt, er næste prioritet at brænde affaldet, gerne med nyttiggørelse. Hvis

det heller ikke er muligt eller forsvarligt at afbrænde affaldet, er det sidste og mindst ønskelige, at affaldet deponeres. Det er det såkaldte affaldshierarki, og affaldsavgiften støtter isoleret set op omkring det hierarki, da der er den højeste afgift på deponering af affald, lidt lavere afgift på forbrænding og ingen afgift på affald, der genanvendes.

Den nuværende afgiftsstruktur, som affaldsavgiften er en del af, betyder imidlertid, som det er beskrevet, at der er incitamenter til at bruge affald med højt energiindhold til energiformål, især til rumvarme, i stedet for at genanvende det. Til forskel herfra giver afgiftsstrukturen et incitament til at undgå eller genanvende affald med et lavt energiindhold. Der er endvidere et incitament til at eksportere dette affald for at undgå afgifter i Danmark. Baggrunden er, at affald med lavt energiindhold i dag belastes af høje afgifter ved afbrænding i forhold til den energi, det kan afgive, ligesom der er afgift på affald til deponering.

Den foreslåede omlægning af forbrændingsavgiften til de almindelige afgifter på energi og CO₂ ændrer på incitamenterne. Omlægningen giver således større incitament til at genanvende affald med højt energiindhold (f.eks. plastaffald og papiraffald) og større incitament til at afbrænde affald med lavt energiindhold (f.eks. slam og husdyrgødning) i forhold til de nugældende regler.

Den miljømæssige gevinst ved større genanvendelse af affald med højt energiindhold under forudsætning af en øget udsortering vurderes at være større end tabet vil være ved forøget afbrænding af affald med lavt energiindhold. Det må derfor forventes, at den foreslåede omlægning vil give en miljømæssig gevinst på grund af den større genanvendelse af affald med højt energiindhold.

Endvidere vurderes omlægningen at føre til mindre afbrænding af affald i de almindelige affaldsforbrændingsanlæg, som er udenfor CO₂-kvotesektoren. En del af reduktionen vil blive genbrugt, mens anden del vil blive afbrændt i kvoteomfattede værker og industrier. Derfor vil CO₂-udledningerne falde udenfor kvotesektoren.

Endelig vurderes den foreslåede omlægning at indebære en gevinst i forhold til de danske målsætninger for vedvarende energi (VE).

9.2. Konsekvenser for affald med lavt energiindhold

Den foreslåede afgiftsomlægning vil formentlig føre til, at der forbrændes mere affald med lavt energiindhold i Danmark, som eksempelvis slam og husdyrgødning. Det vurderes ikke, at alt slam, der i dag genanvendes, vil blive forbrændt ved en afgiftsomlægning. Energiindholdet i slam og husdyrgødning er begrænset, og forbrænding heraf bør derfor næppe begrundes ud fra energimæssige hensyn. Ved afbrænding på nyere anlæg vil der dog komme et vist energioverskud, som vil bidrage til at opfylde Danmarks VE målsætninger. En større grad af afbrænding af affald vil også føre til mindre brug af fossile brændsler, men da afbrændingen må forventes især at øges omkring større byer, der får varme fra kvoteomfattede anlæg, kan der ikke forventes nogen større netto CO₂-effekt herved.

Ved større grad af afbrænding af affald og slam, vil der dog samtidig blive genanvendt mindre slam på landbrugsjord, hvilket vil reducere opbygningen af de såkaldte »sinks«. Kulstoffet i slammet omdannes med det samme til CO₂ ved forbrænding, men først efter en forsinkelse ved udbringning på marker. »Sinks«-effekten tæller med ved opgørelse af CO₂ forpligtelsen udenfor det kvoteomfattede område. Øget afbrænding af slam vil derfor ikke nødvendigvis bidrage til opfyldelsen af Danmarks CO₂-forpligtelser.

Den afgiftsmæssige barriere mod afbrænding af fiberfraktionen fra afgasset og separeret husdyrgødning er fjernet gennem en afgiftsfritagelse. Men der er fortsat en betydelig nettoafgift på at forbrænde gødning uden forudgående afgasning. Ved den foreslåede omlægning falder denne afgift helt væk for så vidt angår forbrænding - til gengæld indføres en almindelig energiafgift. Endvidere vil der være fritagelse for affaldsvarme ved afbrænding af gødning på gårdanlæg, når den producerede varme anvendes til proces,

men ikke til rumvarme i boligen. I praksis hindres afbrænding af husdyrgødning på gårdanlæg dog af omkostningstunge krav til røggasrensning efter EU-regler.

Det bemærkes i øvrigt, at landbruget har en forventning om, at afbrænding af husdyrgødning vil give mulighed for øget husdyrhold, fordi husdyrgødningen dermed ikke skal udbringes på landbrugsjord. Hvis øget afbrænding af husdyrgødning medfører i miljømæssig henseende uacceptable forøgelser af forurening fra husdyrhold kan de heraf følgende ammoniak-emissioner begrænses ved at skærpe miljøbeskyttelsesniveauet i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen.

9.3. Konsekvenser for affald med højt energiindhold

For affald med højt energiindhold som f.eks. plast og papir, stiger afgiften ved afgiftsomlægningen, når affaldet brændes af i almindelige affaldsforbrændingsanlæg. For især plastaffald er der tale om en meget kraftig stigning. Bruges affaldet derimod i industrien til proces (og hypotetisk af kraftværker, der alene fremstiller el) elimineres afgiften stort set, idet der er afgiftsfritagelse efter energi- og CO₂-afgiftsreglerne for energi.

Da hovedparten af affaldsforbrændingen fortsat vil finde sted på almindelige affaldsforbrændingsanlæg, der derfor vil være dominerende ved fastsættelse af gebyrer for bortskaffelse af affald med højt energiindhold, vil det samlede incitament til genanvendelse af affald med højt energiindhold formentlig stige ved omlægningen.

Spejlbilledet af at incitamentet til genanvendelse stiger for affald med højt energiindhold er, at omkostningerne for dem, der leverer affaldet, stiger. Affald med højt energiindhold vil ofte komme fra erhverv.

Det forventes på denne baggrund, at den foreslåede omlægning i kraft af en øget genanvendelse af affald med højt energiindhold på sigt vil give en miljøpolitisk gevinst.

Det vurderes, at der er en risiko for, at genanvendelsen af affald med højt energiindhold kan falde, hvis de nuværende incitamenter mod at brænde affald af i industrien reduceres. Generelt skal affald genanvendes, hvis det kan lade sig gøre, men genanvendelse kan forhindres, hvis affaldet »forurenes«. Risikoen for, at det vil ske, når affald brændes af i industrien, vurderes at være større, end når affaldet brændes af i affaldsforbrændingsanlæg. I praksis vil det dog være store virksomheder i industrien, der vil brænde andres affald af. Brændselsforbruget, herunder sammensætningen, i de store kvoteomfattede virksomheder følges nøje i forbindelse med administration af CO₂-kvoterne.

Der udledes CO₂ ved afbrænding af affald indeholdende plast. Affaldsforbrændingsanlæggene er uden for CO₂-kvotesektoren. Efter de nuværende regler er der en væsentlig højere afgiftsbelastning på affald, der afbrændes i centrale kraftvarmeanlæg og i industriprocesanlæg (der er omfattet af CO₂-kvoter) end i almindelige affaldsforbrændingsanlæg. Ved de nye regler bliver afgiftsincitamenterne ens. Derfor vil der blive afbrændt mindre affald i almindelige anlæg (der ligger uden for kvotesektoren), en del heraf vil blive genbrugt, mens en anden del vil blive afbrændt i kvoteomfattede værker og industrier. Derfor falder CO₂-udledningerne uden for kvotesektoren.

9.4. VE-målsætninger

Den øgede anvendelse af slam til energiformål skønnes at give et bidrag til at opfylde de danske VE målsætninger. Afhængig af hvor tørt, slammet er, vil den øgede afbrænding af slam kunne give et bidrag til VE-forbruget i størrelsesordenen 200 TJ.

Det skønnes, at den ønskværdige øgede genanvendelse af affald med højt energiindhold samlet set vil være neutral for VE-andelen. Afbrændingen af affald med højt energiindhold vil falde. Det betyder på den ene side, at i det omfang, det er biologisk materiale, der genanvendes, vil VE-andelen falde. På den anden side vil tilskyndelsen til at genanvende affald med højt energiindhold klart stige mest for plast, jf.

CO₂-afgiften her på, således, at nettoeffekten på VE-andelen af den øgede genanvendelse af affald med højt energiindhold samlet set vil være neutral.

Faldet i import af affald vil gøre det vanskeligere at opfylde Danmarks VE målsætning i det omfang, det er VE affald, der importeres. Det vil dog hovedsageligt være plastaffald mv., der i givet fald importeres mindre af, da afgiftsfordelen her efter gældende regler er størst for kraftvarmeværkerne.

Vurderet i forhold til de energipolitiske målsætninger vil mindre anvendelse af affald i de almindelige affaldsforbrændingsanlæg endvidere føre til et fald i det korrigerede bruttoenergiforbrug på ca. 0,3 pct. på 10-15 års sigt. Det opstår, når mindre dansk affald brændes af i affaldsforbrændingsanlæg (hvor en lille del af energien bliver til el og en stor del til varme) og varmen i stedet for leveres fra centrale kraftvarmeanlæg (hvor en større del af energien bliver til el og en mindre del til varme). En større del af elproduktionen vil derfor ske i kombination med varmeproduktion – kraftvarme. Faldet i energiforbruget vil også gøre det lettere at opfylde VE målsætningen.

Samlet set skønnes den foreslåede omlægning derfor at indebære en gevinst for så vidt angår de danske VE målsætninger. Det øgede bidrag til VE-forbruget skønnes kun at have begrænset virkning på CO₂-udledningen.

10. Forholdet til EU-retten m.v.

Forslaget skal notificeres ifølge informationsproceduredirektivet (direktiv 98/34/EF). Herudover skal lovforslaget notificeres ifølge EU's statsstøttere regler, og lovforslaget vil derfor ikke kunne træde i kraft før en statsstøttegodkendelse er modtaget.

Ved afgiftsomlægningen er det forudsat, at bestemmelserne i § 3 i lov nr. 464 af 9. juni 2004 (Den skattemæssige behandling af CO₂-kvoter og sildekvoter og tilpasninger af CO₂-afgiften for det kvoteomfattede brændselsforbrug), § 4 i lov nr. 1391 af 20. december 2004 (Nedsættelse af visse afgifter på virksomheders ressourceforbrug m.v.), og § 3 og 4 i lov nr. 528 af 17. juni 2008 (Implementering af energiaftalen) er i kraft. Bestemmelserne er imidlertid ikke sat i kraft, da de fortsat afventer Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttere reglerne. Det indebærer, at afgiftsomlægningen ikke kan sættes ikraft forud for, at disse bestemmelser sættes i kraft.

Det foreslås, at skatteministeren og klima- og energiministeren bemyndiges til at sætte forslagens bestemmelser vedrørende afgiftsomlægningen i kraft, når det er muligt.

11. Høring

Lovforslaget har været sendt i høring hos:

Advokatrådet, Aalborg Portland, Affald Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Blik- og Rørarbejderforbundet, Brancheforeningen for Decentral kraftvarme, Byggeriets Arbejdsgivere, Danmarks Miljøundersøgelser, Danmarks JordbrugsForskning, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Vindmølleforening, Danisco, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Gasteknisk Center, Danske Regioner, Dansk Erhvervsgartnerforening, Dansk Fjernevarme, Dansk Funktionærforbund, Dansk Industri, Dansk Jordbrugsforskning, Dansk Landbrug, Dansk Metal, Dansk tekstil og beklædning, Dansk Transport og Logistik, Danske Entreprenører, Danske Speditører, Danske Sælgere, DANVA, De Danske Landboforeninger, Den Danske Landinspektørforening, Den Danske Skatteborgerforening, Det Økologiske Råd, DK-Teknik og Miljø, DONG, EC-Power, Elsam, Energi Danmark, Energinet.dk, Energistyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Frie Funktionærer, Forbundet Træ-Industri-Byg i Danmark, Foreningen Danske kraftvarmeværker, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Danske Biogasanlæg, Foreningen for Slutbrugere af Energi, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen for Energi- og Miljø, Forsikring & Pension, Forskningscenter Risø, Frederiksberg Kommune, Færdselsstyrelsen, Greenpeace Danmark, Handel, Transport og Serviceerhvervene, Håndværksrådet, International Transport Danmark,

Kommunernes Landsforening, Kommunernes Revision, Konkurrencestyrelsen, Københavns Kommune, Landbrugsraadet, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Marius Pedersen A/S, Miljøstyrelsen, Mærsk olie og Gas, Noah, Nordvestjysk Folkecenter for Vedvarende Energi, NSOC Danmark, Oliebranchens Fællesrepræsentation, Plantedirektoratet, RenoSam, Sammenslutningen af Danske elforbrugere SDE, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforening, Samvirkende Energi- og Miljøkontorer, SID, Sikkerhedsstyrelsen, SKAT, Skatterevisorforeningen, Skov- og naturstyrelsen, WWF, og Økologisk Landsforening.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	For SKAT skønnes forslaget at medføre engangsomkostninger på ca. 225.000 kr. og et årsværk til implementering af ændringerne. Endvidere skønnes et mindre merforbrug til den løbende drift. I Energitilsynet skønnes at medgå et årsværk til implementering af ændringen af lov om varmforsyning.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ved uændret adfærd vil omlægningen føre til en gevinst for slamforbrændingsanlæg og industrien på ca. 40 mio. kr. Slamforbrændingsanlæggene vinder knap 40 mio. kr., mens industrien vinder et par mio. kr.	Ved uændret adfærd vil omlægningen føre til en ekstra belastning af almindelige affaldsforbrændingsanlæg med ca. 40 mio. kr. Det svarer i gennemsnit til omkring 12 kr./t affald.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen

Miljømæssige konsekvenser	Forslaget forventes at give en gevinst for miljøet. Med en øget udsortering vil en del af strømmen af affald med højt energiindhold (plastaffald m.v.) kunne flyttes fra afbrænding til genanvendelse. CO ₂ -udledningerne falder for forbrændingsanlæggene udenfor CO ₂ -kvotesektoren.	Der forventes genanvendt mindre slam på landbrugsjord, hvilket vil reducere opbygningen af »sinks«. »Sinks«-effekten tæller med ved opgørelse af CO ₂ -forpligtelsen udenfor det kvoteomfattede område.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget skal notificeres ifølge informationsproceduredirektivet (direktiv 98/34/EF), og skal godkendes ifølge EU's statsstøtteregele. Lovforslagets omlægning af affaldsforbrændingsafgiften træder først i kraft efter modtagelse af statsstøttegodkendelsen.	

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 2

Bestemmelsen om afgiftspligt for kalk, der tilføres forbrændingsanlæg med henblik på røggasrensning ved affaldsforbrænding, tages ud af affaldsafgiftsloven (nr. 1). Endvidere tages bestemmelserne om fritagelse for affaldsforbrændingsafgift ud af affaldsafgiftsloven (nr. 2). Baggrunden er, at affaldsforbrændingsafgiften foreslås ophævet.

Til nr. 3

Der er tale om en korrektion af en fejlagtig henvisning til en anden bestemmelse i lovteksten.

Til nr. 4

Konsekvensrettelse som følge af, at afgiftsfritagelsen i § 9, stk. 3, nr. 6, udgår af affaldsafgiftsloven og overføres til kulafgiftsloven.

Til nr. 5

Med denne bestemmelse ophæves forbrændingsafgiften af affald i affaldsafgiftsloven. Det sker som et led i den foreslåede omlægning af affaldsforbrændingsafgiften. Omlægningen og dens baggrund er nærmere beskrevet i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 6

Bestemmelserne i § 10, stk. 2-3, stk. 5 og stk. 7-8 vedrører affaldsforbrændingsafgiften, herunder

opgørelse af afgiftspligtig mængde for affald, der forbrændes. Bestemmelserne foreslås ophævet som konsekvens af, at affaldsforbrændingsafgiften ophæves.

Til nr. 7

Hidtil er affald, der mellemdeponeres med henblik på senere afbrænding, kun blevet belastet med satsen for affaldsforbrænding i stedet for den højere deponisats. Efterfølgende blev der ikke betalt afgift, når affaldet blev overført fra deponi til afbrænding, hvis det kunne dokumenteres, at der allerede var betalt forbrændingsafgift.

Da afgiften for forbrænding af affald ophæves, og dermed ikke længere skal betales pr. given mængde affald efter affaldsafgiftsloven, mens der i stedet skal betales energiafgift m.v. i forbindelse med affaldsforbrændingen, er det ikke længere muligt at opretholde muligheden for at betale forbrændingsafgiften i forbindelse med mellemdeponering. Derfor pålægges affald, der mellemdeponeres med henblik på senere afbrænding, fremover den højere deponisats.

Til nr. 8

Konsekvensrettelse som følge af ophævelse af stk. 3 og 7.

Til nr. 9 og 10

Konsekvensrettelser som følge af, at affaldsforbrændingsafgiften ophæves.

Til nr. 11

Bestemmelserne om registrering af virksomheder og lign., der forbrænder affald, ophæves. Når affaldsforbrændingsafgiften ophæves, er der ikke længere grundlag for, at der skal ske registrering for affaldsforbrænding efter affaldsafgiftsloven.

Til nr. 12

Konsekvensrettelser som følge af, at affaldsforbrændingsafgiften ophæves.

Til nr. 13

Når affaldsforbrændingsafgiften ophæves, er der ikke længere grundlag for, at virksomheder og lign., der forbrænder affald, skal registreres efter affaldsafgiftsloven, og dermed er der heller ikke grundlag for at opretholde en fritagelse for registrering for forbrændingsanlæg.

Til nr. 14

Begrebet »destruktion« kan umiddelbart både omfatte forbrænding og anden bortskaffelse. Det foreslås derfor, at bestemmelsen ændres, så forståelsen heraf fremmes.

Til nr. 15

De registrerede virksomheder skal opgøre den afgiftspligtige vægt for en afgiftsperiode på grundlag af den mængde affald, der er tilført virksomheden til deponering i perioden, fratrukket vægten af den del af det afgiftspligtige affald, der igen er fraført virksomheden i perioden. Hvis vægten af det fraførte affald er større end vægten af det tilførte affald i perioden, overføres den overskydende vægt til fradrag i følgende afgiftsperioder. Det er en betingelse for fradrag, at virksomheden kan godtgøre vægten af det fraførte affald. Dette er hovedreglen.

For så vidt angår affald, som føres direkte til forbrænding, og hvoraf der skal betales energiafgift, foreslås, at der i stedet for overførsel af den overskydende vægt til følgende afgiftsperioder sker tilbagebetaling af affaldsafgiften for den overskydende vægt. Det er en betingelse for tilbagebetaling, at virksomheden kan godtgøre vægten af det fraførte affald, og at affaldet er fraført til forbrænding.

Til nr. 16

Bestemmelser vedrørende opgørelse af afgiftspligtig vægt i forbindelse med forbrænding tages ud af loven som konsekvens af, at forbrændingsafgift af affald tages ud af affaldsafgiftsloven.

Til nr. 17

Bestemmelse vedrørende dokumentation for opfyldelse af kriterierne for afgiftsfritagelse for kød- og benmel mv. (nuværende § 9, stk. 3, nr. 6), vil blive overflødig, idet fritagelsesbestemmelserne for affaldsforbrændingsafgift foreslås taget ud af loven. Baggrunden er, at affaldsforbrændingsafgiften foreslås ophævet.

Til nr. 18 og 19

Konsekvensrettelse som følge af ændringer i lovens fritagelsesbestemmelser, som fremgår af lovens § 9, stk. 3.

Til nr. 20

Bestemmelsen vedrørende told- og skatteforvaltningens mulighed for at udføre kontrol af regnskaber vedrørende forbrænding bliver overflødig, når affaldsforbrændingsafgiften, og dermed registrering af affaldsforbrændingsanlæg, tages ud af loven. Bestemmelsen tages derfor ud af affaldsafgiftsloven.

Til nr. 21

Konsekvensrettelse som følge af ophævelse af § 10, stk. 3.

Til nr. 22

Strafbestemmelser i relation til § 10, stk. 4 og 8, fjernes fra loven, idet de bestemmelser, som strafbestemmelserne relaterer sig til, ophæves eller ændres. Der er dermed tale om en konsekvensrettelse.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 5 og 6.

Til nr. 23

Konsekvensrettelse som følge af ophævelse af lovens § 10, stk. 7, om opgørelse af energiindhold i affald til forbrænding. Baggrunden er igen, at affaldsforbrændingsafgiften foreslås ophævet.

Til § 2

Til nr. 1

Ved den foreslåede nyaffattelse af § 1 i kulafgiftsloven indsættes affald anvendt som brændsel, som afgiftspligtig vare (stk. 1, nr. 7). Det sker som et led i den foreslåede omlægning af affaldsforbrændingsafgiften. Omlægningen og dens baggrund er nærmere beskrevet i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Med den foreslåede afgiftsomlægning er det ikke tilsigtet, at der i relation til affald, som er omfattet

af forslaget bestemmelse om afgift af varme produceret ved forbrænding af affald (stk. 1, nr. 6) eller i relation til affald, som er omfattet af forslaget bestemmelse om afgift af affald anvendt som brændsel (stk. 1, nr. 7), skal gælde en særlig definition af, hvad der skal forstås ved affald, der adskiller sig fra den definition, som til enhver tid finder anvendelse i miljølovgivningen. Den gældende definition af affald findes i Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1634 af 13. december 2006 (affaldsbekendtgørelse).

I affaldsafgiftsloven er det en forudsætning for afgiftspligt, at affaldet er omfattet af kommunalbestyrelsens anvisningspligt eller en kommunal indsamlingsordning. Det foreslås, at denne betingelse for afgiftspligt ikke gælder i forbindelse med ovennævnte afgifter i kulafgiftsloven (stk. 1, nr. 6 og 7), hvilket afspejler et ønske om objektivisering af afgiftsreglerne.

Den foreslåede afgift på affald anvendt som brændsel er at betragte som en tillægsafgift i forhold til den eksisterende affaldsvarmeafgift, som er en afgift på varme fra affaldsforbrænding (output). Tillægsafgiften er dog en afgift pr. GJ brændværdi i affald, som forbrændes (input). Den nye afgift udgør 33,125 kr. pr. GJ (stk. 2, nr. 3). Gruppen af affaldsforbrændingsanlæg med kombineret el- og varmfremstilling, som står for afbrændingen af langt hovedparten af affaldet, vil dog måle den producerede affaldsvarme, og efter reglerne for kombineret el- og varmfremstilling dividere det målte med 1,25 og betale tillægsafgift af den beregnede mængde. Nævnte afgiftssats for tillægsafgiften på 33,125 kr./GJ svarer derfor til en afgiftssats på 26,5 kr./GJ målt affaldsvarme ($33,125 \text{ kr.} / 1,25 = 26,5 \text{ kr.}$). Noget lignende med hensyn til afgiftssatsen for tillægsafgiften vil gøre sig gældende for de centrale kraftvarmeværker, om end de på grund af andre regler for kombineret el- og varmfremstilling m.v. kommer til at betale afgift svarende til en sats, der varierer omkring, men ikke er meget forskellig fra, 26,5 kr./GJ affaldsvarme.

Virksomhedernes betaling af tillægsafgiften vil afhænge af regler for opgørelse af afgiftspligtig mængde, herunder regler for kombineret el- og varmeproduktion. Der henvises til bemærkningerne herom i § 2, nr. 12.

Den oprindelige affaldsvarmeafgiftssats ændres ikke, men den er indekseret som følge af lov nr. 1536 af 19. december 2007, hvorimod tillægsafgiften ikke indekseres, da den erstatter affaldsforbrændingsafgiften, der ikke blev indekseret.

Adgangen til efter den gældende kulafgiftslovs § 1, stk. 5, at opgøre affaldsvarmeafgiften efter affaldets vægt ophæves. Baggrunden er, at det anses som et basalt krav overfor virksomhederne, at der installeres energimålere. Med ændringen undgås endvidere afgiftstænkning, når virksomhederne ikke længere har en valgmulighed mellem måling og en beregning på grundlag af affaldets vægt.

Med den foreslåede bestemmelse ændres og nyaffattes hele § 1 i kulafgiftsloven. Bestemmelserne i den tidligere § 3, nr. 1-4, i lov nr. 528 af 17. juni 2008 (Implementering af energiaftalen) ændrer ligeledes i § 1 i kulafgiftsloven, men disse bestemmelser er ikke trådt i kraft, da de fortsat afventer statsstøttegodkendelse af EU-Kommissionen.

Ved den foreslåede nyaffattelse af § 1 i kulafgiftsloven er inkorporeret de ændringer af den gældende § 1, som er indeholdt i § 3, nr. 1-4, i nævnte lov nr. 528 af 17. juni 2008, og som ikke ændres i forbindelse med omlægningen af affaldsforbrændingsafgiften. Disse ændringer, som ventes gennemført ved lov nr. 528 af 17. juni 2008, videreføres således i den nye affattelse af kulafgiftslovens § 1 med de ændringer, som følger af omlægningen af affaldsforbrændingsafgiften.

Til nr. 2 og 3

Den hidtidige bestemmelse om registreringspligt deles i to stykker, idet første stykke vedrører kul og andet stykke vedrører affald.

Det foreslås, at der ikke indtræder registreringspligt på grund af forbrænding af affald, som er omfattet af lovens fritagelser. Der skal således kun ske registrering af virksomheder, når de forbrænder afgiftspligtigt affald.

Til nr. 4-11

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af § 2, nr. 3 og 12.

Til nr. 12

Reglerne vedrørende opgørelse af den afgiftspligtige mængde for kulprodukter samles i et stykke (kulafgiftslovens nyaffattede § 5, stk. 1).

Reglerne vedrørende opgørelse af den afgiftspligtige mængde for henholdsvis affaldsvarme og affald anvendt som brændsel i anlæg samles i de efterfølgende stykker (kulafgiftslovens nyaffattede § 5, stk. 2-14). Der fastsættes således regler for opgørelse af de afgiftspligtige mængder, hvoraf virksomhederne skal betale henholdsvis affaldsvarmeafgiften og den nye tillægsafgift. Reglerne følger det almindelige princip i energiafgiftslovene om, at der ikke skal betales energiafgift for virksomhedens elfremstilling eller proces.

Hvert af de to regelsæt for henholdsvis affaldsvarmeafgiften og den nye tillægsafgift er splittet op, så der tages hensyn til, om der er tale om ren affaldsvarmeproduktion eller forskellige typer kombineret produktion, dvs. kombineret el- og varmfremstilling alene på basis af afgiftspligtigt affald, varmeproduktion på basis af en kombination af afgiftspligtigt affald og andet brændsel, og kombineret el- og varmfremstilling på basis af en kombination af afgiftspligtigt affald og andet brændsel.

Reglerne om affaldsvarmeafgiften er splittet op afhængigt af, om kombineret el- og varmfremstilling foregår på et centralt værk eller et ikke centralt værk. Der er således indsat en særlig regel for de centrale værker, som afhjælper, at de gældende regler i visse tilfælde rent beregningsteknisk kan resultere i en negativ afgiftspligtig mængde, hvis et centralt værk producerer varme på basis af afgiftspligtigt affald. Denne særlige regel svarer til reglerne for de centrale værkers øvrige afgiftsmæssige fordeling af brændsel mellem el- og varmfremstilling.

Reglerne om tillægsafgiften er splittet op afhængigt af, om de omhandler et anlæg, der er CO₂-kvoteomfattet eller ej. Det skyldes, at de CO₂-kvoteomfattede virksomheder skiller sig ud derved, at de opgør brændværdier i anvendte brændsler. Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om opgørelse af brændværdier i relation til disse virksomheders opgørelse af tillægsafgiften.

Ved produceret varme fra anlæg, som ikke er CO₂-kvoteomfattede, forstås den mængde varme, som leveres af værk med tillæg af eventuelt eget forbrug. For disse anlæg gælder dog, at ved opgørelse af den afgiftspligtige mængde for tillægsafgiften (og eventuel CO₂-afgift) skal bortkølet varme fra affaldsforbrænding medregnes til produceret varme. Bortkølet varme er varme fra anlægget, som kunne være leveret fra virksomheden eller nyttiggjort i virksomheden, hvis der havde været brug for det, men som i stedet er blevet afgivet til omgivelserne.

Hvis virksomhederne har installeret røggaskondensatorer i disse anlæg, kan de betale afgifterne af et reduceret afgiftsgrundlag på betingelse af, at varmen fra røggaskondensatorer udgør mindst 8 pct. af anlæggets samlede produktion af varme og elektricitet i afgiftsperioden. Hermed er der givet et incitament til bedre energiudnyttelse via brug af røggaskondensatorer udenfor CO₂-kvotesektoren.

Den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales tillægsafgift, divideres med 1,25, når der ikke foretages opgørelse af den faktiske brændværdi i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald, og der ikke produceres både varme og elektricitet. Det svarer til, at tillægsafgiften ikke kan overstige 26,5 kr./GJ i disse tilfælde.

For så vidt angår den nye tillægsafgift er der nedenfor givet eksemplerne A – E på opgørelse af den afgiftspligtige mængde i udvalgte situationer og den umiddelbare tillægsafgift af den afgiftspligtige mængde.

Eksempel A

Anlægget er et centralt kraftvarmeværk, som er kvoteomfattet. Det opgør den faktiske brændværdi i den indfyrede mængde affald. Det fyrer med en blanding af afgiftspligtigt affald og andre brændsler samt fremstiller el og varme til levering af værk i kombination.

Fordeling af brændsler mellem el og varme:

Der gælder eksempelvis følgende:

El, E	33,6 GJ
Varme, V	50 GJ
Affald, B	10 GJ
Kul	90 GJ

De 10 GJ affald fordeles mellem varme og el:

Affald	10 GJ
El	3,36 GJ
Varme	5,0 GJ

Værket deler kraftvarmefordelen og afgiftsgrundlaget efter den særlige varmeaftale, der gælder for værket:

$$\text{Energi til varme} = \frac{1}{2} \times B - \frac{1}{2} \times E/0,42 + \frac{1}{2} \times V/0,85 = \frac{1}{2} \times 10 - \frac{1}{2} \times 3,36/0,42 + \frac{1}{2} \times 5/0,85 = 3,941 \text{ GJ.}$$

$$\text{Tillægsafgift: } 3,941 \text{ GJ} \times 33,125 \text{ kr./GJ} = 130,55 \text{ kr.}$$

De 90 GJ kul fordeles og beregnes på sædvanlig vis.

Eksempel B

Affaldsforbrændingsanlægget er ikke et centralt eller kvoteomfattet værk. Det opgør ikke den faktiske brændværdi i det indfyrede affald. Det fyrer alene med afgiftspligtigt affald og fremstiller el og varme i kombination. Der er ikke installeret røggaskondensatorer. Der gælder f.eks. følgende:

Fremstillet af elektricitet, E	20 GJ
Fremstillet varme, inkl. bortkøling, V	65 GJ
I alt el og varme	85 GJ

Afgiftsgrundlaget hvoraf der skal betales tillægsafgift, er som udgangspunkt affaldets samlede brændselsenergimængde B. Da den ikke opgøres, beregnes den som udgangspunkt som:

$$B = (E+V)/0,85$$

I eksemplet er det beregnede B således 100 GJ.

Det er dog således, at der ikke skal beregnes afgift af den del af brændslet, der vedrører elproduktion. Fremstilles kraftvarme kan man ikke fysisk bestemme, hvor stor en del af brændslet, der vedrører elproduktion. Der er imidlertid fastsat nogle fordelingsregler. Virksomhederne kan vælge mellem to forskellige regler.

Efter »125 pct.-reglen« er afgiftsgrundlaget varmfremstillingen $/1,25$ altså i eksemplet $65/1,25 = 52$ GJ.

Der er dog en begrænsning, idet der højst kan opnås fritagelse for elproduktionen $/0,35$, altså i eksemplet $57,14$ GJ. Det giver et grundlag på $42,86$ GJ.

Det er således de 52 GJ, der er grundlaget. Der skal da betales $52 \text{ GJ} \times 33,125 \text{ kr./GJ} = 1.722,5 \text{ kr.}$ Det er i praksis det samme som $65 \text{ GJ} \times 26,5 \text{ kr./GJ} = 1.722,5 \text{ kr.}$

Efter »65 pct.-reglen« er afgiftsgrundlaget brændselsenergien 100 fratrasket elproduktionen $/0,65$, altså i eksemplet $100 \text{ GJ} - 20 \text{ GJ}/0,65 = 69,23 \text{ GJ.}$ Det vil give en afgift på $2.293,27 \text{ kr.}$

Fyres alene med affald vil elproduktionen i praksis ikke blive så stor, at »65 pct.-reglen« bliver fordelagtig. Virksomheden vil således bruge »125 pct.-reglen«.

Tillægsafgiften er således ovennævnte $1.722,5 \text{ kr.}$

Eksempel C

Affaldsforbrændingsanlægget er ikke et centralt eller kvoteomfattet værk. Det opgør ikke den faktiske brændværdi i det indfyrede affald. Det fyrer med en blanding af afgiftspligtigt affald og andre brændsler samt fremstiller el og varme i kombination. Der er ikke installeret røggaskondensatorer. Der gælder f.eks. følgende:

Varmeproduktion,	100 GJ
inkl.bortkøling	
Elproduktion	70 GJ
Gasforbrug	50 GJ
Affaldsforbrug	antal GJ
	beregnes

Først beregnes, hvor meget varme og el, der kommer fra gassen.

Det er ved en virkningsgrad på $0,9$ for gas = 45 GJ el og varme. Måtte der have været brugt olie i stedet forudsættes de 50 GJ brændsel at blive til $42,5 \text{ GJ}$ ($50 \times 0,85$). For andre brændsler er udgangspunktet en virkningsgrad på 80 pct. Da den samlede afgiftsbelastning på affald bliver nogenlunde den samme som for fossilt brændsel pr. GJ, kan man sandsynligvis uden den store konsekvens for den samlede afgiftsberegning tillade, at man bruger samme totalvirkningsgrad for alle brændsler. Det foreslås derfor, at man bruger samme virkningsgrad som den gennemgående for affald, altså 85 pct.

I taleksemplet vil der da ved fremstilling af 170 GJ el og varme være forudsat brugt 200 GJ brændsel. Da der har været brugt 50 GJ gas, må 150 GJ være affaldsforbruget.

Forholdet mellem el og varmeproduktionen sættes til det samme for gas og for affald.

Brændsel for brændsel fordeles brændselsmængden herefter på vedrørende el og vedrørende varme.

For affald er beregnet, at der er brugt 150 GJ . Heraf er fremstillet 75 GJ varme og $52,5 \text{ GJ}$ el.

Efter »125 pct.-reglen« vil afgiftsgrundlaget for tillægsafgiften være 60 GJ ($75 \text{ GJ}/1,25$). Det giver en tillægsafgift på $1.987,5 \text{ kr.}$

Efter »65 pct.-reglen« er afgiftsgrundlaget $69,23 \text{ GJ}$ ($150 \text{ GJ} - 52,5 \text{ GJ}/0,65$)

Virksomheden vælger at bruge »125 pct.-reglen«, og tillægsafgiften udgør således ovennævnte $1.987,5 \text{ kr.}$

Eksempel D

Der er installeret røggaskondensatorer.

Affaldsforbrændingsanlægget er ikke et centralt eller kvoteomfattet værk. Det opgør ikke den faktiske brændværdi i det indfyrede affald. Det fyrer alene med afgiftspligtigt affald og fremstiller el og varme i kombination.

Anlægget producerer eksempelvis:

Elektricitet	20 GJ
Varme fra kondensator	12 GJ
Anden varme, inkl. bortkøling	65 GJ
I alt el og varme	97 GJ

Da varmen fra anlæggets kondensatorer udgør over 8 pct. af anlæggets samlede energiproduktion, kan den særlige kondensatorregel anvendes. Reglen indebærer, at der må kalkuleres med en virkningsgrad på 95 pct.

Da vil det gælde, at brændselsenergimængden er $97 \text{ GJ} / 0,95 = 102,11 \text{ GJ}$.

Bruges »65 pct.-reglen« vil grundlaget være 71,34 GJ ($102,11 \text{ GJ} - 20 \text{ GJ} / 0,65$).

Bruges »125 pct.-reglen« er grundlaget:

$$(65+12 - (65+12+20) \times 0,1) / 1,25 = 53,84 \text{ GJ}$$

Virksomheden vil vælge »125 pct.-reglen«, og tillægsafgiften beregnes:

Tillægsafgift 53,84 GJ x 1.783,5 kr.
33,125 kr./GJ

Eksempel E

Der er installeret røggaskondensatorer.

Affaldsforbrændingsanlægget er ikke et centralt eller kvoteomfattet værk. Det opgør ikke den faktiske brændværdi i det indfyrede affald. Det fyrer med en kombination af afgiftspligtigt affald og andet brændsel, og det fremstiller el og varme i kombination. Der gælder f.eks. følgende:

Varme kondensator	30 GJ
Anden varme, inkl. bortkøling	90 GJ
Elektricitet	89 GJ
Gas	50 GJ
Affald antal	GJ beregnes

Der er i alt fremstillet 209 GJ el og varme. Varme fra kondensator udgør 14,4 pct. (30/209) af den samlede produktion. Derfor opfyldes kondensatorreglen.

De 209 GJ el og varme kan derfor beregnes at have krævet 220 GJ brændsel. Heraf 50 GJ gas og 170 GJ affald.

De 170 GJ affald er blevet til 92,73 GJ ($170 \text{ GJ} / 220 \text{ GJ} \times (90 \text{ GJ} + 30 \text{ GJ})$) varme og 68,77 GJ el.

De 50 GJ gas er blevet til 27,27 GJ varme og 20,23 GJ el.

Afgiftsgrundlaget for tillægsafgiften for affald er efter »125 pct.-reglen«:

$61,26 \text{ GJ} (92,73 \text{ GJ} - 0,1 \times (92,73 \text{ GJ} + 68,77 \text{ GJ})) / 1,25$.

Efter »65 pct. reglen« er grundlaget: $64,2 \text{ GJ} (170 \text{ GJ} - 68,77 \text{ GJ} / 0,65)$

Der vælges »125 pct.-reglen«.

Tillægsafgiften udgør:

$61,26 \text{ GJ} \times 33,125 \text{ kr./GJ} = 2.029 \text{ kr.}$

Afgiftsberegning for gas:

Der gælder ikke nogen kondensator regel.

Efter »125 pct.-reglen« er afgiftsgrundlaget for energiafgiften $21,82 \text{ GJ} (27,27 \text{ GJ} / 1,25)$.

Efter »65 pct.-reglen« er grundlaget $18,88 \text{ GJ} (50 \text{ GJ} - 20,23 \text{ GJ} / 0,65)$.

Her kan det bedst betale sig at bruge »65 pct.-reglen«.

Virksomheden må bruge »65 pct.-reglen« eller »125 pct.-reglen« for både gas og affald.

De øvrige regler (kulafgiftslovens nyaffattede § 5, stk. 15-24) er konsekvensrettelser som følge af ovennævnte.

Til nr. 13

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af nr. 1 og 12.

Til nr. 14

Der foreslås standardværdier for energiindholdet i slam og gødning som brændsel, som tager hensyn til, at energiindholdet i brændslerne afhænger af deres vandindhold. Det foreslås således, at energiindholdet i slam og gødning udgør henholdsvis 14 GJ/t og 10 GJ/t fratrukket 1,2 procent pr. procentpoint vandindhold. Hvis f.eks. vandindholdet i gødning udgør 50 pct. så udgør energiindholdet 14 GJ/t fratrukket 60 pct. ($1,2 \text{ pct.} \times 50$) eller 5,6 GJ/t.

Virksomhederne skal konstatere eller verificere vandindholdet og på forlangende kunne fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen. Hvis virksomhederne ikke opfylder dette, kan reglerne om standardværdierne for energiindhold ikke anvendes, hvilket svarer til at standardværdien for energiindholdet i slam eller gødning i praksis skal sættes til nul GJ/t.

Samme regler foreslås indsat i mineralolieafgiftsloven og gasafgiftsloven, så afgiftslovgivningen forbliver ensartet på dette område, jf. lovforslagets § 10 og § 11.

Til nr. 15

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af indførelsen af tillægsafgiften. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 1.

Til nr. 16

De fritagelser, der har været gældende i forhold til både affaldsforbrændingsafgiften og affaldsvarmeafgiften, indsættes direkte i kulafgiftsloven. Fritagelserne gælder herefter i forhold til både affaldsvarmeafgiften og tillægsafgiften.

Papirslam, som anvendes til industriel produktion, og som er fritaget for forbrændingsafgiften, bliver dog omfattet af den nye afgift på energi, men da afgiften godtgøres ved anvendelse til proces, får afgiften ikke betydning for virksomhederne.

Varme produceret ved forbrænding af fiberfraktioner efter afgang og separering af husdyrgødning er fortsat ikke fritaget for den oprindelige affaldsvarmeafgift, mens fiberfraktionerne er fritaget for den nye tillægsafgift på affald. Det skyldes, at affaldsforbrændingsafgiften i affaldsavgiftsloven omlægges til tillægsafgiften, og at forbrændingen af disse fiberfraktioner ikke har været pålagt affaldsforbrændingsafgiften.

Til nr. 17

Momsregistrerede virksomheder, som foretager bortkøling af affaldsbaseret varme, har efter de nugældende regler visse muligheder for at få godtgørelse af tillægsafgift af varmen. Ved en virksomheds bortkøling af varme forstås i denne forbindelse, at virksomheden i væsentligt omfang afgiver varme til omgivelserne uden at det er nødvendigt af hensyn til opvarmning af rum eller brugsvand, varmeleverancer, proces eller elfremstilling. Hvis disse muligheder for godtgørelse opretholdes, kan der opnås en urimelig afgiftsfordel ved bortkøling af varme. Med den foreslåede regel tilsigtes disse muligheder fjernet.

Sker der f.eks. i hele sommerperioden opvarmning af store proceslokaler med åbne vinduer, hvor energiforbruget til opvarmningen af lokalerne i dag er tilbagebetalingsberettiget efter § 8, stk. 4, i kulafgiftsloven, kan der i kraft af den foreslåede regel ikke ske tilbagebetaling af tillægsafgiften af varme.

Forholdet er relevant eksempelvis i de tilfælde, hvor tillægsafgiften overvæltes på varmeleverancen. Der henvises til lovforslagets § 8.

Til nr. 18

I det omfang den nye tillægsafgift ikke kan overvæltes på varmekunderne efter lov om varmforsyning, bør det ikke være muligt for en varmeleverandør at nævne afgiften på en faktura til varmekunder. Det foreslås derfor, at fakturaer ikke må indeholde oplysning om den nye tillægsafgift i det omfang, at afgiften ikke indregnes i priserne for indenlandsk varmforsyning efter lov om varmforsyning. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 8.

Til nr. 19

Ifølge reglen i § 26, stk. 1, nr. 2, i affaldsavgiftsloven har told- og skatteforvaltningen, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig dokumentation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn af regnskaber m.v. hos personer og virksomheder, der leverer affald til virksomheder, der er registreringspligtige og skal betale affaldsavgift efter affaldsavgiftsloven. Af kontrolmæssige hensyn foreslås, at der indsættes en tilsvarende regel i kulafgiftsloven.

Til nr. 20

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af § 2, nr. 2 og 12.

Til nr. 21

Bilaget over affaldsvarmesatserne afregnet efter vægt i perioden 2008-2014 tages ud af loven, da det

ikke længere vil være muligt at afregne affaldsvarmeafgiften efter vægten af affaldet. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 1.

Til § 3

Ved bestemmelsen i § 3, nr. 1, i afgiftslov nr. 464 af 9. juni 2004 indsattes en ny paragraf i kuldioxidafgiftsloven om tilbagebetaling af CO₂-afgift til kvoteomfattede virksomheder.

Paragraffen fik betegnelsen § 9a. Bestemmelsen er imidlertid ikke sat i kraft, da den fortsat afventer Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttere reglerne.

Ved lovforslagets § 3 foreslås denne bestemmelse i lov nr. 464 af 9. juni 2004 ophævet. Samtidig foreslås bestemmelsens indhold indsat i kuldioxidafgiftsloven ved lovforslagets § 6, nr. 7, med de ændringer som følger af § 4 i lov nr. 1391 af 20. december 2004, § 4, nr. 12, i lov nr. 528 af 17. juni 2008 og dette lovforslag. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 4, § 5 og § 6, nr. 7.

Til § 4

Ved bestemmelsen i § 4 i afgiftslov nr. 1391 af 20. december 2004 ændres ovennævnte § 3, nr. 1, i lov nr. 464 af 9. juni 2004. Denne bestemmelse er ikke sat i kraft, da den fortsat afventer Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttere reglerne.

Ved lovforslagets § 4 foreslås denne bestemmelse i lov nr. 1391 af 20. december 2004 ophævet. Samtidig foreslås bestemmelsens indhold indsat i kuldioxidafgiftsloven ved lovforslagets § 6, nr. 7. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 6, nr. 7.

Til § 5

Ved bestemmelsen i § 4, nr. 12, i afgiftslov nr. 528 af 17. juni 2008 ændres ovennævnte § 3, nr. 1, i lov nr. 464 af 9. juni 2004. Denne bestemmelse er ikke sat i kraft, da den fortsat afventer Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttere reglerne.

Ved lovforslagets § 5 foreslås denne bestemmelse i lov nr. 528 af 17. juni 2008 ophævet. Samtidig foreslås bestemmelsens indhold indsat i kuldioxidafgiftsloven ved lovforslagets § 6, nr. 7. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 6, nr. 7.

Til § 6

Til nr. 1

Ikke bionedbrydeligt affald, som medfører udledning af CO₂, når det forbrændes, pålægges afgift. CO₂-afgiften udgør 150 kr. pr. ton udledt CO₂. Det sker som et led i den foreslåede omlægning af affaldsforbrændingsafgiften. Omlægningen og dens baggrund er nærmere beskrevet i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 2

Affald er defineret på samme vis som i kulafgiftsloven. Ved ikke bionedbrydeligt affald forstås affald fra fossile kilder, f.eks. plast.

Til nr. 3

De registrerede virksomheder, som er indenfor CO₂-kvotesektoren, er i stand til at opgøre CO₂ for de brændsler, de anvender, og skal derfor også opgøre CO₂ for ikke-bionedbrydeligt affald, som de forbrænder i forbindelse med varmfremstilling og elfremstilling. Dermed er det af den opgjorte mængde CO₂ for det ikke bionedbrydelige affald, som forbrændes, der skal betales en afgift på 150 kr. pr. ton. I

det omfang energien fra forbrændingen bruges til proces eller elfremstilling indenfor kvotesektoren, skal der dog ikke betales afgift. Det foreslås, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om opgørelse af CO₂ i relation til disse virksomheders opgørelse af CO₂-afgiften.

De registrerede virksomheder, som er udenfor CO₂-kvotesektor, opgør normalt ikke CO₂ for ikke bionedbrydeligt affald, som de forbrænder i forbindelse med varmfremstilling og elfremstilling. For disse virksomheder fastsættes derfor forenklet, at den udledte CO₂ ved forbrænding af ikke bionedbrydeligt affald opgøres som 28,34 kg CO₂ pr. GJ elektricitet og varme produceret ved forbrænding af affald. Det er den således opgjorte mængde CO₂, som disse ikke kvoteomfattede virksomheder skal betale en afgift på 150 kr. pr. ton af.

Visse typer affald er dog fritaget for CO₂-afgift. F.eks. skal der ikke betales afgift af affald med et vægtindhold af ikke bionedbrydeligt affald på under 1 pct. Der henvises til bemærkningerne til § 6, nr. 5.

Reglerne for opgørelse af den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales den nye CO₂-afgift, er søgt udformet, så de, så vidt det har været muligt, svarer til reglerne for opgørelse af afgiftspligtige mængder, hvoraf der skal betales den nye tillægsafgift i kulafgiftsloven. Sidstnævnte regler i kulafgiftsloven anvendes f.eks. analogt ved opgørelse af energiindhold i ikke bionedbrydeligt affald for anlæg indenfor CO₂-kvotesektoren under hensyn til, at det er energiindholdet i CO₂-afgiftspligtigt ikke bionedbrydeligt affald - og ikke i affald eventuelt mere generelt som i kulafgiftsloven, som skal opgøres i relation til CO₂-afgiftspligten.

For så vidt angår den nye CO₂-afgift er der nedenfor givet to eksempler, et for kvoteomfattet anlæg og et for ikke kvoteomfattet anlæg, på opgørelse af den afgiftspligtige mængde og den umiddelbare CO₂-afgift herpå.

Eksempel – kvoteomfattet anlæg

Der er tale om et centralt værk, som bruger kul og ikke bionedbrydeligt affald i form af plast som brændsler. Værket fremstiller fjernvarme og elektricitet. Værket kender energiindhold og CO₂ for brændslerne.

El, E	33,6 GJ
Varme, V	50 GJ
Affald, B	10 GJ
Kul	90 GJ
Affald	70 kg
	CO ₂ /GJ
	(emissionsfaktor)

De 10 GJ i affald fordeles mellem varme og el:

Affald	10 GJ
El	3,36 GJ
Varme	5,0 GJ

Værket deler kraftvarmefordelen og afgiftsgrundlaget efter den særlige varmeaftale, der gælder for værket:

Energi til varme = $\frac{1}{2} \times B - \frac{1}{2} \times E/0,42 + \frac{1}{2} \times V/0,85 = \frac{1}{2} \times 10 - \frac{1}{2} \times 3,36/0,42 + \frac{1}{2} \times 5/0,85 = 3,941$ GJ.

CO₂-afgift af ikke bionedbrydeligt affald udgør 3,941 GJ x 0,070 ton CO₂/GJ x 150 kr./ton = 41,38 kr.

Her er forudsat, at det affald, der brændes af, har en emissionsfaktor på 70 kg CO₂/GJ. Der skal bruges faktisk emissionsfaktor.

Eksempel – ikke kvoteomfattet anlæg

Affaldsforbrændingsanlægget opgør ikke den faktiske brændværdi i det indfyrede affald. Det fyrer alene med affald og fremstiller el og varme i kombination. Der er ikke installeret røggaskondensatorer. Der gælder f.eks. følgende:

Fremstillet af elektricitet, E	20 GJ
Fremstillet varme, inkl. bortkøling, V	65 GJ
I alt el og varme	85 GJ

Brændværdien i affaldet, som indgår i beregning af CO₂-afgiften, er affaldets samlede brændselsenergimængde B. Den beregnes som:

$$B = (E+V)/0,85$$

I eksemplet er det beregnede B således 100 GJ.

Det forudsættes, at der er mindst 1 pct. ikke bionedbrydeligt affald i affaldet, og der henregnes 28,34 kg CO₂ pr. GJ fra affaldsbrændslet.

I eksemplet er der 100 GJ fra affaldsbrændslet, hvilket giver 2,834 ton CO₂ x 150 kr./ton = 425,10 kr. CO₂-afgift.

Til nr. 4

Konsekvensrettelse som følge af § 6, nr. 3.

Til nr. 5

Med denne bestemmelse fritages affald, der også er fritaget for den foreslåede nye tillægsafgift af affald anvendt som brændsel i kulafgiftsloven. Herudover fritages affald, hvis vægtindhold af ikke bionedbrydeligt affald udgør mindre end 1 pct. Sådant affald kunne eksempelvis være husdyrgødning og spildevandsslam.

Til nr.6

Bestemmelsen i CO₂-afgiftslovens § 9, stk. 2, nyaffattes. Den seneste affattelse af bestemmelsen ved § 4, nr. 8, i lov nr. 528 af 17. juni 2008 (Implementering af energiaftalen), indebærer ifølge ordlyden, at der - som noget nyt – bl.a. ydes delvis tilbagebetaling af CO₂-afgift på elektricitet til visse typer virksomhed, som er omfattet af nr. 1-14 i bilag 1 til CO₂-afgiftsloven. Det er imidlertid ikke i overensstemmelse med hensigten med bestemmelsen, hvorfor den nyaffattes, så de nye muligheder for tilbagebetaling ikke længere fremgår af bestemmelsen. Det bemærkes, at bestemmelsen, som foreslås nyaffattet, ikke er sat i kraft, da den afventer Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøtteregelejerne.

Til nr. 7

Der foreslås indsat en § 9a om tilbagebetaling af CO₂-afgift til kvoteomfattede virksomheder m.fl. i CO₂-afgiftsloven. Denne bestemmelse svarer som udgangspunkt til den § 9a med senere ændringer, som er vedtaget, men ikke sat i kraft, fordi Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøttere reglerne afventes. Der henvises til bemærkningerne til lovforslaget §§ 3-5. Det fremgår heraf, at den tidligere lovgivning på området samtidig ophæves.

Der er dog foreslået indsat en konsekvensrettelse i bestemmelsens 2. punktum i form af en henvisning til § 2, stk. 1, nr. 15, i CO₂-afgiftsloven som følge af lovforslagets § 6, nr. 1, hvorved der indføres CO₂-afgift på ikke bionedbrydeligt affald anvendt til forbrænding. Hermed sikres, at der også kan ske tilbagebetaling af denne nye CO₂-afgift på varme fra ikke bionedbrydeligt affald til de omfattede virksomheder.

Endvidere er der foreslået indsat en ny regel i bestemmelsens stk. 1, 4 . punktum. Leverancer af varme kræver ikke forbrug af CO₂-kvoter, når varmen kommer fra virksomheder, der ikke er kvoteomfattede. Det bør derfor sikres, at kvoteomfattede virksomheder ikke kan få tilbagebetalt CO₂-afgift af varme, når der er tale om varme fra ikke kvoteomfattet virksomhed. Det sikres ved den foreslåede regel, som dermed afskærer en mulighed for omgåelse.

Til nr.8

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af § 6, nr. 1.

Til nr. 9

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at virksomheder, som leverer varme, ikke må påføre fakturaen oplysning om afgift, for så vidt afgiften ikke må indregnes i priserne for indenlandsk varmel levering efter lov om varmemforsyning.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 18 og § 8.

Til nr. 10

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 6, nr. 1.

Til nr. 11

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 6, nr. 1.

Til nr. 12 og 13

Hermed rettes to tidligere fejl vedrørende afgiftssatser i bilag 2.

Til § 7

Idet der ikke længere skal betales afgift for forbrænding af affald, er der ikke længere behov for, at der ydes tilskud til elproduktion på basis af affald. Tilskuddet er desuden med til at øge forvridningen med hensyn til, hvor det bedst kan betale sig at forbrænde affald.

Derfor ophæves lov om tilskud til elproduktion.

Ophævelsen er desuden med til at finansiere ophævelsen af forbrændingsafgiften af affald.

Til § 8

Til nr. 1

Konsekvensrettelse som følge af nr. 2 nedenfor.

Til nr. 2

Ved den nuværende forbrændingsafgift på affald er det leverandørerne af affaldet, der, igennem de gebyrer de betaler for at komme af med deres affald, pålægges afgiftsbyrden. Ændringen af afgiftsstrukturen til afgifter på affaldsbrændsel og CO₂ betyder – i kraft af regler om fastsættelse af prisen for varme i varmemforsyningslovens § 20, at belastningen i stedet pålægges aftagerne af den producerede affaldsvarme, det vil sige varmekunderne. Det er imidlertid ikke intentionen med afgiftsomlægningen, at varmekunderne skal belastes af den nye tillægsafgift m.v.

For at sikre, at den nye tillægsafgift m.v. ikke kommer til at belaste varmekunderne, skrives det ind i lov om varmemforsyning, at afgiftsomlægningens elementer ikke må indregnes i de nødvendige udgifter, fastlagt i varmemforsyningslovens § 20, som må sendes videre til varmekunderne. På denne måde sikres det, at det vil være affaldssiden, der oplever omkostningerne ved tillægsafgiften m.v.

Der gives dog mulighed for, at de nye afgifter kan overvælttes i varmeprisen, men det kræver, at der indgås en aftale herom mellem varmeleverandøren, dvs. affaldsforbrændingsanlægget, og varmekunderne. Hermed tilgodeses tilfælde, hvor affaldsvarme forbruges i en virksomhed, som er berettiget til godtgørelse af energiafgifter, hvis de er pålagt prisen for varmeleverancen, og uden at det skal komme andre varmekunder til skade. Muligheden for at indgå aftaler er en undtagelse fra det i øvrigt anvendte princip i lov om varmemforsyning om, at varmeprisen skal fastsættes kostægte, da dette princip i disse tilfælde vil kunne stille aftagerne (virksomheder) ringere i forhold til anden energiforsyning. Muligheden er kombineret med et krav om, at den samlede aftale afspejler en rimelig balance ved fordeling af omkostninger, inklusive afgifter, som skal dækkes af henholdsvis varmesiden og affaldssiden. Energitilsynet vil som led i sin almindelige virksomhed, f.eks. i forbindelse med klagesager, kunne påse dette forhold.

En aftale om overvæltning af de nye afgifter i varmeprisen kan ikke resultere i en pris, der overstiger det prisloft, som klima- og energiministeren fastsætter.

Til § 9

Til nr. 1

Konsekvensrettelse som følge af nr. 2.

Til nr. 2

Ved lov nr. 1417 af 21. december 2005 blev der i kvælstofafgiftsloven indsat en bestemmelse, hvorefter vognmænd, der til deres lastbilers miljøfiltre benytter UREA med indhold af kvælstof, kan opnå godtgørelse for kvælstofafgiften.

Det foreslås med denne bestemmelse, at UREA, der anvendes til lastbilers miljøfiltre i stedet gøres helt afgiftsfrit. Da ikke alle andre UREA produkter skal fritages, begrænses fritagelse til det produkt, der anvendes til lastbilers miljøfiltre.

Ved en fuld afgiftsfritagelse undgås en involvering af oliebranchen i administrationen, og oliebranchen undgår dermed at få de samme opgaver som ved fyringsoliesalg ved tankstationer, eller ved kontrol af bevillinger ved bulk salg til vognmænd. Samtidigt undgår man også i SKAT at skulle opbygge et bevillingssystem m.v., der potentielt skal omfatte 6.000 vognmænd.

Med denne bestemmelse indsættes der derfor hjemmel til fritagelse fra kvælstofafgift for det kvælstofholdige produkt, som vognmænd benytter til deres lastbilers SCR-filtre. Mere præcist fritages UREA-produkter med DIN norm DIN 70070. De produkter, der fritages, har også ISO standard ISO 22241.

Til nr. 3

Konsekvensrettelse som følge af nr. 2. Bestemmelsen vedrørende godtgørelsesmulighed for vognmænds brug af kvælstof ophæves.

Til nr. 4

Konsekvensrettelse som følge af nr. 2.

Til nr. 5

Konsekvensrettelse som følge af nr. 2.

Til nr. 6

Konsekvensrettelse som følge af nr. 2.

Til § 10

Til nr. 1

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 14.

Til § 11

Til nr. 1

Med den foreslåede liste med standardbrændværdier præciseres, at der gælder de samme standardbrændværdier i gasafgiftsloven som i kulafgiftsloven og mineralolieafgiftsloven.

Til § 12

Til stk. 1-3

Forslagets §§ 1-6, § 10 og § 11, dvs. de afgiftsmæssige ændringer i forbindelse med omlægningen af affaldsforbrændingsafgiften, skal notificeres ifølge informationsproceduredirektivet og godkendes af Kommissionen i medfør af EU's statsstøtteregele. Skatteministeren og klima- og energiministeren bemyndiges til at sætte afgiftsomlægningen, jf. §§ 1-8, § 10 og § 11, i kraft, når Kommissionens godkendelse foreligger.

Afgiftsomlægningen bygger delvis på og ændrer delvis indholdet af bestemmelserne i § 3 i lov nr. 464 af 9. juni 2004 (Den skattemæssige behandling af CO₂-kvoter og sildekvoter og tilpasninger af CO₂-afgiften for det kvoteomfattede brændselsforbrug), § 4 i lov nr. 1391 af 20. december 2004 (Nedsættelse af visse afgifter på virksomheders ressourceforbrug m.v.) og § 3 og § 4 i lov nr. 528 af 17. juni 2008 (Implementering af energiaftalen). Bestemmelserne er imidlertid ikke sat i kraft, da de fortsat afventer Kommissionens godkendelse i medfør af statsstøtteregele. Det indebærer, at afgiftsomlægningen ikke kan sættes i kraft forud for, at disse bestemmelser sættes i kraft. Ved afgiftsomlægningen sker der ingen ændringer med hensyn til det tidspunkt, hvorfra sidstnævnte bestemmelser skal have virkning.

Ændringen af godtgørelsesordningen for betalt kvælstofafgift af kvælstofholdige stoffer til brug i lastbilers SCR-filtre til en fritagelsesordning, jf. § 6, skal træde i kraft snarest, men af hensyn til både virksomheder (oliebranchen) og SKAT – der begge skal omlægge deres administration og informere om de nye regler – foreslås det, at også denne ændring omfattes af en ministerbemyndigelse til at fastsætte ikrafttrædelsestidspunktet. Dog vil denne bestemmelse træde i kraft snarest muligt, da den ikke skal statsstøttegodkendes.

Til stk. 4

Det foreslås, at for løbende leverancer finder lovens bestemmelser anvendelse på en så stor andel af leverancerne, der er sket fra lovens ikrafttrædelsestidspunkt og indtil afregningstidspunktet.

Til stk. 5

Det foreslås, at der indsættes en særskilt bestemmelse om betingelserne for affald, der på ikrafttrædelsestidspunktet er mellemdeponeret med henblik på senere forbrænding.

Baggrunden er, at der skal betales tillægsafgift og CO₂-afgift ved forbrænding af affald, som har ligget midlertidigt på deponi før lovens ikrafttræden, og som derfor er pålagt den tidligere affaldsafgift på 330 kr. pr. ton affald. Derfor er det nødvendigt, at der sker regulering/tilbageføring af affaldsafgiften for det samme affald, således at der ikke sker en dobbeltbeskatning. Denne regulering/tilbageføring skal ske før øvrig regulering af affaldsafgift ved fraførsel af affald fra deponiet.

Hvis der ikke indsættes overgangsbestemmelser for affald, der er mellemdeponeret, anses det for sandsynligt, at der fra virksomhedernes side stilles krav om tilbageføring af afgiften efter affaldsafgiftslovens § 12. Hvis dette sker, vil virksomhederne i praksis opnå en afgiftsmæssig gevinst på forskellen mellem 330 kr. pr. ton og 375 kr. pr. ton, dvs. en gevinst på 45 kr. pr. ton affald.

Til stk. 6

Der indføres en overgangsordning for det kvælstof til anvendelse i lastbilers miljøfiltre, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden er udleveret til forbrug fra en registreret virksomhed. Overgangsordningen består i, at de hidtil gældende regler om afgiftsgodtgørelse i kvælstofafgiftsloven fortsat kan finde anvendelse for det allerede udleverede og dermed afgiftsberigtigede kvælstof. Uden en sådan overgangsordning ville det pågældende kvælstof være pålagt fuld kvælstofafgift, hvilket ikke er hensigten med omlægningen.

Sammenligning af ændringer af affaldsafgift for almindelige affaldsforbrændingsanlæg og medforbrænding i centrale anlæg

Et af formålene med ændringerne af afgifterne på affald, der forbrændes, er, at skabe større lighed i afgifts- og tilskudsregler alt efter om affald forbrændes i almindelige affaldsforbrændingsanlæg, medforbrændes i centrale anlæg eller medforbrændes til procesformål i industrien. Da nettoafgiftsbelastningen i dag er højere for kraftværker og industri end for almindelige affaldsforbrændingsanlæg, vil afgifterne falde relativt for kraftværker og industri i forhold til almindelige affaldsforbrændingsanlæg. Men ikke udover det, der skaber lige afgiftsvilkår efter omlægningen.

De lige afgiftsvilkår skabes ved at indføre samme energi- og CO₂ afgiftsregler mv. for affald der afbrændes, som for de konkurrerende brændsler kul, olie og naturgas.

Det kan ses i følgende tabel 1, hvor afgifterne før og efter omlægningen sammenlignes for et almindeligt affaldsforbrændingsanlæg, der nogenlunde kommer til at betale det samme i afgift som i dag, et procesanlæg, hvor afgiften falder væk, samt et centralt kraftvarmeværk, hvor nettoafgiften falder betydeligt. I første omgang ses bort fra CO₂ afgifter/-kvoter mv., der udgør det måske mest komplicerede i afgiftssystemet.

Tabel 1: Virkninger for stat af at afbrænde 1 ton affald i henholdsvis et almindeligt affaldsforbrændingsanlæg, et industrielt procesanlæg, samt et centralt kraftvarmeværk, når man ser bort fra CO₂-afgifter mv.

Kr.	Almindeligt affaldsforbrændingsanlæg	Procesanlæg	Centralt kraftvarmeværk
Før omlægning, i alt stat, før CO ₂	36,71	259,00	101,80
Efter omlægningen, i alt stat, før CO ₂	2,10	0	1,80
Ændring	-34,51	-259,00	-100

* For forudsætninger se Bilag 2.

Før omlægningen er nettoindtægter for staten forskellig alt efter, hvor affaldet brændes af. Staten belastede affald til procesanlæg med en meget høj nettoafgift sammenlignet med især almindelige affaldsforbrændingsanlæg. Afgiftsbelastningen af centrale kraftvarmeanlæg var højere end almindelige forbrændingsanlæg. Forskellene skyldes, at almindelige forbrændingsanlæg fremstiller forholdsvis meget varme, hvor affaldsvarme hidtil har haft en ekstra stor afgiftsfordel. Ved omlægningen fjernes afgiftsfordelene for affaldsvarme ved, at denne skal betale det samme som almindelig varme ved kul, gas eller olie. Ingen har derfor længere særlige fordele af, at fremstille affaldsvarme i stedet for gasvarme mv.

Værkerne producerer også el. Her gives tilskud i de almindelige affaldsforbrændingsanlæg, men ikke i de centrale værker. Ved omlægningen fjernes tilskud. Det giver ens vilkår.

Efter ændringerne er der stort set ingen forskel. Den beskedne fortsatte afgiftsbelastning er i øvrigt midlertidig.

Afgiftsreglerne var således ikke neutrale før omlægningen. Det bliver de efter. De der tidligere blev diskrimineret, vinder selvsagt når denne ophører.

CO₂

Der kommer netto CO₂ fra afbrænding af affald, hvori der er plast. Udledninger udenfor kvotesektoren belastes med CO₂-afgift, der er tilstræbt at være på samme niveau som CO₂-kvoteprisen. CO₂-afgiften vil fremover også omfatte affald. Udledninger indenfor kvotesektoren belastes af kvoteprisen og derfor ikke også af afgifter, bortset fra, at der også er CO₂ afgift på brændsel til rumvarme i kvotesektoren.

Tabel 2. Værkernes omkostninger ved CO₂ efter omlægningen

Kr.	Almindeligt affaldsforbrændingsanlæg	Procesanlæg	Centralt kraftvarmeværk
CO ₂ -kvoter	0	45,02	45,02*
CO ₂ -afgift	45,02	20,41	20,41
Statens omkostninger ved CO ₂	45,02	0	0

* På marginalen. Varmekunder er kompenseret via gratis kvoter i nogenlunde samme størrelsesorden som de 20,4 kr. der svarer til CO₂ afgiften.

Der tilstræbes således samme belastning af CO₂ uanset, hvor CO₂ udledes. Det opnås ved ændringerne bortset fra at CO₂ fra brændsel til rumvarme vil blive dobbeltreguleret indenfor kvotesektoren ved både afgifter og kvoter. Det gælder dog for alle fossile brændsler.

Der henvises i øvrigt til bilag 2.

Forudsætninger samt konsekvenser for hhv. et almindeligt affaldsforbrændingsanlæg og et procesanlæg

Der betales i dag en afgift på brutto 330 kr./t affald, der afbrændes. Der gives godtgørelse for slagge der genanvendes. Netto er afgiften typisk 259 kr./t netto. Denne afgift afskaffes.

Der gives i dag et elproduktionstilskud på 7 øre/kWh = 19,44 kr./GJ. I visse tilfælde dog 10 øre/kWh. Dette tilskud afskaffes.

Der betales i dag en affaldsvarmeafgift på 13,4 kr./GJ varme, der leveres. Denne afgift fortsætter uændret.

Der indføres en tillægsafgift, der i praksis bliver på 26,5 kr./GJ produceret varme.

Der indføres en CO₂-afgift, der i praksis bliver ca. 5 kr./GJ energi produceret.

Tabel 1. Afgiften før og efter omlægningen for et almindeligt affaldsforbrændingsanlæg for et ton affald, der bliver til 2 GJ el og 7 GJ varme:

	Før	Efter	Forskel
Affaldsafgift brutto	330	0	-330
Godtgørelse aske	-71	0	+71
Affaldsafgift netto	259	0	-259
Elproduktionstilskud 2 GJ a 19,44 kr./GJ = (7 øre/kWh)	-38,89	0	+38,89
Nuværende affaldsvarmeafgift 7 GJ a 13,4 kr./GJ	+93,8	+93,8	0
Ny tillægsafgift 7 GJ a 26,5 kr.	0	+185,5	+185,5
Ny CO ₂ afgift 9 GJ a ca. 4,25 kr./GJ/0,85	0	+45,02	+45,02
Netto afgifter værk	+313,91	+324,32	+10,41
Fortrængte alm. energiafgifter 7 GJ x ca. 39,6 kr./GJ	-277,20	-277,20	0
Statens tab ved CO ₂ udenfor kvotesektoren	-45,02	-45,02	0
Netto staten ved afbrænding af 1 ton affald	-8,31	+2,10	+10,41

Før omlægningen betalte værket ca. 314 kr. i afgift. Efter ca. 324 kr. Afgiften stiger ca. 10 kr.

Statens indtægter på efter 324 kr. fra værket kan sammenlignes med, hvad staten ville have tjent, hvis der ikke var brændt dette ton af. Da ville varmen skulle produceres på anden måde. Det ville staten tjene 277 kr. ved i energiafgift. Yderligere svarer statens indtægter fra CO₂ afgift til statens omkostninger ved CO₂ udledninger fra værket.

Netto går man således fra, at staten tabte 8 kr. når der blev brændt et ton af i et almindeligt forbrændingsanlæg til, at staten vinder 2 kr. i det konkrete eksempel.

Affaldsafgiften afskaffes også for procesanlæg. På samme måde som for kul, gas og olie vil energiafgifterne blive godtgjort. Efter vil værket således ikke have andre udgifter end kvoteprisen ved afbrænding af affald. Dette fremgår af tabel 2.

Tabel 2. Afgiften før og efter omlægningen for et procesanlæg der bruger 1 ton affald, hvor energien bruges til proces:

	Før	Efter	Forskel
Affaldsafgift brutto	330	0	-330
Godtgørelse aske	-71	0	+71
Affaldsafgift netto	259	0	-259
Elproduktionstilskud intet	0	0	
Nuværende kvoteomkostninger *	(45,02)	(45,02)	
Nuværende affaldsvarmeafgift, ingen da proces	0	0	0
Ny tillægsafgift ingen da proces	0	0	0
Ny CO ₂ afgift 4,8 ingen da proces hos kvoteomfattet.	0	0	0
Netto afgifter værk	+259	0	-259
Fortrængte almindelige energiafgifter ingen	0	0	0
Statens tab ved CO ₂ uden for kvotesektoren	0	0	0
Fortrængte CO ₂ afgifter indenfor kvotesektoren	0	0	0
Netto staten ved afbrænding af 1 ton affald	259	0	-259

* Ved 150 kr./t CO₂

Den nuværende affaldsafgift afskaffes. Værket har ikke fået el produktionstilskud og berøres ikke af, at dette afskaffes. Værket betaler fortsat affaldsvarmeafgift. Det vil fremover betale en tillægsafgift, der i praksis er omkring 26,5 kr./GJ. Værket vil blive belastet af CO₂ kvoteomkostninger på 45 kr. for alle udledninger + også CO₂ afgift af brændsel til varme 20,4 kr. Dette fremgår af tabel 3.

Tabel 3. Afgiften før og efter for et centralt kraftvarmeanlæg for et ton affald, der bliver til 3 GJ el og 6 GJ varme:

	Før	Efter	Forskel
Affaldsafgift brutto	330	0	-330
Godtgørelse aske	-71	0	+71
Affaldsafgift netto	259	0	-259
Elproduktionstilskud intet	0	0	
Nuværende kvoteomkostninger (1)	(45,02)	(45,02)	
Nuværende affaldsvarmeafgift 6 GJ a 13,4 kr./GJ	+80,4	+80,4	0
Ny tillægsafgift 6 GJ a 26,5 kr.	0	+159	+159
Ny CO ₂ afgift 4,8 GJ a ca. 4,25 kr./GJ	0	+20,41	+20,41
Netto afgifter værk	+339,4	+259,81	+79,59
Fortrængte almindelige energiafgifter 6 GJ x ca. 39,6 kr./GJ	-237,6	-237,6	0
Statens tab ved CO ₂ uden for kvotesektoren	0	0	0

Fortrængte CO ₂ afgifter indenfor kvotesektoren (2)	(Mellem 0 og -70)	Mellem (0 -70)	
Netto staten ved afbrænding af 1 ton affald	101,8	22,21	-79,59

(1) Ved 150 kr./t CO₂.

(2) Affaldet fortrænger andet brændsel på værket eller konkurrerende værker. Her er der også afgift på brændsel til rumvarme. Nettoafgifterne herpå varierer fra 0 (varme udenfor kvotesektoren og biomasse) til 70 (varme fra kul).

Kommentarer til henvendelse fra et kraftvarmeværk

Et kraftvarmeværk har på baggrund af lovforslaget som var i høring anført visse forbehold overfor regeringens planer om at ændre på afgiftsforholdene for affald.

- I. Dem med kondenserende drift vil blive belastet af forøget afgiftsbetaling.
- II. Der vil skulle investeres i meget nøjagtige energimålere
- III. Staten mister provenu, hvis varme fra affaldsværker sælges til erhvervskunder med proces.

I Mellemregninger er det beregnet, at afgifterne mv. stiger 1,84 mio. kr. i for det pågældende kraftvarmeværk svarende til 33 kr./t affald.

Ad I. Kondenserende værker.

På baggrund af blandt andet høringssvar er forslaget blevet ændret, således at anlæg, hvor mindst 10 pct. af den fremstillede energi kommer fra røggaskondensering vil få en nedsættelse af afgiftsstigningerne på 10 pct.

Ad II. Målere

En af årsagerne til, at man ikke nøjagtigt kan give afgiftsrabat for anlæg, der udnytter energien i affaldet godt, er, at man ikke kan fastslå, hvilke anlæg, der udnytter energien godt, medmindre der foretages målinger af energien i affaldet.

Da der er omkostninger ved nøjagtige målinger og målingerne kan være svære at kontrollere, indeholder lovforslaget en mulighed for, at man kan undgå egentlige målinger af energien i affaldet. For dem der ikke måler, kan energien i affaldet opgøres som el- og varmeproduktionen delt med 0,85. Værkerne har i forvejen målere, der måler produktionen af el og varme.

Ad III. Provenu fra procesvirksomheder.

Bruges varmen fra affaldsværker af erhvervsvirksomheder, kan virksomhederne få affaldsvarmeafgiften og tillægsafgiften og i visse tilfælde CO₂ afgiften retur, hvis disse afgifter overvæltes på varmeprisen.

I dag prøver erhvervsvirksomheder at undgå varme fra affaldsværker, fordi varmen før afgifter normalt er dyrere end varme fremstillet ved fossile brændsler, hvor der også gives godtgørelse af afgifterne til proces.

Efter ændringen vil der sandsynligvis blive solgt varme til erhvervsvirksomheder. Den varme fra affaldsværker, der sælges ekstra til erhvervsvirksomheder, vil blive solgt mindre til andre kunder. De andre kunder vil da skulle have anden fjernvarme. Fremstilles denne varme ved olie, kul eller gas, vinder staten det samme i afgift herfra, som tabes, fordi erhverv ikke belastes med energiafgift vedrørende procesforbrug.

Fremstilles varmen, der i stedet skal leveres til husholdningerne, ved VE, stiger VE forbruget. Staten taber da netto afgifter, men sparer udgifter til tilskud andre steder, fordi der ved et givet VE mål ikke andre steder skal gives helt så meget i tilskud.

Det er derfor ikke belastende for statskassen, at procesvirksomheder kan få godtgjort afgifter vedrørende fjernvarmeleverancer.

Konsekvenser for det pågældende kraftvarmeværk

Kraftvarmeværket har i et bilag beregnet virkningerne for værket. I efterfølgende telefonsamtale har værket givet yderligere tekniske oplysninger. I værkets beregninger er ikke inkluderet den påtænkte ordning for røggaskondensatorer.

I følgende tabel er vist afgifterne før og efter ændringerne inklusive lempelser for røggaskondensering:

Tabel 1. Afgifter vedrørende affald mv. for det pågældende kraftvarmeværk

Mio. kr.	Før	Efter
Affaldsafgift	13,959	0
Affaldsvarmeafgift	5,181	5,181
Elproduktionstilskud	-2,241	0
Ny CO ₂ afgift	0	2,300
Ny tillægsafgift	0	9,695
I alt	16,899	17,176
Ændring		+0,276
Ændring i kr./t affald		+5,3 kr./t

Tabellen omfatter ikke svovlafgift og den kommende NO_x-afgift, jf. at disse ikke ændres. Beregningerne er foretaget ved satser for 2009 ved samme driftsforhold som i 2007.

I det lovudkast, der var i teknisk høring, var lempelse til røggaskondensator ikke inkluderet. Uden denne lempelse ville afgiftsstigningen have været 1,633 mio. kr. større.

I gennemsnit stiger afgiften for affaldsforbrændingsanlæg med 12 kr./t. Det finansierer lettelserne for slam mv.

Virkningerne for det pågældende kraftvarmeværk er 5,3 kr./t, og således lidt i underkanten af virkningerne for affaldsforbrændingsanlæg i gennemsnit. Driftsforholdene varierer fra år til år.

Mellemregninger mv.

Affaldsafgift

I 2007 blev der brændt 52.000 tons affald af. Affaldsafgiften er på 330 kr./t. Afgiften af de 52.000 tons er 17,160 mio. kr.

Der gives godtgørelse af afgiften på den slagge mv., der føres fra værket og genbruges. I 2007 var der 9.700 tons slagge. Godtgørelsen var på 3,201 mio. kr. (9.700 tons x 330 kr./t). Netto betalte værket således i 2007 13,959 mio. kr. i affaldsafgift. Denne afgift fjernes.

Affaldsvarmeafgift

Herudover betales den såkaldte affaldsvarmeafgift. I 2009 vil satsen være 13,4 kr./GJ = 48,24 øre/kWh. Affaldsvarmeafgiften betales af den leverede varme-mængde. Den leverede varmemængde var i 2007 på 107,4 mio. kWh = 386.640 GJ. Affaldsvarmeafgiften er da 5,181 mio. kr. Denne afgift ændres ikke.

Elproduktionstilskud

Værket har fået et elproduktionstilskud. Tilskuddet er på 10 øre/kWh. De fleste værker får 7 øre/kWh. Værket producerede 26,841 mio. kWh el (96.628 GJ) i 2007, men leverede 22,407 mio. kWh el (80.665 GJ). Tilskuddet var 2,241 mio. kr. Dette tilskud afskaffes.

CO₂-afgift

Der er CO₂ i røgen fra forbrænding af affald. En del kommer fra plast mv. Det pågældende kraftvarmeværk, der brænder blandet affald af, kan ikke måle CO₂-udledningerne. Derfor gives mulighed for, at der kan beregnes CO₂-afgift af den samlede energimængde i affaldet samt en forudsætning om, at der er 28,35 kg CO₂ pr. GJ i affaldet.

Den samlede energimængde i affaldet beregnes ud fra den producerede energi (el og varme inklusive bortkøling og inklusive eget forbrug) delt med 0,85. Hvis der er en røggaskondensator, vil virkningsgraden normalt være større. Derfor kan man da dele den samlede el- og varmeproduktion med 0,95.

Værket fremstillede 115,9 mio. kWh (417.240 GJ) varme, heraf 15,3 mio. kWh (55.080 GJ) fra røggaskondensering. I alt 8,5 mio. kWh (30.600 GJ) varme blev bortkølet. I alt blev der produceret 142,741 mio. kWh (513.868 GJ) (417.240 GJ + 96.628 GJ) el og varme.

Hvis der ikke bliver givet rabat til røggaskondensering, vil den beregnede energi i brændslet være 604.551 GJ (513.868 GJ/0,85). CO₂ afgiften vil ved 28,35 kg CO₂ pr. GJ affaldsbrændsel da blive 2,571 mio. kr. (604.551 GJ x 28,35 kg CO₂/GJ x 150 kr./t CO₂), idet CO₂ afgiftssatsen er 150 kr./t. (CO₂ afgiften er tilnærmelsesvis 5 kr./GJ produceret brutto (5 kr./GJ x 513.868 GJ).

Det pågældende kraftvarmeværk fremstiller 10,7 pct. (55.080 GJ/513.868 GJ x 100) af den samlede energiproduktion ved røggaskondensatoren. Derfor vil værket kunne få en særlig CO₂-afgiftsrabat.

Når over 8 pct. af den samlede energiproduktion kommer fra røggaskondensering, kan energimængden i affaldet beregnes ved at dele bruttoenergiproduktionen med 0,95 i stedet for 0,85.

Med røggaskondensator bliver den beregnede energi i affaldet 540.914 GJ (513.868 GJ/0,95). Og CO₂-afgiften bliver på 2,300 mio. kr. (540.914 GJ x 28,35 kg CO₂/GJ x 150 kr./t CO₂).

Tillægsafgift

Herudover indføres en tillægsafgift (til affaldsvarmeafgiften).

Tillægsafgiften er for varme fra et kraftvarmeværk i praksis på 26,5 kr./GJ varme, der produceres. Tillægsafgiften uden rabat vedrørende røggaskondensator er da 11,057 mio. kr. (417.240 GJ x 26,5 kr./GJ).

Da værket opfylder betingelserne for at få rabat på grund af røggaskondensatoren bliver tillægsafgiften dog lavere.

Tillægsafgiften vil blive beregnet af den producerede varmemængde – 417.240 GJ - fratrukket 10 pct. af den samlede energiproduktion – 51.387 GJ (0,1 x 513.868 GJ). Tillægsafgiften vil da udgøre 9,695 mio. kr. (417.240 GJ x 26,5 kr./GJ - 51.387 GJ x 26,5 kr./GJ)

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om afgift af affald og råstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1165 af 27. november 2006, foretages følgende ændringer:

§ 9. - - -

Stk. 2. Der betales endvidere afgift af kalk, der tilføres forbrændingsanlæg til røggasrensning ved affaldsforbrænding.

Stk. 3. Fritaget for afgift er:

1) Biomasseaffald, der kan tilføres forbrændingsanlæg uden kommunal anvisning i henhold til Miljø- og Energiministeriets bekendtgørelse nr. 638 af 3. juli 1997 om biomasseaffald, i læs, der udelukkende indeholder denne type affald.

2) Rent jordfyld og ren jord, der tilføres et deponeringsanlæg som hele selvstændige læs, og som anvendes til daglig afdekning eller slutafdekning.

3) Kompost, der opfylder kravene til anvendelse uden særskilt tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 19, til slutafdekning på lossepladser.

4) Affald, som fjernes fra afsluttede affaldsdeponeringsanlæg (lossepladser, fyldpladser eller specialdepoter), der ikke er omfattet af § 11, stk. 6.

5) Farligt affald, herunder klinisk risikoaffald, der tilføres et forbrændingsanlæg i læs, der udelukkende indeholder farligt affald.

6) Kødmel, benmel og fedt, som stammer fra forarbejdning af animalsk affald og tilføres et forbrændingsanlæg i hele selvstændige læs fra en godkendt forarbejdningsevne. Det er en betingelse for afgiftsfritagelsen, at kød- og benmelet ikke må anvendes i foderet til dyr, der anvendes til fødevareproduktion.

7) Deponering af aske eller slagge fra separat forbrænding af specificeret risi-

1. § 9, stk. 2, ophæves.

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 2-5.

2. I § 9, stk. 3, der bliver stk. 2, ophæves nr. 1, 5, 6, 10 og 11.

Nr. 2-4 bliver herefter nr. 1-3, og nr. 7-9 bliver nr. 4-6.

3. I § 9, stk. 3, nr. 4, der bliver stk. 2, nr. 3 ændres »§ 11, stk. 6« til: »§ 11, stk. 5«.

komateriale, hvor der foreligger veterinært krav om deponering.

8) Deponering af aske eller slagger fra separat forbrænding af kød- og benmel, hvor kød- og benmelet er omfattet af nr. 6, men ikke af nr. 7.

9) Olie- og kemikalieforurenede sand fra kommunal strandrensning i hele, selvstændige læs.

10) Papirslam, som anvendes ved industriel produktion.

11) Fiberfraktioner, der fremkommer efter afgangning og separering af husdyrgødning. For at være omfattet skal afgangningen ske i et husdyrgødningsbaseret biogasanlæg i henhold til Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 623 af 30. juni 2003 om anvendelse af affald til jordbrugsformål.

Stk. 4. - - -

§ 10. Afgiften udgør 375 kr. pr. t affald, der afleveres til deponering. Afgiften udgør 330 kr. pr. t affald, der afleveres til forbrænding. Den afgiftspligtige vægt er affaldets bruttovægt, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. For tørret spildevandsslam er den afgiftspligtige vægt 3 gange bruttovægten.

Stk. 3. For slam fra rensningsanlæg, der brændes på et slamforbrændingsanlæg beliggende på eller i tilknytning til det pågældende rensningsanlæg, er den afgiftspligtige vægt 4 gange vægten af tørstofmængden. Tørstovfægten opgøres på baggrund af

1) måling af slammængden efter stabilisering eller udrådning, men før afvanding af slammet, og

2) tørstofindholdet i slammet samme sted i anlægget opgjort på baggrund af repræsentative stikprøver, der udtages og analyseres af et uafhængigt, godkendt laboratorium.

Stk. 4. Afgiften udgør 330 kr. pr. t affald, der efter Miljøministeriets bekendtgørelse om affald skal forbrændes, og

4. § 9, stk. 3, nr. 8, der bliver stk. 2, nr. 5, affattes således:

»5) Deponering af aske eller slagger fra separat forbrænding af kød- og benmel, hvor kød- og benmelet er omfattet af § 7a, stk. 2, nr. 3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks. m.v., men ikke af denne lovs § 9, stk. 2, nr. 4.«

5. § 10, stk. 1, affattes således:

»Afgiften udgør 375 kr. pr. ton affald, der afleveres til deponering. Den afgiftspligtige vægt er affaldets bruttovægt.«

6. § 10, stk. 2-3, stk. 5 og stk. 7-8, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 2, og stk. 6 bliver stk. 3.

7. § 10, stk. 4, der bliver stk. 2, affattes således:

som efter dispensation fra Miljøstyrelsen tilføres i hele, selvstændige læs og deponeres med henblik på senere forbrænding. Det er en betingelse, at affaldet opbevares fysisk adskilt fra andet affald til deponering.

Stk. 5. Der skal ikke svares afgift ved forbrænding af affald, hvor der er svaret afgift efter stk. 4. Det skal dokumenteres, at der er svaret afgift efter stk. 4.

Stk. 6. Den afgiftspligtige mængde skal opgøres ved hjælp af en vægt, jf. dog stk. 3 og 7. Told- og skatteforvaltningen fastsætter nærmere regler for krav til vægten.

Stk. 7. Ved forbrænding af affald, hvor det er teknisk vanskeligt at anvende en vægt, kan den afgiftspligtige vægt opgøres ved måling af energiindholdet ved hjælp af en energimåler. Ved kendskab til fraktionens energiindhold pr. t samt forventet tab anvendes disse værdier til beregning af fraktionens afgiftspligtige vægt, jf. stk. 1. I modsat fald anvendes 0,1 t/GJ for træaffald og 0,15 t/GJ for andet affald. Told- og skatteforvaltningen fastsætter nærmere regler for opgørelse og måling af affaldets energiindhold og krav til målerne.

Stk. 8. Hvis den i stk. 4 nævnte dispensation er udløbet og ikke er forlænget, skal der svares afgift, som om affaldet var deponeret. Afgiften skal svares efter den sats, som var gældende på tidspunktet for tilførsel, fraregnet allerede betalt afgift.

§ 11. Virksomheder og anlæg, der til deponering eller forbrænding modtager affald, der er omfattet af kommunalbestyrelsens anvisningspligt eller en kommunal indsamlingsordning, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Virksomheder og anlæg, der på egen grund deponerer eller forbrænder eget affald, som er omfattet af kommu-

»*Stk. 2.* Afgiften udgør ligeledes 375 kr. pr. ton affald, der deponeres med henblik på senere forbrænding.«

8. I § 10, stk. 6, der bliver stk. 3, udgår », jf. dog stk. 3 og 7«.

9. § 11, stk. 1, affattes således:

»Virksomheder og anlæg, der til deponering modtager affald, der er omfattet af kommunalbestyrelsens anvisningspligt eller en kommunal indsamlingsordning, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen.«

10. § 11, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Virksomheder og anlæg, der på egen grund deponerer eget affald, som er

nalbestyrelsens anvisningspligt, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. Slamforbrændingsanlæg beliggende på eller i tilknytning til et rensningsanlæg skal registreres hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Virksomheder og anlæg, der medforbrænder affald med henblik på udnyttelse af materialer i affaldet i virksomhedens eller anlæggets produktion, er registreringspligtige. Medforbrænding af affald omfatter ikke produktion af energi. Der betales alene afgift af affald, der er omfattet af den kommunale anvisningspligt, og som tilføres produktionsanlægget sammen med øvrige råstoffer mv.

Stk. 5. Deponeringsanlæg til restprodukter fra kraftværker baseret på fossile brændsler eller biomasse skal registreres hos told- og skatteforvaltningen. Anvendelse af restprodukter fra sådanne kraftværker i bygge- og anlægsarbejder er fritaget for registrering, medmindre registreringspligt følger af stk. 1.

Stk. 6. Virksomheder, der modtager affald fra udlandet med henblik på deponering eller forbrænding, skal ligeledes registreres hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 7. Fritaget for registrering er:

- a) Anlæg til forbrænding af klinisk risikoaffald.
- b) Specielle anlæg til destruktion af farligt affald.
- c) Anlæg til deponering af olie-, kemikalie-, eller tungmetalforurenet jord og oprensningssedimenter.
- d) Anlæg til deponering af jord fra afvaskning af roer.

Stk. 8. Det er en betingelse for registreringsfritagelsen, at det pågældende anlæg ikke modtager andet anvisningspligtigt affald.

§ 12. Registrerede virksomheder, jf. § 11, skal opgøre den afgiftspligtige vægt for en afgiftsperiode på grundlag af den mængde affald, der er tilført virksomhe-

domfattet af kommunalbestyrelsens anvisningspligt, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen.«

11. § 11, stk. 3-4, ophæves.

Stk. 5-8 bliver herefter stk. 3-6.

12. I § 11, stk. 6, der bliver stk. 4, udgår »eller forbrænding«.

13. § 11, stk. 7, litra a, der bliver stk. 5, litra a, ophæves.

Litra b-d bliver herefter litra a-c.

14. § 11, stk. 7, litra b, der bliver stk. 5, litra a, affattes således:

»a) Specielle deponeringsanlæg til farligt affald.«

15. § 12, stk. 1, affattes således:

»Registrerede virksomheder, jf. § 11, skal opgøre den afgiftspligtige vægt for en afgiftsperiode på grundlag af den

den i perioden, fratrullet vægten af den del af det afgiftspligtige affald, der igen er fraført virksomheden i perioden, jf. dog stk. 2 og 3. Hvis vægten af det fraførte affald er større end vægten af det tilførte affald i perioden, overføres den overskydende vægt til fradrag i følgende afgiftsperioder. Affald, som er deponeret efter § 10, stk. 4, kan ved fraførsel ikke fradrages i den tilførte mængde.

Stk. 2. Ved forbrænding af affald på kraftværker baseret på fossile brændsler eller biomasse opgøres den afgiftspligtige vægt af affaldet som vægten af det affald, der er tilført virksomheden i perioden.

Stk. 3. Virksomheder, der er omfattet af registreringspligten i § 11, stk. 4, og som ønsker at udnytte materialer i det affald, der forbrændes, kan opnå afgiftsfritagelse for den del af affaldet, der udnyttes i virksomhedens produktion. Det er en betingelse for fritagelsen, at virksomheden kan godtgøre, hvor stor en del af disse emner der indgår i virksomhedens produkter.

§ 14. - - -

Stk. 2-4. - - -

Stk. 5. Det er en betingelse for afgiftsfrihed efter § 9, stk. 3, nr. 6, at den registrerede virksomhed kan dokumentere, at betingelserne i § 9, stk. 3, nr. 6, er opfyldt.

Stk. 6. Det er en betingelse for afgiftsfrihed efter § 9, stk. 3, nr. 7, at den registrerede virksomhed kan dokumentere, at betingelserne i § 9, stk. 3, nr. 7, er opfyldt.

Stk. 7. Det er en betingelse for afgiftsfrihed efter § 9, stk. 3, nr. 8, at den registrerede virksomhed kan dokumentere, at betingelserne i § 9, stk. 3, nr. 8, er opfyldt.

§ 26. Told- og skatteforvaltningen har endvidere, hvis det skønnes nødvendigt til enhver tid mod behørig legitimation,

mængde affald, der er tilført virksomheden til deponering i perioden, fratrullet vægten af den del af det afgiftspligtige affald, der igen er fraført i perioden. Hvis vægten af det fraførte affald er større end vægten af det tilførte affald i perioden, overføres den overskydende vægt til fradrag i følgende afgiftsperioder. For affald, som er fraført til forbrænding, og hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 1, nr. 6 eller 7, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., tilbagebetales afgiften dog for den overskydende vægt. Det er en betingelse for fradrag, at virksomheden kan godtgøre vægten af det fraførte affald. Det er en betingelse for tilbagebetaling, at virksomheden kan godtgøre vægten af det fraførte affald, og at affaldet er fraført til forbrænding.«

16. § 12, stk. 2-3, ophæves.

17. § 14, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 5 og 6.

18. I § 14, stk. 6, der bliver stk. 5, ændres to steder »§ 9, stk. 3, nr. 7« til: »§ 9, stk. 2, nr. 4«.

19. I § 14, stk. 7, der bliver stk. 6, ændres to steder »§ 9, stk. 3, nr. 8« til: »§ 9, stk. 2, nr. 5«.

uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn af regnskaber mv. hos:

1)-3) - - -

4) Personer og virksomheder, der modtager affald fra en registreret virksomhed efter kapitel 2, eller som uden at være registreret efter kapitel 2 modtager affald til deponering, forbrænding, oparbejdning eller behandling i øvrigt.

Stk. 2-3. - - -

§ 31. - - -

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om opgørelse af den i § 10, stk. 3, omhandlede tørstofmængde.

§ 33. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1)-3) - - -

4) undlader at svare afgift, som om affaldet var deponeret, hvis tilladelsen efter § 10, stk. 4, er udløbet og ikke forlænget, jf. § 10, stk. 8,

5)-6)

7) undlader at benytte en vægt eller en energimåler, som overholder de af told- og skatteforvaltningen fastsatte regler, jf. § 10, stk. 6 og 7,

8-9) - - -

Stk. 2-4. - - -

20. I § 26, stk. 1, nr. 4, udgår »forbrænding,«

21. § 31, stk. 2, ophæves.

22. § 33, stk. 1, nr. 4, ophæves.

Nr. 5-9 bliver herefter nr. 4-8.

23. § 33, stk. 1, nr. 7, der bliver nr. 6, affattes således:

»6) undlader at benytte en vægt, som overholder de af told- og skatteforvaltningen fastsatte regler, jf. § 10, stk. 3,«

§ 2

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks, mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 1068 af 30. oktober 2006, som ændret ved § 4 i lov nr. 1536 af 19. december 2007 og § 3 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

§ 1. Der betales afgift efter brændværdien, jf. dog stk. 4 og 5, i følgende varer:

1) Stenkul (inkl. stenkulsbriketter), koks, cinders og koksgrus.

2) Jordoliekoks.

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Der betales afgift efter brændværdien, jf. dog stk. 4, i følgende varer:

1) Stenkul, inkl. stenkulsbriketter samt koks, cinders og koksgrus.

2) Jordoliekoks.

3) Brunkulsbriketter og brunkul.

4) Tallolie, træbjæere, træbjæereolie, vegetabilsk beg og andre varer udvundet af saften fra træ, som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme.

5) Andre varer henhørende under position 2713, 2714 og 2715 i EU's kombinerede nomenklatur, som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme a) med et vandindhold på mindst 27 pct., b) med et vandindhold på mindre end 27 pct.

6) Varme produceret ved forbrænding af affald, der er omfattet af afgiftspligten i lov om afgift af affald og råstoffer. Derudover skal der betales afgift af varme produceret ved forbrænding af varer omfattet af § 9, stk. 3, nr. 11, i lov om afgift af affald og råstoffer.

Stk. 2. Afgiften udgør for

1) de i stk. 1, nr. 1-5, nævnte varer 54,5 kr. pr. gigajoule (GJ),

2) de i stk. 1, nr. 6, nævnte varer 14,9 kr. pr. gigajoule (GJ).

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen fastsætter de nærmere regler for opgørelse af varernes brændværdi.

Stk. 4. Såfremt registrerede virksomheder ikke foretager opgørelse af varernes faktiske brændværdi for varerne nævnt i stk. 1, nr. 1-5, betales afgift af varernes vægt. Afgiften udgør

1) for varer omfattet af stk. 1, nr. 1, 1.449,2 kr. pr.t

2) for varer omfattet af stk. 1, nr. 2, 1.707,3 kr. pr.t

3) for varer omfattet af stk. 1, nr. 3, 1.047,8 kr. pr.t

3) Brunkulsbriketter og brunkul.

4) Talolie, træbjæere, træbjæereolie, vegetabilsk beg og andre varer udvundet af saften fra træ, som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme.

5) Andre varer henhørende under position 2713, 2714 og 2715 i EU's kombinerede nomenklatur, som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme

a) med et vandindhold på mindst 27 pct.

b) med et vandindhold på mindre end 27 pct.

6) Varme produceret ved forbrænding af affald. Ved affald forstås affald, som det er defineret i lov om miljøbeskyttelse eller regler fastsat i medfør af lov om miljøbeskyttelse.

7) Affald anvendt som brændsel i anlæg. Ved affald forstås affald, som det er defineret i lov om miljøbeskyttelse eller regler fastsat i medfør af lov om miljøbeskyttelse.

Stk. 2. Afgiften udgør for

1) de i stk. 1, nr. 1-5, nævnte varer 54,5 kr. pr. gigajoule (GJ),

2) de i stk. 1, nr. 6, nævnte varer 14,9 kr. pr. gigajoule (GJ), og

3) det i stk. 1, nr. 7, nævnte affald 33,125 kr. pr. gigajoule (GJ).

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen fastsætter nærmere regler for opgørelse af de i stk. 2, nr. 1, nævnte varers brændværdi.

Stk. 4. Hvis registrerede virksomheder ikke foretager opgørelse af varernes faktiske brændværdi for så vidt angår varerne nævnt i stk. 1, nr. 1-5, betales afgift efter varernes vægt. Afgiften udgør

1) for varer omfattet af stk. 1, nr. 1, 1.526,0 kr. pr. ton,

2) for varer omfattet af stk. 1, nr. 2, 1.798,5 kr. pr. ton,

3) for varer omfattet af stk. 1, nr. 3, 1.035,5 kr. pr. ton,

4) for varer omfattet af stk. 1, nr. 4, 1.990,0 kr. pr.t

5) for varer omfattet af stk. 1, nr. 5, litra a 1.482,4 kr. pr.t

6) for varer omfattet af stk. 1, nr. 5, litra a 1.951,1 kr. pr.t.

Stk. 5. For virksomheder, der ikke måler den faktiske mængde varme, der produceres ved forbrændingen af affald, kan afgiften opgøres efter vægten af det affald, der er medgået til produktion af varme som nævnt under stk. 1, nr. 6. Afgiften udgør

1) for træaffald 196,1 kr.pr.t

2) for andet affald 126,9 kr. pr. t

Stk. 6. De satser, der er nævnt i stk. 2, 4 og 5, reguleres årligt i perioden 2008-2015 med 1,8 pct., jf. bilag 2-4.

Stk. 7. Registrerede virksomheders valg mellem opgørelse efter brændværdi eller efter vægt er gældende for en periode på 1 år.

§ 2. Virksomheder, der udvinder eller fremstiller afgiftspligtige varer, herunder varme omfattet af § 1, stk. 1, nr. 6, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Andre virksomheder, der afsætter, oplagrer eller forbruger afgiftspligtige varer, kan registreres hos told- og skatteforvaltningen, når virksomheden til opbevaring af afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, råder over lagerkapacitet på mindst 1000 tons. Hvis flere virksomheder råder over samme lagerkapacitet, hæftes der forholdsmæssigt for afgift i forhold til virksomhedernes faktiske anvendelse af lagerkapaciteten.

Stk. 3. Virksomheder med et årligt forbrug på over 4.000 GJ varme inden for samme lokalitet direkte leveret fra et registreret kraft-varme-værk omfattet af bilag 1 til denne lov, et decentralt eller industrielt kraft-varme-værk registreret efter stk. 4 eller en mellemhandler registre-

4) for varer omfattet af stk. 1, nr. 4, 2.098,2 kr. pr. ton,

5) for varer omfattet af stk. 1, nr. 5, litra a, 1.558,7 kr. pr. ton og

6) for varer omfattet af stk. 1, nr. 5, litra b, 2.049,2 kr. pr. ton.

Stk. 5. I perioden 2008-2014 er satserne nævnt i stk. 2, nr. 1 og 2, og stk. 4, som anført i bilag 2 og 3.«

2. § 2, stk. 1 affattes således:

»Virksomheder, der udvinder eller fremstiller afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen.

3. I § 2 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

Stk. 2. Virksomheder, der forbrænder afgiftspligtigt affald, jf. § 1, stk. 1, nr. 6, sammenholdt med § 7a, stk. 2, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen. Virksomheder, der forbrænder afgiftspligtigt affald, jf. § 1, stk. 1, nr. 7, sammenholdt med § 7a, stk. 2 og 3, skal ligeledes registreres hos told- og skatteforvaltningen.«

Stk. 2-10 bliver herefter stk. 3-11.

4. I § 2, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres to steder »stk. 4« til: »stk. 5«.

ret efter stk. 4, hvor tilbagebetaling af afgift efter § 8 i denne lov og § 9 i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter samlet set udgør mindst 90 pct. af afgiften efter begge love, kan registreres hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Decentrale og industrielle kraft-varme-værker samt mellemhandlere, som transporterer varme leveret direkte fra et kraft-varme-værk omfattet af bilag 1 til denne lov, kan registreres hos told- og skatteforvaltningen. Det er dog en betingelse, at mindst 50 pct. af varmen i de seneste 12 måneder er transporteret til virksomheder registreret efter stk. 3.

Stk. 5. Decentrale og industrielle kraft-varme-værker samt mellemhandlere, der registreres efter stk. 4, skal stille sikkerhed for afgiften af den varme, som transporteres til andre end virksomheder registreret efter stk. 3. Sikkerhedens størrelse fastsættes efter § 11, stk. 5, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler for sikkerhedsstillelsen.

Stk. 6. Ved anmodning om registrering efter stk. 3 skal virksomheden over for told- og skatteforvaltningen dokumentere, at virksomheden i de seneste 12 måneder har opfyldt betingelserne i stk. 3, eller sandsynliggøre, at virksomheden i de kommende 12 måneder opfylder betingelserne i stk. 3. Ved opgørelsen af forbrug de seneste 12 måneder benyttes de mængder gas eller varme, som er målt af de efter stk. 1 eller 4 registrerede virksomheder.

Stk. 7. Såfremt en virksomhed registreret efter stk. 3 eller 4 ikke længere opfylder betingelserne for registrering efter stk. 3 eller 4, skal virksomheden underrette told- og skatteforvaltningen.

Stk. 8. Virksomheder, der på tidspunktet for ansøgning om registrering efter stk. 3 eller 4, er i restance med skatter og afgifter, kan ikke registreres i henhold til stk. 3 eller 4.

5. I § 2, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

6. I § 2, stk. 5, 1. pkt., der bliver stk. 6, 1. pkt., ændres »stk. 3« til: »stk. 4« og »stk. 4« til: »stk. 5«.

7. § 2, stk. 6, der bliver stk. 7, affattes således:

»*Stk. 7.* Ved anmodning om registrering efter stk. 4 skal virksomheden over for told- og skatteforvaltningen dokumentere, at virksomheden i de seneste 12 måneder har opfyldt betingelserne i stk. 4 eller sandsynliggøre, at virksomheden i de kommende 12 måneder opfylder betingelserne i stk. 4. Ved opgørelsen af forbrug de seneste 12 måneder benyttes de mængder afgiftspligtige varer eller varme, som er målt af de virksomheder, som er registreret efter stk. 1, 2 eller 5.«

8. I § 2, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres to steder »stk. 3 eller 4« til: »stk. 4 eller 5«.

9. I § 2, stk. 8, der bliver stk. 9, ændres to steder »stk. 3 eller 4« til: »stk. 4 eller 5«.

Stk. 9. Såfremt virksomheden ikke har afgivet rettidig angivelse, har afgivet urigtig angivelse eller har været i restance med skatter og afgifter, kan told- og skatteforvaltningen inddrage registreringen efter stk. 3 eller 4. Virksomheder, der har fået inddraget registreringen efter stk. 3 eller 4, kan tidligst anmode om fornyet registrering efter stk. 3 eller 4 efter 12 måneder. Told- og skatteforvaltningen skal give et registreret kraft-varme-værk omfattet af bilag 1 til denne lov oplysninger om inddragelse af registreringen efter stk. 3 eller 4.

Stk. 10. - - -

§ 3. Registrerede virksomheder er berettiget til, uden at afgiften er berigtiget, fra udlandet at modtage og fra andre registrerede virksomheder at få tilført afgiftspligtige varer og varme.

§ 5. Registrerede virksomheder skal efter den valgte opgørelsesmetode opgøre den afgiftspligtige mængde varer for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomheden, jf. dog stk. 2. I opgørelsen skal endvidere medtages virksomhedens eget forbrug af afgiftspligtige varer i det omfang, det ikke opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 8.

Stk. 2. Registrerede virksomheder, som ikke eller kun i uvæsentligt omfang afsætter afgiftspligtige varer, skal opgøre den afgiftspligtige mængde som den mængde, der i perioden er forbrugt i virksomheden eller fraført denne. Decentrale og industrielle kraft-varme-værker, der er omfattet af § 3, stk. 5, 2. pkt., i lov om afgift af naturgas og bygas, kan ved opgørelsen fradrage kul, der er indeholdt i varmeleverancen til virksomheder, der er registreret for forbrug af varme, jf. § 3,

10. I § 2, stk. 9, der bliver stk. 10, ændres fire steder »stk. 3 eller 4« til: »stk. 4 eller 5«.

11. § 3 affattes således:

»Registrerede virksomheder med undtagelse af virksomheder, som alene er registreret efter § 2, stk. 2, er berettiget til, uden at afgiften efter § 1, stk. 1, nr. 1–5, er berigtiget, fra udlandet at modtage og fra andre registrerede virksomheder at få tilført afgiftspligtige varer og varme.«

12. § 5, affattes således:

»Virksomheder, der udvinder eller fremstiller afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1–5, skal efter den valgte opgørelsesmetode opgøre den afgiftspligtige mængde varer for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomheden, jf. dog stk. 15. I opgørelsen skal endvidere medtages virksomhedens eget forbrug af disse afgiftspligtige varer i det omfang, at det ikke opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 8.

Stk. 2. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 1. pkt., som ikke fyrer med en kombination af afgiftspligtigt affald og andre brændsler, opgør den afgiftspligtige varme, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 2, som den varme, der produceres ved forbrænding af afgiftspligtigt affald. Den producerede varme skal måles.

stk. 4, i lov om afgift af naturgas og bygas.

Stk. 3. For virksomheder og anlæg, der udelukkende producerer varme ved hjælp af forbrænding af affald, opgøres den afgiftspligtige mængde varme, som den mængde varme, der leveres af værk. For virksomheder og anlæg, der producerer varme ved hjælp af en kombination af forbrænding af affald og andre brændsler, opgøres den afgiftspligtige mængde varme først som leverancen af varme af værk. Herfra fratrækkes summen af energiindholdet i de andre brændsler ganget varmekoefficienten for hvert af disse brændsler. Virksomheder og anlæg, der producerer både varme og elektricitet, opgør den afgiftspligtige mængde varme først som leverancen af varme af værk. Herfra fratrækkes summen af energiindholdet i eventuelle andre brændsler ganget varmekoefficienten for hvert af disse brændsler og ganget med forholdet mellem på den ene side mængden af varme og på den anden side summen af mængden af varme og energiindholdet i elektriciteten. Varmekoefficienten udgør for gas 0,9, for olie 0,85 og for andre brændsler 0,8. Energiindhold i andre brændsler end affald opgøres efter § 7, stk. 1.

Stk. 4. Registrerede virksomheder, der foretager opgørelse efter brændværdi, skal konstatere eller verificere brændværdien i hver varekategori og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 5. I tilfælde omfattet af § 12, stk. 2, skal virksomheden føre regnskab over indkøb og forbrug af afgiftspligtige varer inden for hver varekategori og på dette grundlag beregne brændværdien i de afgiftspligtige varer, der er udleveret eller forbrugt i virksomheden.

Stk. 3. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 1. pkt., som fyrer med en kombination af afgiftspligtigt affald og andre brændsler, opgør den afgiftspligtige varme, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 2, som den producerede varme fratrukket energiindholdet i de andre brændsler ganget med 0,85. Virksomheder, der producerer både varme og elektricitet, opgør den afgiftspligtige varme som den producerede varme. Herfra fratrækkes dog energiindholdet i de andre brændsler ganget med 0,85 og ganget med forholdet mellem på den ene side den producerede varme og på den anden side den producerede varme og energiindholdet i elektriciteten. Virksomheder, som er omfattet af bilag 1 til denne lov, der producerer både varme og elektricitet, opgør dog den afgiftspligtige varme som det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald for anlægget fratrukket den del, som medgår til produktionen af elektricitet. Denne del beregnes efter fordelingsreglerne i § 7, stk. 1, for værker, som er omfattet af bilag 1 til denne lov. Hvis energiindholdet i de andre brændsler, jf. 1. og 3. pkt., ikke kan dokumenteres, anvendes energiindholdet nævnt i § 7, stk. 1. Virksomheder, der foretager opgørelse af energiindholdet i de andre brændsler efter faktisk brændværdi, skal konstatere eller verificere brændværdien i hver brændselkategori og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen. Den producerede varme skal måles. Endvidere skal al den producerede elektricitet måles.

Stk. 4. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 1. pkt., som foretager opgørelse af den afgiftspligtige varme, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 2, skal ved opgørelsen ikke medtage varme til eget forbrug, når det opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 8.

Stk. 6. Opgørelsen specificeres efter regler, som fastsættes af told- og skatteforvaltningen.

Stk. 7. Såfremt afgiftspligtige varer, der ikke er omfattet af § 6, stk. 1, udleveres til andre oplagringsanlæg end de for modtageren normale, kan told- og skatteforvaltningen bestemme, at udleveringen efter stk. 1 finder sted ved modtagelsen af de afgiftspligtige varer i de normale oplagringsanlæg.

Stk. 8. For virksomheder registreret efter § 2, stk. 3, er den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode den mængde afgiftspligtige kul, der er indeholdt i leverancen af varme fra et registreret kraft-varme-værk omfattet af bilag 1 til denne lov, et decentralt eller industrielt kraft-varme-værk registreret efter § 2, stk. 4, eller en mellemhandler registreret efter § 2, stk. 4, i det omfang afgiften indeholdt i varmeleverancen ikke opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 8.

Stk. 9. For mellemhandlere registreret efter § 2, stk. 4, er den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode den mængde afgiftspligtige kul, der er indeholdt i leverancen af varme fra et registreret kraft-varme-værk omfattet af bilag 1 til denne lov. Ved opgørelsen kan fradrages afgiftspligtige kul, der er indeholdt i varmeleverancer til virksomheder registreret efter § 2, stk. 3.

Stk. 10. For decentrale og industrielle kraft-varme-værker registreret efter § 2, stk. 4, er den afgiftspligtige mængde kul for en afgiftsperiode den forbrugte mængde kul, som virksomheden ikke kan få afgiftsfritagelse for efter reglerne i § 7, stk. 1. Ved opgørelsen kan fradrages kul, der er indeholdt i varmeleverancen til virksomheder registreret efter § 2, stk. 3.

Stk. 11. Den mængde afgiftspligtige kul, der er anvendt til fremstilling af varme leveret til en anden registreret virksomhed, beregnes forholdsmæssigt.

Stk. 5. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 2. pkt., som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, og som er omfattet af bilag 1 til denne lov, opgør den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, som det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald for anlægget. Når der produceres både varme og elektricitet, skal den del af energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald, som medgår til produktionen af elektricitet, dog ikke medregnes til den afgiftspligtige mængde. Denne del beregnes efter fordelingsreglerne i § 7, stk. 1, for værker, som er omfattet af bilag 1 til denne lov.

Stk. 6. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 2. pkt., som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, og som ikke er omfattet af bilag 1 til denne lov, opgør den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, som det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald for anlægget. Når der produceres både varme og elektricitet skal den del af energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald, som medgår til produktionen af elektricitet, dog ikke medregnes til den afgiftspligtige mængde. Denne del beregnes efter fordelingsreglerne i § 7, stk. 1, for værker, som ikke er omfattet af bilag 1 til denne lov.

Stk. 7. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 2. pkt., som ikke har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, og som ikke fyrer med en kombination af afgiftspligtigt affald og andre brændsler, opgør den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, som den varme, der produceres ved forbrænding af afgiftspligtigt affald divideret med 0,85. Hvis der produceres både varme og elektricitet, opgøres den afgiftspligtige mængde

Stk. 12. Told- og skatteforvaltningen fastsætter nærmere regler for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde efter stk. 8-11.

1) den afgiftspligtige mængde, opgjort efter § 5, fradrages afgiftspligtige varer, der tilføres en anden registreret virksomhed efter § 3, dog med undtagelse af varme omfattet af § 1, stk. 1, nr. 6,

2) leveres til udlandet, og

3) fritages for afgift efter §§ 7 og 7 a.

Stk. 2. Registrerede virksomheder, som opgør den afgiftspligtige mængde efter § 5, stk. 2 eller 3, kan yderligere fradrage den mængde afgiftspligtige varer, for hvilken der kan ske tilbagebetaling efter § 8.

dog som den varme, der produceres ved forbrænding af afgiftspligtigt affald, divideret med 1,25. Denne varme kan dog ikke være mindre end summen af energiindholdet i den producerede mængde varme og elektricitet divideret med 0,85 og fratrasket energiindholdet i den producerede elektricitet divideret med 0,35. Hvis der produceres både varme og elektricitet, kan den afgiftspligtige mængde også opgøres som summen af energiindholdet i den producerede varme og elektricitet fra afgiftspligtigt affald divideret med 0,85 og fratrasket energiindholdet i den producerede elektricitet divideret med 0,65. Den af sidstnævnte to metoder, som virksomhederne vælger, skal benyttes i hele kalenderåret, og metoden skal være den samme som eventuelt benyttes i kalenderåret ved tilsvarende opgørelser efter stk. 8 og § 7, stk. 1. Den producerede varme skal måles. Endvidere skal al den producerede elektricitet måles.

Stk. 8. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 2. pkt., som ikke har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, og som fyrer med en kombination af afgiftspligtigt affald og andre brændsler, opgør den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, som den varme, der produceres ved forbrænding af både afgiftspligtigt affald og andre brændsler, divideret med 0,85 og fratrasket energiindholdet i de andre brændsler. Hvis der produceres både varme og elektricitet opgøres den afgiftspligtige mængde dog som varmen fra afgiftspligtigt affald divideret med 1,25. Varmen fra afgiftspligtigt affald regnes som den producerede varme ganget med forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og på den anden side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og energiindholdet i de andre brændsler. Energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald

beregnes som summen af den producerede varme og elektricitet divideret med 0,85 fratrukket energiindholdet i de andre brændsler. Sidstnævnte afgiftspligtige mængde kan dog ikke være mindre end energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald fratrukket elektriciteten fra afgiftspligtigt affald divideret med 0,35. Elektriciteten fra afgiftspligtigt affald beregnes som den producerede elektricitet ganget med forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og på den anden side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og energiindholdet i de andre brændsler. Hvis der produceres både varme og elektricitet kan den afgiftspligtige mængde også opgøres som summen af den producerede varme og elektricitet fra afgiftspligtigt affald divideret med 0,85 og fratrukket elektriciteten fra afgiftspligtigt affald divideret med 0,65. Den af sidstnævnte to metoder, som virksomhederne vælger, skal benyttes i hele kalenderåret, og metoden skal være den samme, som eventuelt benyttes i kalenderåret ved tilsvarende opgørelser efter stk. 7 og § 7, stk. 1. Hvis energiindholdet i de andre brændsler ikke kan dokumenteres, anvendes energiindholdet nævnt i § 7, stk. 1. Virksomheder, der foretager opgørelse af energiindholdet i de andre brændsler efter faktisk brændværdi, skal konstatere eller verificere brændværdien i hver brændselsskategorie og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen. Den producerede varme skal måles. Endvidere skal al den producerede elektricitet måles.

Stk. 9. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 2. pkt., som ikke har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, og som ikke fyrer med en kombination af afgiftspligtigt affald og andre brændsler, kan opgøre den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales

afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, efter reglerne i dette stykke på betingelse af, at der er installeret en eller flere røggaskondensatorer i anlægget, og varmen derfra udgør mindst 8 pct. af anlæggets samlede produktion af varme og elektricitet i afgiftsperioden. Den afgiftspligtige mængde opgøres som den varme, der produceres ved forbrænding af afgiftspligtigt affald divideret med 0,95. Hvis der produceres både varme og elektricitet, opgøres den afgiftspligtige mængde dog som produktionen af varme fratrullet produktionen af varme og elektricitet ganget med 0,1, hvorefter resultatet divideres med 1,25. Denne varme kan dog ikke være mindre end summen af energiindholdet i den producerede mængde varme og elektricitet divideret med 0,95 og fratrullet energiindholdet i den producerede elektricitet divideret med 0,35. Hvis der produceres både varme og elektricitet, kan den afgiftspligtige mængde også opgøres som summen af energiindholdet i den producerede varme og elektricitet fra afgiftspligtigt affald divideret med 0,95 og fratrullet energiindholdet i den producerede elektricitet divideret med 0,65. Den af sidstnævnte to metoder, som virksomhederne vælger, skal benyttes i hele kalenderåret, og metoden skal være den samme, som eventuelt benyttes i kalenderåret ved tilsvarende opgørelser efter stk. 7, 8 og 10 samt § 7, stk. 1. Den producerede varme fra røggaskondensatorer og den øvrige producerede varme skal måles hver for sig. Endvidere skal al den producerede elektricitet måles.

Stk. 10. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 2. pkt., som ikke har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, og som fyrer med en kombination af afgiftspligtigt affald og andre brændsler, kan opgøre den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, efter reglerne i dette stykke på betingelse af, at der er

installeret en eller flere røggaskondensatorer i anlægget og varmen derfra udgør mindst 8 pct. af anlæggets samlede produktion af varme og elektricitet i afgiftsperioden. Den afgiftspligtige mængde opgøres som den varme, der produceres ved forbrænding af både afgiftspligtigt affald og andre brændsler, divideret med 0,95 og fratrullet energiindholdet i de andre brændsler. Hvis der produceres både varme og elektricitet, opgøres den afgiftspligtige mængde dog som produktionen af varme fra afgiftspligtigt affald fratrullet produktionen af varme og elektricitet fra afgiftspligtigt affald ganget med 0,1, hvorefter resultatet divideres med 1,25. Varmen fra afgiftspligtigt affald beregnes som den producerede varme ganget med forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og på den anden side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og energiindholdet i de andre brændsler. Energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald beregnes som summen af den producerede varme og elektricitet divideret med 0,95 fratrullet energiindholdet i de andre brændsler. Elektriciteten fra afgiftspligtigt affald beregnes som den producerede elektricitet ganget med forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og på den anden side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald og energiindholdet i de andre brændsler. Sidstnævnte afgiftspligtige mængde kan dog ikke være mindre end energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald fratrullet elektriciteten fra afgiftspligtigt affald divideret med 0,35. Hvis der produceres både varme og elektricitet kan den afgiftspligtige mængde også opgøres som summen af den producerede varme og elektricitet fra afgiftspligtigt affald divideret med 0,95 og fratrullet elektriciteten fra afgiftspligtigt

affald divideret med 0,65. Den af sidstnævnte to metoder, som virksomhederne vælger, skal benyttes i hele kalenderåret, og metoden skal være den samme, som eventuelt benyttes i kalenderåret ved tilsvarende opgørelser efter stk. 7, 8 og 9 samt § 7, stk. 1. Hvis energiindholdet i de andre brændsler ikke kan dokumenteres, anvendes energiindholdet nævnt i § 7, stk. 1. Virksomheder, der foretager opgørelse af energiindholdet i de andre brændsler efter faktisk brændværdi, skal konstatere eller verificere brændværdien i hver brændselskategori og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen. Den producerede varme fra røggaskondensatorer og den øvrige producerede varme skal måles hver for sig. Endvidere skal al den producerede elektricitet måles.

Stk. 11. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, som ikke har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, og som skal opgøre den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, skal ved opgørelse og varmemålinger medtage bortkølet varme til den producerede varme.

Stk. 12. Virksomheder omfattet af § 2, stk. 2, 2. pkt., som opgør en afgiftspligtig mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, kan i det omfang den afgiftspligtige mængde vedrører virksomhedens eget forbrug, og dette eget forbrug opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 8, reducere omfanget af den afgiftspligtige mængde.

Stk. 13. Den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, divideres med 1,25, når der for anlægget ikke foretages opgørelse af det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald, og anlægget ikke producerer både varme og elektricitet.

Stk. 14. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for opgørelse af det fakti-

ske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt affald for anlægget efter stk. 3, 4. pkt., samt stk. 5 og 6.

Stk. 15. Registrerede virksomheder efter § 2, stk. 1, som ikke eller kun i uvæsentligt omfang afsætter afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, skal opgøre den afgiftspligtige mængde som den mængde, der i perioden er forbrugt i virksomheden eller fraført denne. Decentrale og industrielle kraft-varme-værker, der er omfattet af § 3, stk. 5, 2. pkt., i lov om naturgas og bygas, kan ved opgørelsen fradrage kul, der er indeholdt i varmeleverancen til virksomheder, der er registreret for forbrug af varme, jf. § 3, stk. 4, i lov om afgift af naturgas og bygas.

Stk. 16. Registrerede virksomheder, der foretager opgørelse efter brændværdi, skal konstatere eller verificere brændværdien i hver varekategori og på forlangende fremvise dokumentation herfor over told- og skatteforvaltningen.

Stk. 17. I tilfælde omfattet af § 12, stk. 2, skal virksomheden føre regnskab over indkøb og forbrug af afgiftspligtige varer inden for hver varekategori og på dette grundlag beregne brændværdien i de afgiftspligtige varer, der er udleveret eller forbrugt i virksomheden.

Stk. 18. Opgørelsen specificeres efter regler, som fastsættes af told- og skatteforvaltningen.

Stk. 19. Såfremt afgiftspligtige varer, der ikke er omfattet af § 6, stk. 1, udleveres til andre oplagringsanlæg end de for modtageren normale, kan told- og skatteforvaltningen bestemme, at udleveringen efter stk. 1 finder sted ved modtagelsen af de afgiftspligtige varer i de normale oplagringsanlæg.

Stk. 20. For virksomheder registreret efter § 2, stk. 4, er den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode den mængde afgiftspligtige kul, der er indeholdt i leverancen af varme fra et registreret

kraft-varme-værk omfattet af bilag 1 til denne lov, et decentralt eller industrielt kraft-varme-værk registreret efter § 2, stk. 5, i det omfang afgiften indeholdt i varmeleverancen ikke opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 8.

Stk. 21. For mellemhandlere registreret efter § 2, stk. 5, er den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode den mængde afgiftspligtige kul, der er indeholdt i leverancen af varme fra et registreret kraft-varme-værk omfattet af bilag 1 til denne lov. Ved opgørelsen kan fradrages afgiftspligtige kul, der er indeholdt i varmeleverancer til virksomheder registreret efter § 2, stk. 4.

Stk. 22. For decentrale og industrielle kraft-varme-værker registreret efter § 2, stk. 5, er den afgiftspligtige mængde kul for en afgiftsperiode den forbrugte mængde kul, som virksomheden ikke kan få afgiftsfritagelse for efter reglerne i § 7, stk. 1. Ved opgørelsen kan fradrages kul, der er indeholdt i varmeleverancen til virksomheder registreret efter § 2, stk. 4.

Stk. 23. Den mængde afgiftspligtige kul, der er anvendt til fremstilling af varme leveret til en anden registreret virksomhed, beregnes forholdsmæssigt.

Stk. 24. Told- og skatteforvaltningen fastsætter nærmere regler for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde efter stk. 20-23.«

§ 6. I den afgiftspligtige mængde, opgjort efter § 5, fradrages afgiftspligtige varer, der

- 1) tilføres en anden registreret virksomhed efter § 3, dog med undtagelse af varme omfattet af § 1, stk. 1, nr. 6,
- 2) leveres til udlandet, og
- 3) fritages for afgift efter §§ 7 og 7 a.

Stk. 2. Registrerede virksomheder, som opgør den afgiftspligtige mængde efter § 5, stk. 2 eller 3, kan yderligere fradrage den mængde afgiftspligtige varer, for

13. § 6 affattes således:

»I den afgiftspligtige mængde efter § 5, stk. 1 og 15, fradrages afgiftspligtige varer, jf. § 1, stk. 1, nr. 1-5, der

- 1) tilføres en anden registreret virksomhed efter § 2, stk. 1,
- 2) leveres til udlandet, eller
- 3) fritages efter § 7 eller § 7a, stk. 1.

Stk. 2. Registrerede virksomheder efter § 5, stk. 1, som er omfattet af § 5, stk. 15, kan yderligere fradrage den mængde afgiftspligtige varer, jf. § 1, stk. 1, nr. 1-5,

hvilken der kan ske tilbagebetaling efter § 8.

§ 7. Fritaget for afgift er endvidere varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraft-varme-værker, der er registreret efter denne lov, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Kraftværker og kraft-varme-værker omfattet af bilag 1 til denne lov skal ikke betale afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen. Som indregnet i elektricitetsprisen efter 2. pkt. anses den del af de afgiftspligtige varer, der skal indregnes i elektricitetsprisen efter den kontrakt mellem kraft-varme-værket og varmeaftageren, der var gældende den 1. juli 1998, og som var godkendt af Elprisudvalget, såfremt mere end 25 pct. af kraft-varme-værkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse afsættes til ikke-omkostningsbestemte priser. For nedenfor nævnte kraft-varme-værker gælder dog følgende:

1) For kraft-varme-værker omfattet af 3. pkt., der ikke den 1. juli 1998 havde en godkendt kontrakt, beregnes den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, ved fra 1 at trække forholdet mellem på den ene side periodens samlede varmeløstabel af værk tillagt eget forbrug af varme og divideret med 1,19 og på den anden side det totale energiindhold i de i perioden indfyrede brændsler. Er varmeforsyningen mindre end 12 år gammel, divideres i stedet med 2,0. Der kan dog maksimalt opnås fritagelse for en andel af det samlede brændselsforbrug svarende til andelen af på den ene side energiindholdet i den i perioden

for hvilken der kan ske tilbagebetaling efter § 8.

Stk. 3. I den afgiftspligtige mængde efter § 5, stk. 2-14, fradrages afgiftspligtige varer, jf. § 1, stk. 1, nr. 6-7, der vedrører leverancer af varme til udlandet.«

14. I § 7, stk. 1, indsættes efter »For-gasningsgas 4,0 MJ/Nm³«: »Energiindholdet i slam og gødning udgør dog henholdsvis 10 GJ/t og 14 GJ/t fratrasket 1,2 procent pr. procentpoint vandindhold. Virksomhederne skal konstatere eller verificere vandindholdet og på forlangende kunne fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen.«

fremstillede elektricitet divideret med 0,4 og på den anden side det totale energiindhold i de i perioden indfyrede brændsler.

2) For kraft-varme-værker omfattet af 3. pkt., der ikke havde en godkendt kontrakt den 1. juli 1998, men har en godkendt kontrakt den 1. juli 1999, og som den 1. juli 1999 afsatte mindre end 25 pct. af kraft-varme-værkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse til ikkeomkostningsbestemte priser, finder kontrakten af 1. juli 1999 anvendelse. Det er dog en forudsætning, at kraft-varme-fordelen deles efter højst 12 år.

3) Kraft-varme-værker omfattet af 3. pkt. kan i stedet for efter nr. 1 eller 2 opgøre den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, på grundlag af principperne i en af Elprisudvalget godkendt kontrakt fra et tilsvarende eksisterende kraft-varme-værk (et referenceværk). Ved valg af referenceværk skal der tilstræbes størst mulig overensstemmelse mellem værkernes virkningsgrader, alder, udbygningstakten for varmemforsyningen og de kontraktmæssige forhold vedrørende elektricitets- og varmemfremstillingen. Valg af referenceværk skal godkendes af told- og skatteforvaltningen.

Andre kraft-varme-værker end de, der omfattes af bilag 1, skal ikke betale afgift af den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet. Den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, beregnes som det samlede forbrug af varer fratrullet kraft-varme-produktionen divideret med 1,25, idet der dog højst kan opnås friholdelse for afgift efter denne lov svarende til elektricitetsproduktionen divideret med 0,35. Andre kraft-varme-værker end de, der omfattes af bilag 1, kan i stedet vælge at beregne den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til

fremstilling af elektricitet, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede mængde elektricitet divideret med 0,65 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler. Andre kraft-varme-værker end de, der er omfattet af bilag 1, kan desuden vælge enten at beregne den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektriciteten, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet og på den anden side summen af energiindholdet i den fremstillede elektricitet og den fremstillede mængde varme eller at beregne den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet divideret med 0,9 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler. Den metode, som andre kraft-varme-værker end de, der omfattes af bilag 1, vælger, skal benyttes i hele kalenderåret.

Energiindholdet udgør:

Spildolie	40,4 MJ/kg
Fyringstjære	36,4 MJ/kg
Gas- og dieselolie	35,9 MJ/l
Petroleum	34,8 MJ/l
Fuelolie	40,4 MJ/kg
LPG	46,0 MJ/kg
Gas, som fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	52,0 MJ/kg
Stenkul	25,2 GJ/t
Koks	28,9 GJ/t
Jordoliekoks	31,4 GJ/t
Brunkulsbriketter og brunkul	18,3 GJ/t
Benzin	32,9 MJ/l
Halm	14,5 MJ/kg
Træaffald	14,7 MJ/kg
Andet affald	9,4 MJ/kg
Naturgas	39,6 MJ/Nm ³

Biogas	19,7 MJ/Nm ³
Forgasningsgas	4,0 MJ/Nm ³

MJ = megajoule

GJ = gigajoule

Stk. 5. Virksomheder, der ikke er omfattet af reglerne i § 5, stk. 3, men som forbruger varme omfattet af § 1, stk. 1, nr. 6, får godtgørelse for afgiften af den andel af varmen, der anvendes til fremstilling af elektricitet, hvoraf der betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Andelen beregnes som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den elektricitet, der er fremstillet i perioden, og på den anden side summen af energiindholdet i den elektricitet og varme, der er fremstillet i perioden.

Stk. 6-8. - - -

§ 7 a. - - -

15. § 7, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* Virksomheder, som forbruger varme leveret fra en ekstern varmeproducent, som indebærer betaling af afgift efter § 1, nr. 6 eller 7, får godtgørelse for afgiften af den andel af varmen, der anvendes til fremstilling af elektricitet, hvoraf der betales afgift efter lov om afgift af elektricitet.«

16. I § 7a indsættes som stk. 2-4:

»*Stk. 2.* Fritaget for afgift, jf. § 1, stk. 1, nr. 6 og 7, er:

1) Biomasseaffald, der kan tilføres forbrændingsanlæg uden kommunal anvisning i henhold til Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald, i læs, der udelukkende indeholder denne type affald.

2) Farligt affald, herunder klinisk risikoaffald, der tilføres et forbrændingsanlæg i læs, der udelukkende indeholder farligt affald.

3) Kødmel, benmel og fedt, som stammer fra forarbejdning af animalsk affald og tilføres et forbrændingsanlæg i hele selvstændige læs fra en godkendt forarbejdningsevne. Det er en betingelse for afgiftsfritagelsen, at kød- og benmelet ikke må anvendes i foderet til dyr, der anvendes til fødevareproduktion.

Stk. 3. Fritaget for afgift, jf. § 1, stk. 1, nr. 7, er fiberfraktioner, der fremkommer efter afgangning og separering af husdyrgødning. For at være omfattet skal afgangningen ske i et husdyrgødningsbaseret biogasanlæg i henhold til Miljøministeri-

ets bekendtgørelse nr. 1650 af 13. december 2006 om anvendelse af affald til jordbrugsformål.

Stk. 4. Det er en betingelse for afgiftsfritagelse efter stk. 2, nr. 3, at virksomheden kan dokumentere, at betingelsen i stk. 2, nr. 3, 2. pkt., er opfyldt.«

§ 8. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Der ydes ikke tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, som leveres fra virksomheden, rumvarme eller varmt vand, jf. dog stk. 4. Der ydes dog tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, der forbruges i lukkede anlæg til fremstilling eller forarbejdning af varer, og som indirekte bidrager til rumopvarmning, såfremt højst 10 pct. af den energi, der er forbrugt i anlægget, bidrager til rumopvarmning.

Stk. 4-14. - - -

§ 11. - - -

Stk. 2. Ved overførsel af uberigtigede varer mellem registrerede virksomheder skal der udstedes en faktura med oplysning om udstedelsesdato, leverandørens navn, udleveringsstedet, varemottagerens navn, leveringsstedet samt art og mængde af de afgiftspligtige varer. Ved udlevering af afgiftspligtige varer fra registrerede virksomheder skal fakturaen tillige indeholde oplysning om afgiftens størrelse. Kopi af fakturaer skal opbevares i 5 år.

Stk. 3-4. - - -

§ 17. - - -

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn af varebeholdninger og regnskaber mv. hos de i stk. 4 og 5 omhandlede virksomheder.

17. § 8, stk. 3, 1. pkt., affattes således:

»Der ydes dog ikke tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, som leveres fra virksomheden, rumvarme eller varmt vand, jf. dog stk. 4, eller for varme fra affald omfattet af § 1, stk. 2, nr. 3, der direkte eller indirekte bortkøles, uanset stk. 4.«

18. I § 11, stk. 2, indsættes efter 2. pkt.:

»Virksomheder, som er registreret efter § 2, stk. 2, 2. pkt., og andre virksomheder, som leverer varme, må ikke påføre fakturaen oplysning om afgift efter § 1, stk. 2, nr. 3, for så vidt at afgiften ikke kan indregnes i priser for indenlandsk varmelevering efter lov om varmeforsyning.«

19. I § 17, stk. 6, ændres »omhandlede virksomheder« til: »omhandlede virksomheder og af regnskaber mv. hos personer og virksomheder, der leverer affald til virksomheder, som er registreringspligtige efter § 2, stk. 12«

§ 20. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

1) - - -

2) overtræder § 2, stk. 1, § 5, stk. 4 og 5, § 9, stk. 9, § 10 a, stk. 1, 2. pkt., § 11, stk. 1, 2 eller 3, § 17, stk. 2, 3 eller 4, og § 26, stk. 3, eller stk. 4, 1. pkt.,

3)-5) - - -

Stk. 2-4. - - -

Se tabel 1 nederst

20. I § 20, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 2, stk. 1« til: »§ 2, stk. 1 eller 2«, og »§ 5, stk. 4 og 5« ændres til: »§ 5, stk. 16 og 17«.

21. Bilag 4 ophæves.

§ 3

I lov nr. 464 af 9. juni 2004 om ændring af afskrivningsloven, ligningsloven, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og lov om afgift af svovl foretages følgende ændring:

1. Efter § 9 indsættes:

»**§ 9 a.** Der ydes fuld tilbagebetaling for afgift af varme og afgiftspligtige varer omfattet af § 2, nr. 1-7 og 9-13, der anvendes i momsregistrerede virksomheders produktionsenheder med en tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, til aktiviteter omfattet af §§ 5-8 i lov om CO₂-kvoter, bortset fra produktionsenheder omfattet af § 17, stk. 1, i lov om CO₂-kvoter, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Der ydes ikke tilbagebetaling af afgift af varme og afgiftspligtige varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, der leveres fra virksomheden, eller rumvarme eller varmt vand i virksomheden. Opgørelse af ikke tilbagebetalingsberettiget afgift af energiforbrug nævnt i 1. pkt. sker efter reglerne i § 11 i lov om energiafgift af visse mineralolieprodukter m.v., § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas og § 11 i lov om afgift af elektricitet.

1. § 3, nr. 1, ophæves.

Stk. 3. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. Den andel, der kan henregnes under stk. 1, opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde, der anvendes til formål omfattet af stk. 1, og på den anden side den samlede mængde fremstillet på fællesanlægget. Den resterende mængde brændsel m.v. henregnes til andre anvendelser i virksomheden. På anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90o C, eller anlæg, hvor mindst 90 pct. af det tilbagebetalingsberettigede forbrug vedrører anvendelser omfattet af stk. 1, kan virksomheden vælge mellem at opgøre andelen til andre anvendelser i virksomheden indirekte efter ovenstående metode og at opgøre forbruget til andre anvendelser direkte. Den direkte opgjorte mængde energi, der skal henføres til andre anvendelser i virksomheden, opgøres som den mængde energi, der forbruges til andre anvendelser, divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 9, stk. 2, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Denne mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Såfremt målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til stk. 1. Virkningsgraden udgør for gasfyrede anlæg 0,90, for oliefyrede anlæg 0,85 og for andre anlæg 0,80.

Stk. 4. Reglerne i § 9, stk. 4-8, 17 og 18, finder tilsvarende anvendelse for stk. 1-3.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for opgørelse og indberetning af det tilbagebetalingsberettigede energiforbrug efter stk. 1.«

§ 4

I lov nr. 1391 af 20. december 2004 om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af ledningsført vand og lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. foretages følgende ændring:

§ 4.

I lov nr. 464 af 9. juni 2004 om ændring af afskrivningsloven, ligningsloven, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og lov om afgift af svovl. (Den skattemæssige behandling af CO₂-kvoter og sildekvoter og tilpasninger af CO₂-afgiften for det kvoteomfattede brændselsforbrug) foretages følgende ændring:

1. I § 3, nr. 1, indsættes efter »omfattet af § 17, stk. 1, i lov om CO₂-kvoter, jf. dog stk. 2.«: »Endvidere kan momsregistrerede virksomheder, som har en tæt driftsmæssig og fysisk sammenhæng inden for samme lokalitet med en produktionsenhed med tilladelse til udledning af CO₂, jf. 1. pkt., opnå fuld tilbagebetaling af afgift af varme, der leveres direkte fra produktionsenheden med tilladelse til udledning af CO₂ til den forbundne virksomhed, jf. dog stk. 2.«

1. § 4 ophæves.

§ 5

I lov nr. 528 af 17. juni 2008 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love foretages følgende ændring:

§ 4. - - -

1)-11)

12. I § 9 a, stk. 4, ændres »stk. 4-8, 17 og 18« til: »stk. 4-7 og 17«.

Nr. 13-18. - - -

1. § 4, nr. 12, ophæves.

§ 6

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 889 af 17. august 2006, som ændret ved § 5 i lov nr. 1536 af 19. december 2007, § 3 i lov nr. 524 af 17. juni 2008 og § 4 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

§ 2. Afgiften udgør for
1)-14) - - -
Stk. 2-5. - - -

1. I § 2, stk. 1, indsættes som nyt nummer
»15) ikke bionedbrydeligt affald anvendt som brændsel 150 kr. pr. ton udledt CO₂«

2. I § 2 indsættes som stk. 6:
»Stk. 6. Ved affald i denne lov forstås affald som det er defineret i lov om miljøbeskyttelse eller regler fastsat i medfør af lov om miljøbeskyttelse. Ved ikke bionedbrydeligt affald, jf. stk. 1, nr. 15, forstås affald fra fossile kilder.«

§ 5. - - -
Stk. 2. - - -

3. I § 5 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:
»Stk. 2. Virksomheder, som har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, opgør den afgiftspligtige mængde CO₂, hvoraf der skal betales afgift efter § 2, stk. 1, nr. 15, som energiindholdet (GJ) i den indfyrede mængde ikke bionedbrydeligt affald til fremstilling af varme ganget med affaldets faktiske emissionsfaktor (kg CO₂/GJ). For anlæg, som er omfattet af bilag 1 til lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., opgøres energiindholdet efter reglerne for opgørelse i § 5, stk. 5, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv. For anlæg, som ikke er omfattet af bilag 1 til lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., opgøres energiindholdet efter reglerne for opgørelse i § 5, stk. 6, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv. Virksomheden kan ved opgørelse af energiindholdet i det indfyrede ikke bionedbrydelige affald foretage et fradrag for varme fra affaldet, som forbruges af virksomheden

selv, og som opfylder betingelserne for tilbagebetaling i § 9a, der beregnes som varmen divideret med 0,85.

Stk. 3. Virksomheder, som ikke har tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, opgør den afgiftspligtige mængde CO₂, hvoraf der skal betales afgift efter § 2, stk. 1, nr. 15, som energiindholdet (GJ) i den samlede indfyrede mængde affald ganget med en standard-emissionsfaktor på 28,34 kg. CO₂/GJ for affaldet. Energiindholdet i det indfyrede affald opgøres efter reglerne for opgørelse i § 5, stk. 7–11 og 13, i lov afgift af stenkul, brunkul og koks mv. Ved sidstnævnte opgørelse sidestilles eventuel elektricitet dog med varme, som om der faktisk ikke produceres elektricitet, og brændslerne slam og gødning sidestilles dog med andre brændsler i det omfang, at de er fritaget for afgift efter § 7, stk. 5, 2. pkt.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for opgørelse af affaldets faktiske emissionsfaktor (kg. CO₂/GJ) efter stk. 2.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 5.

§ 7. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Afgiften tilbagebetales for

1) ---

3) ---

4) afgiftspligtige varer, som anvendes til eget forbrug af el anvendt direkte til el-fremstilling i elselskaber, jf. § 5, stk. 2, og

4. I § 7, stk. 5, nr. 4, ændres «§ 5, stk. 2» til «§ 5, stk. 5».

5. Efter § 7 indsættes:

»§ 7a. Fritaget for afgift, jf. § 1, stk. 1, nr. 15, er affald, som er omfattet af § 7a, stk. 2 og 3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv. Fritaget for afgift, jf. § 1, stk. 1, nr. 15, er endvidere affald med et vægtindhold af ikke bionedbrydeligt affald på mindre end 1 pct. Told - og

skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler for dokumentation og opgørelse af vægtindholdet af ikke bionedbrydeligt affald, jf. 2. pkt.«

§ 9. - - -

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, få 13/18 af afgiften efter nærværende lov tilbagebetalt af afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-7 og 10-13, der anvendes som nævnt i nr. 1-14 i bilag 1 til denne lov, og af varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-13, der anvendes som nævnt i nr. 15-37 i bilag 1 til denne lov. For afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 8, udgør tilbagebetalingen dog 61/86 af afgiften. For de i nr. 15-37 i bilag 1 til denne lov nævnte anvendelser kan afgiftspligtige varer anvendt til ventilation i forbindelse med de omtalte anvendelser medregnes som en del af den anvendelse, der er omfattet af bilag 1. Virksomheder, der forbruger afgiftspligtige varer efter § 2, stk. 1, nr. 8, direkte til fremstilling af varme til anvendelser nævnt i nr. 1-14 i bilag 1 til denne lov, kan dog få tilbagebetalt 61/86 af afgiften. For de i nr. 2-37 i bilag 1 nævnte anvendelser ydes den forhøjede tilbagebetaling på betingelse af, at forbruget vedrører en årlig produktion på mindst 10 t. Tilbagebetalingen ydes efter fradrag pr. kg fuelolie og pr. l gas og dieselolie, der er anvendt til varmfremstilling, bortset fra olie vedrørende aktiviteter omfattet af § 11, stk. 3, 1. pkt., i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Fradraget er 3 øre pr. kg fuelolie. For virksomheder, som ikke har indgået aftale med Energi styrelsen om at gennemføre energieffektiviseringer efter § 1, stk. 1, i lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug, er fradraget dog på 3,175 øre pr. kg fuelolie og 0,7 øre pr. l gas og dieselolie.

6. § 9, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Uanset stk. 1 kan virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, få 57,3 pct. af afgiften efter denne lov tilbagebetalt af afgiftspligtig elektricitet, der er berettiget til tilbagebetaling og opgøres efter reglerne nr. 3, 4, 6, 11, 13 og 14 i bilag 1 til denne lov, eller anvendes som nævnt i nr. 15-37 i bilag 1 til denne lov. For anvendelser nævnt i nr. 15-37 i bilag 1 til denne lov kan afgiftspligtig elektricitet anvendt til ventilation i forbindelse med disse anvendelser medregnes som forbrugt til anvendelserne. Virksomheder, der forbruger afgiftspligtig elektricitet direkte til fremstilling af varme til anvendelser nævnt i bilag 1 til denne lov, kan ligeledes få tilbagebetalt 57,3 pct. af afgiften af elektriciteten. For de i nr. 2-37 i bilag 1 nævnte anvendelser ydes tilbagebetalingen på betingelse af, at forbruget af afgiftspligtig elektricitet vedrører en årlig produktion på mindst 10 t. I perioden 2008-2014 er satserne for tilbagebetalingen som anført i bilag 4.«

7. Efter § 9 indsættes:

»§ 9a. Der ydes fuld tilbagebetaling for afgift af varme og af afgiftspligtige varer omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-7 og 9-13, der anvendes i momsregistrerede virksomheders produktionsenheder med en tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter, til aktiviteter omfattet af §§ 5-8 i lov om CO₂-kvoter, bortset fra produktionsenheder omfattet af § 17, stk. 1, i lov om CO₂-kvoter, jf. dog stk. 2. På de samme betingelser ydes der fuld tilbagebetaling af afgift af varme fra ikke bionedbrydeligt affald anvendt som brændsel, jf. § 2, stk. 1, nr. 15. Endvidere kan momsregistrerede virksomheder, som har en tæt driftsmæssig og fysisk sammenhæng inden for samme lokalitet med en produktionsenhed med tilladelse til udledning af CO₂, jf. 1. pkt., opnå fuld tilbagebetaling af afgift af varme, der leveres direkte fra produktionsenheden med tilladelse til udledning af CO₂ til den forbundne virksomhed, jf. dog stk. 2. Der ydes dog ikke tilbagebetaling for afgift af varme fra en produktionsenhed uden tilladelse til udledning af CO₂, jf. § 9 i lov om CO₂-kvoter.

Stk. 2. Der ydes ikke tilbagebetaling af afgift af varme og afgiftspligtige varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, der leveres fra virksomheden, eller rumvarme eller varmt vand i virksomheden. Opgørelse af ikke tilbagebetalings-berettiget afgift af energiforbrug nævnt i 1. pkt. sker efter reglerne i § 11 i lov om energiafgift af visse mineralolieprodukter m.v., § 8 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., § 10 i lov om afgift af naturgas og bygas og § 11 i lov om afgift af elektricitet.

Stk. 3. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1 i de til-

fælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. Den andel, der kan henregnes under stk. 1, opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde, der anvendes til formål omfattet af stk. 1, og på den anden side den samlede mængde fremstillet på fællesanlægget. Den resterende mængde brændsel m.v. henregnes til andre anvendelser i virksomheden. På anlæg, hvor fremløbs-temperaturen er over 90o C, eller anlæg, hvor mindst 90 pct. af det tilbagebetalingsberettigede forbrug vedrører anvendelser omfattet af stk. 1, kan virksomheden vælge mellem at opgøre andelen til andre anvendelser i virksomheden indirekte efter ovenstående metode og at opgøre forbruget til andre anvendelser direkte. Den direkte opgjorte mængde energi, der skal henføres til andre anvendelser i virksomheden, opgøres som den mængde energi, der forbruges til andre anvendelser, divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 9, stk. 2, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Denne mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Såfremt målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til stk. 1. Virkningsgraden udgør for gasfyrede anlæg 0,90, for oliefyrede anlæg 0,85 og for andre anlæg 0,80.

Stk. 4. Reglerne i § 9, stk. 4-7 og 17 finder tilsvarende anvendelse for stk. 1-3.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for opgørelse og indberetning af det tilbagebetalingsberettigede energiforbrug efter stk. 1.«

§ 12. Virksomheder, der er registreret efter § 3, skal føre regnskab

1) - - -

2) over de af § 2, stk. 1, nr. 5-7 og 13, omfattede varer efter bestemmelserne i § 11 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv.,

3)-4) - - -

Stk. 2. Virksomheder, som leverer varer iblandet biobrændstoffer til anvendelse som motorbrændstof, skal på fakturaen angive mængden af biobrændstoffer.

8. I § 12, stk. 1, nr. 2, ændres »og 13,« til: »13 og 15,«.

9. I § 12, stk. 2, indsættes som 2. pkt.: »Bestemmelsen i § 11, stk. 2, 3. pkt., i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., finder tilsvarende anvendelse ved fakturering af afgift efter § 2, stk. 1, nr. 15.«

§ 13. - - -

Stk. 2. For afregning af afgiften gælder i øvrigt

1) - - -

2) for de af § 2, stk. 1, nr. 5-7 og 13, omfattede varer bestemmelserne i § 10 a, § 12, stk. 2, og § 15 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv. og

3) - - -

Stk. 3. - - -

10. I § 13, stk. 2, nr. 2, ændres »og 13,« til: »13 og 15,«.

§ 14. - - -

1) - - -

2) for de af § 2, stk. 1, nr. 5-7 og 13 omfattede varer efter bestemmelserne i §§ 17-19 i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv.,

3)-4) - - -

11. I § 14, stk. 1, nr. 2, ændres »og 13,« til: »13 og 15,«.

Se tabel 2 nederst

12. I Bilag 2, nr. 13, litra a, ændres »kr./t« til: »kr./GJ«.

Bilag 2. Satser for kuldioxidafgiftslovens § 2, stk. 1, 2 og 4.

13. I Bilag 2, nr. 13, litra b, ændres »kr./t« til: »kr./GJ«.

§ 7

Loven er gengivet bagest

Lov om tilskud til elproduktion, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1331 af 30. november 2007, som ændret ved lov nr. 528 af 17. juni 2008, ophæves.

§ 8

I lov om varmforsyning, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 772 af 24. juli 2000, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 549 af 6.

juni 2007 og § 12 i lov nr. 465 af 17. juni 2008 og senest ved § 3 i lov nr. 503 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

§ 20. Inden for de i § 20 a nævnte indtægtsrammer kan kollektive varmforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraftvarmeværker med en eleffekt over 25 MW samt geotermiske anlæg mv. i priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas indregne nødvendige udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger, efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser, herunder omkostninger til energispareaktiviteter efter §§ 28 a, 28 b og 29, samt finansieringsudgifter ved fremmedkapital og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne, jf. dog stk. 7-11, § 20 a, stk. 7, og § 20 b.

Stk. 2-11. - - -

1. I § 20, stk. 1, ændres »stk. 7-11« til: »stk. 7-14«.

2. I § 20 indsættes efter stk. 11 som stk. 12-14:

»*Stk. 12.* Affaldsforbrændingsanlæg, der leverer opvarmet vand eller damp, kan i prisen for de i stk. 1 nævnte ydelser, ikke indregne følgende udgifter og bortfald af indtægter, jf. dog stk. 13:

- 1) Afgift af affald anvendt som brændsel, jf. § 1, stk. 2, nr. 3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv.
- 2) CO₂-afgift af ikke bionedbrydeligt affald anvendt som brændsel, jf. § 2, stk. 1, nr. 15, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.
- 3) Bortfald af indtægter som følge af ophævelse af lov om tilskud til elproduktion.

Stk. 13. For så vidt angår afgifter nævnt i stk. 12, nr. 1 og 2, kan de affaldsforbrændingsanlæg som er nævnt i stk. 12 og de aftagere, som anlæggene leverer

opvarmet vand eller damp til, indgå aftaler om, at udgifter til afgifter, jf. stk. 12, nr. 1 og 2, indregnes i priser for ydelser omfattet af stk. 1. Det er en betingelse, at parterne samtidig aftaler hvilke udgifter, som følge af indførelsen af afgifterne nævnt i stk. 12, nr. 1 og 2, og ophævelsen af tilskuddet nævnt i stk. 12, nr. 3, der ikke skal indregnes i priser for ydelser omfattet af stk. 1, således at den samlede aftale afspejler en rimelig balance mellem parterne.

Stk. 14. En aftale indgået i overensstemmelse med stk. 13 kan ikke resultere i en varmepris, der overstiger et prisloft udmeldt efter stk. 4.«

§ 9

I lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 418 af 26. juni 1998, som ændret ved § 24 i lov nr. 165 af 15. marts 2000, § 25 i lov nr. 1029 af 22. november 2000, § 24 i lov nr. 325 af 18. maj 2005, § 40 i lov nr. 428 af 6. juni 2005 og § 1 i lov nr. 1417 af 21. december 2005, foretages følgende ændringer:

§ 2.

Stk. 2. Andre virksomheder, der sælger varer omfattet af § 1 med et afgiftspligtigt kvælstofindhold, kan anmelde sin virksomhed til registrering hos told

Stk. 3.

1. I § 2, stk. 2, udgår »samt § 10, stk. 3«.

§ 7. - - -

Stk. 2-3. - - -

2. I § 7, indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Der er afgiftsfrihed for UREA-produkter i henhold til DIN norm DIN 70070 og lignende.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

§ 10. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan meddele vognmænd, der anvender afgiftsberigtigede varer til afgiftsfrie for-

3. § 10, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.

mål, jf. § 8, godtgørelse af hele den betalte afgift.

Stk. 4-5. - - -

§ 24. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftslovens § 47, stk. 2, og som her til landet ved fjernsalg sælger varer omfattet af § 1 eller varer som nævnt i § 20, stk. 1, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige mængde som indholdet af kvælstof i den mængde af de i § 1 nævnte varer, som virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg. For de i § 20, stk. 1, nævnte varer finder § 20, stk. 4 og 5, tilsvarende anvendelse. § 5, stk. 3, § 6, stk. 1, nr. 1 og 2, og stk. 2, og § 7, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

§ 26. - - -

Stk. 2. En virksomhed, der er registreret efter denne lov, skal ikke svare afgift af varer, der er leveret uberigtiget til en virksomhed registreret efter lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække, når virksomheden

1) har modtaget dokumentation for registreringsforholdet, inden afgiftsfri leverancer finder sted første gang, jf. § 7, stk. 2,

2) - - -

3) har overholdt forskrifter fastsat i henhold til § 7, stk. 3.

4. I § 24, 3. pkt., ændres »§ 7, stk. 2« til: »§ 7, stk. 3«

5. I § 26, stk. 2, nr. 1, ændres »§ 7, stk. 2« til: »§ 7, stk. 3«

6. I § 26, stk. 2, nr. 3, ændres »§ 7, stk. 3« til: »§ 7, stk. 4«

§ 10

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 297 af 3. april 2006, som ændret ved § 1 i lov nr. 1536 af 19. december 2007, § 2 i lov nr. 524 af 17. juni 2008 og § 5 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, foretages følgende ændring:

§ 9. - - -

Stk. 2. Fritaget for afgift er endvidere varer, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, der er registreret efter denne lov, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Kraftværker og kraftvarmeværker omfattet af bilag 1 til denne lov skal ikke betale afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen. Som indregnet i elektricitetsprisen efter 2. pkt. anses den del af de afgiftspligtige varer, der skal indregnes i elektricitetsprisen efter den kontrakt mellem kraftvarmeværket og varmeaftageren, der var gældende den 1. juli 1998, og som var godkendt af Elprisudvalget, såfremt mere end 25 pct. af kraftvarmeværkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse afsættes til ikkeomkostningsbestemte priser. For nedenfor nævnte kraftvarmeværker gælder dog følgende:

1) For kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt., der ikke den 1. juli 1998 havde en godkendt kontrakt, beregnes den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, ved fra 1 at trække forholdet mellem på den ene side periodens samlede varmeleverance af værk tillagt eget forbrug af varme og divideret med 1,19 og på den anden side det totale energiindhold i de i perioden indfyrede brændsler. Er varmforsyningen mindre end 12 år gammel, divideres i stedet med 2,0. Der kan dog maksimalt opnås fritagelse for en andel af det samlede brændselsforbrug svarende til andelen af på den ene side energiindholdet i den i perioden fremstillede elektricitet divideret med 0,4 og på den anden side det totale energiindhold i de i perioden indfyrede brændsler.

2) For kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt., der ikke havde en godkendt kontrakt den 1. juli 1998, men har en godkendt kontrakt den 1. juli 1999, og som den 1. juli 1999 afsatte mindre end 25 pct. af

1. I § 9, stk. 2, indsættes efter »Forgasningsgas 4,0 MJ/Nm³«: »Energiindholdet i slam og gødning udgør dog henholdsvis 10 GJ/t og 14 GJ/t fratrukket 1,2 procent pr. procentpoint vandindhold. Virksomhederne skal konstatere eller verificere vandindholdet og på forlangende kunne fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen.«

kraftvarmeværkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse til ikke-omkostningsbestemte priser, finder kontrakten af 1. juli 1999 anvendelse. Det er dog en forudsætning, at kraft-varme-for-delen deles efter højst 12 år.

3) Kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt. kan i stedet for efter nr. 1 eller 2 opgøre den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, på grundlag af principperne i en af Elprisudvalget godkendt kontrakt fra et tilsvarende eksisterende kraftvarmeværk (et referenceværk). Ved valg af referenceværk skal der tilstræbes størst mulig overensstemmelse mellem værkernes virkningsgrader, alder, udbygningstakten for varmemeforsyningen og de kontraktmæssige forhold vedrørende elektricitets- og varmefremstillingen. Valg af referenceværk skal godkendes af told- og skatteforvaltningen.

Andre kraftvarmeværker end de, der omfattes af bilag 1, skal ikke betale afgift af den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet. Den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, beregnes som det samlede forbrug af varer fratrullet kraft-varme-produktionen divideret med 1,25, idet der dog højst kan opnås friholdelse for afgift efter denne lov svarende til elektricitetsproduktionen divideret med 0,35. Andre kraftvarmeværker end de, der omfattes af bilag 1, kan i stedet vælge at beregne den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der er medgået til fremstilling af elektricitet, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede mængde elektricitet divideret med 0,65 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler. Andre kraftvarmeværker end de, der er omfattet af bilag 1, kan desuden vælge enten at beregne den andel af det samlede

forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektriciteten, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet og på den anden side summen af energiindholdet i den fremstillede elektricitet og den fremstillede mængde varme eller at beregne den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede elektricitet divideret med 0,9 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler. Den metode, som andre kraftvarmeværker end de, der omfattes af bilag 1, vælger, skal benyttes i hele kalenderåret.

Energiindholdet udgør:

Spildolie	40,4 MJ/kg
Fyringstjære	36,4 MJ/kg
Gas- og dieselolie	35,9 MJ/l
Petroleum	34,8 MJ/l
Fuelolie	40,4 MJ/kg
LPG	46,0 MJ/ kg
Gas, som fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	52,0 MJ/kg
Stenkul	25,2 GJ/t
Koks	28,9 GJ/t
Jordoliekok	31,4 GJ/t
Brunkulsbriketter og brunkul	18,3 GJ/t
Benzin	32,9 MJ/l
Halm	14,5 MJ/kg
Træaffald	14,7 MJ/kg
Andet affald	9,4 MJ/kg
Naturgas	39,6 MJ/Nm ³
Biogas	19,7 MJ/Nm ³
Forgasningsgas	4,0 MJ/Nm ³

MJ = megajoule

GJ = gigajoule

§ 11

I lov om afgift af naturgas og bygas,
j.f. lovbekendtgørelse nr. 298 af 3. april
2006, som ændret ved § 3 i lov nr. 1536
af 19. december 2007, lov nr. 524 af 17.
juni 2008 og lov nr. 528 af 17. juni 2008,
foretages følgende ændringer:

§ 8. - - -

Stk. 2. Fritaget for afgift er endvidere varer, der anvendes til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraftvarmeværker, der er registreret efter denne lov, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Kraftværker og kraftvarmeværker omfattet af bilag 1 til denne lov skal ikke betale afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen. Som indregnet i elektricitetsprisen efter 2. pkt. anses den del af de afgiftspligtige varer, der skal indregnes i elektricitetsprisen efter den kontrakt mellem kraftvarmeværket og varmeaftageren, der var gældende den 1. juli 1998, og som var godkendt af Elprisudvalget, såfremt mere end 25 pct. af kraftvarmeværkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse afsættes til ikkeomkostningsbestemte priser. For nedenfor nævnte kraftvarmeværker gælder dog følgende:

1) For kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt., der ikke den 1. juli 1998 havde en godkendt kontrakt, beregnes den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, ved fra 1 at trække forholdet mellem på den ene side periodens samlede varmeløbsenergi af værk tillagt eget forbrug af varme og divideret med 1,19 og på den anden side det totale energiindhold i de i perioden indfyrede brændsler. Er varmeforsyningen mindre end 12 år gammel, divideres i stedet med 2,0. Der kan dog maksimalt opnås fritagelse for en andel af det samlede brændselsforbrug svarende til andelen af på den ene side energiindholdet i den i perioden

1. I § 8, stk. 2, indsættes efter »benyttes i hele kalenderåret«:

»Energiindholdet udgør:

Spildolie	40,4 MJ/kg
Fyringstjære	36,4 MJ/kg
Gas- og dieselolie	35,9 MJ/l
Petroleum	34,8 MJ/l
Fuelolie	40,4 MJ/kg
LPG	46,0 MJ/kg
Gas, som fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	52,0 MJ/kg
Stenkul	25,2 GJ/t
Koks	28,9 GJ/t
Jordoliekoks	31,4 GJ/t
Brunkulsbriketter og brunkul	18,3 GJ/t
Benzin	32,9 MJ/l
Halm	14,5 MJ/kg
Træaffald	14,7 MJ/kg
Andet affald	9,4 MJ/kg
Naturgas	39,6 MJ/Nm ³
Biogas	19,7 MJ/Nm ³
Forgasningsgas	4,0 MJ/Nm ³

Energiindholdet i slam og gødning udgør dog henholdsvis 10 GJ/t og 14 GJ/t fratrukket 1,2 procent pr. procentpoint vandindhold. Virksomhederne skal konstatere eller verificere vandindholdet og på forlangende kunne fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen.«

MJ = megajoule

GJ = gigajoule«

fremstillede elektricitet divideret med 0,4 og på den anden side det totale energiindhold i de i perioden indfyrede brændsler.

2) For kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt., der ikke havde en godkendt kontrakt den 1. juli 1998, men har en godkendt kontrakt den 1. juli 1999, og som den 1. juli 1999 afsatte mindre end 25 pct. af kraftvarmeværkets produktion af elektricitet til indenlandsk anvendelse til ikke-omkostningsbestemte priser, finder kontrakten af 1. juli 1999 anvendelse. Det er dog en forudsætning, at kraft-varme-for-delen deles efter højst 12 år.

3) Kraftvarmeværker omfattet af 3. pkt. kan i stedet for efter nr. 1 eller 2 opgøre den del af de afgiftspligtige varer, der anses for indregnet i elektricitetsprisen, på grundlag af principperne i en af Elprisudvalget godkendt kontrakt fra et tilsvarende eksisterende kraftvarmeværk (et referenceværk). Ved valg af referenceværk skal der tilstræbes størst mulig overensstemmelse mellem værkernes virkningsgrader, alder, udbygningstakten for varmemforsyningen og de kontraktmæssige forhold vedrørende elektricitets

Andre kraftvarmeværker end de, der omfattes af bilag 1, skal ikke betale afgift af den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet. Den andel af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, som er medgået til fremstilling af elektricitet, beregnes som det samlede forbrug af varer fratrukket kraft

Tabel 1

Bilag 4. Satser for kulafgiftslovens § 1, stk. 5

		1. jan.	1. jan.	1. jan.	1. jan.	1. jan.	1. jan.	1. jan.
		—	—	—	—	—	—	—
		31.	31.	31.	31.	31.	31.	31.
		dec.	dec.	dec.	dec.	dec.	dec.	dec.

		2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Sats efter vægt af træaffald	kr./t	173,1	176,2	179,3	182,6	185,9	189,2	192,6
Sats efter vægt af andet affald	kr./t	112,0	114,0	116,0	118,1	120,3	122,4	124,6

Tabel 2

Bilag 2. Satser for kuldioxidafgiftslovens § 2, stk. 1, 2 og 4

		1. jan. – 31. dec. 2008	1. jan. – 31. dec. 2009	1. jan. – 31. dec. 2010	1. jan. – 31. dec. 2011	1. jan. – 31. dec. 2012	1. jan. – 31. dec. 2013	1. jan. – 31. dec. 2014
1) gas- og dieselolie	øre/l	39,8	40,5	41,3	42,0	42,8	43,5	44,3
2) fuelolie	øre/kg	47,6	48,4	49,3	50,2	51,1	52,0	52,9
3) fyringstjære	øre/kg	42,8	43,6	44,4	45,2	46,0	46,8	47,6
4) petroleum	øre/l	39,8	40,5	41,3	42,0	42,8	43,5	44,3
5) stenkul (inkl. stenkulsbriketter), koks, cinders og koksgrus	kr./GJ	14,3	14,5	14,8	15,0	15,3	15,6	15,9
6) jordoliekok	kr./GJ	13,8	14,0	14,3	14,6	14,8	15,1	15,4
7) brunkulsbriketter og brunkul	kr./GJ	14,3	14,5	14,8	15,0	15,3	15,6	15,9
8) elektricitet	øre/kWh	6,9	7,0	6,2	6,3	6,4	6,5	6,6
9) autogas (LPG)	øre/l	24,2	24,7	25,1	25,6	26,0	26,5	27,0
10) anden flaskegas (LPG)	øre/kg	44,9	45,7	46,5	47,3	48,2	49,0	49,9
11) gas (bortset fra LPG), der anvendes ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	øre/kg	44,5	45,3	46,1	46,9	47,7	48,6	49,5
12) naturgas og bygas med en nedre brændværdi på	øre/Nm ³	33,9	34,5	35,1	35,7	36,4	37,0	37,7

39,6 megajoule (MJ)/normal m ³ (Nm ³)								
13) andre varer henhørende under position 2713, 2714 el- ler 2715 i EU's kombinerede nomenklatur								
a) med et vandindhold på mindst 27 pct.	kr./t	12,0	12,2	12,4	12,7	12,9	13,1	13,4
b) med et vandindhold på mindre end 27 pct.	kr./t	12,0	12,2	12,4	12,7	12,9	13,1	13,4
14) benzin	øre/l	36,0	36,6	37,3	37,9	38,6	39,3	40,0
Kul efter vægt								
stenkul (inkl. stenkulsbriket- ter), koks, cin- ders og koks- grus	kr./t	399,0	406,2	413,5	420,9	428,5	436,2	444,1
jordoliekoks	kr./t	455,4	463,6	471,9	480,4	489,1	497,9	506,9
brunkulsbriket- ter og brunkul	kr./t	270,8	275,6	280,6	285,6	290,8	296,0	301,3
Varer omfattet af stk. 1, nr. 13, litra a	kr./t	343,2	349,4	355,7	362,1	368,6	375,2	382,0
Varer omfattet af stk. 1, nr. 13, litra b	kr./t	451,2	459,3	467,6	476,0	484,6	493,3	502,2
Satser ved 15° C:								
for varer nævnt under stk. 1, nr. 1 og 4	øre/l	39,6	40,3	41,0	41,8	42,5	43,3	44,1
for varer nævnt under stk. 1, nr. 14	øre/l	35,7	36,3	37,0	37,6	38,3	39,0	39,4

Bekendtgørelse nr. 1331 af 30/11 2007 af lov om tilskud til elproduktion

Herved bekendtgøres lov om tilskud til elproduktion, jf. lovekendtgørelse nr. 490 af 13. juni 2003, med de ændringer, der følger af § 1 i lov nr. 1232 af 27. december 2003, § 123 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, § 41 i lov nr. 538 af 8. juni 2006 og lov nr. 550 af 6. juni 2007.

§ 1. Efter reglerne i denne lov ydes der statstilskud til produktion af elektricitet, der fremstilles ved biogas- og naturgasbaseret decentral kraft-varme-produktion, naturgasbaseret industriel kraft-varme-produktion eller affaldsbaseret kraft-varme-produktion.

Stk. 2. Statstilskud ydes kun til den del af produktionen, hvoraf der betales afgift efter lov om afgift af elektricitet.

§ 1 a. Ved et fjernvarmenet forstås i denne lov et fysisk selvstændigt kollektivt varmforsyningsnet.

Stk. 2. Et eller flere anlæg til produktion af kraft-varme, der forsyner et fjernvarmenet, anses efter denne lov som et værk.

Stk. 3. Ved et barmarksværk forstås i denne lov et eller flere anlæg til produktion af kraft-varme, hvor fjernvarmenettet er etableret samtidig med produktionsanlægget.

§ 2. (Ophævet)

§ 2 a. Der ydes et tilskud på 7 øre pr. kWh til elproducenter for den mængde elektricitet, der fremstilles ved naturgasbaseret industriel kraft-varme-produktion eller ved affaldsbaseret kraft-varme-produktion.

Stk. 2. Tilskud til industriel kraft-varme-produktion efter stk. 1 ydes kun til værker, der er idriftsat inden den 1. januar 2004.

Stk. 3. Der ydes et tilskud på 2 øre pr. kWh efter udløbet af den periode, hvor der efter stk. 1 ydes et tilskud på 7 øre pr. kWh, ved udskiftning af et eksisterende industrielt kraft-varme-anlæg, hvor dette anlæg er idriftsat inden den 1. januar 2004.

Stk. 4. Transport- og energiministeren kan bestemme, at tilskud ydet efter stk. 1 til naturgasbaseret industriel kraft-varme-produktion gives som et engangsbeløb. Tilskud ydet efter stk. 3 kan tilsvarende gives som et engangsbeløb.

Stk. 5. Tilskud efter stk. 1 og 3 er betinget af, at produktionsudstyret ved idriftsættelsen er nyt.

Stk. 6. Tilskuddet til elproduktion som nævnt i stk. 1 udgør 10 øre pr. kWh for elektricitet, der fremstilles på decentrale affaldsbaserede kraft-varme-værker med en samlet kapacitet for elproduktion på 3 MW eller derunder, og som enten er idriftsat inden den 1. januar 1997, eller hvor der inden denne dato er indsendt projektforslag for omstilling til kraft-varme til kommunalbestyrelsen i henhold til lov om varmforsyning.

Stk. 7. Transport- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler for ydelse af tilskuddet efter stk. 1, 3, 5 og 6.

Stk. 8. Der ydes ikke tilskud efter denne lov til produktion af elektricitet, der fremstilles ved forbrænding af kød- og benmel og lignende produkter, såfremt produktionen finder sted efter tilladelse givet i medfør af § 12 a, stk. 1, i lov om elforsyning.

§ 2 b. Naturgasbaserede decentrale kraft-varme-værker med en samlet kapacitet for elproduktion på 25 MW eller derunder får tilskud på 8 øre pr. kWh til elproduktionen. Tilskuddet gives op til en årlig elproduktion af det tilskudsberettigede brændsel på 8 mio. kWh.

Stk. 2. Decentrale kraft-varme-værker med en samlet kapacitet for elproduktion på 25 MW eller derunder, der forsynes med både biogas og naturgas, og hvor der af det samlede brændselsforbrug regnet efter energiindhold for regnskabsåret 2000-2001 eller 2001 var mindst 10 procent naturgas, får tilskud på 8 øre pr. kWh. Tilskuddet gives op til en årlig elproduktion af det tilskudsberettigede brændsel på 8 mio. kWh fordelt efter de i stk. 1 angivne maksimumssatser.

Stk. 3. Naturgasbaserede decentrale kraft-varme-værker med en samlet kapacitet for elproduktion på 25 MW eller derunder, der omlægger deres forsyning til at kunne anvende både biogas og naturgas eller kun biogas, får støtte efter de i stk. 1 angivne kriterier.

Stk. 4. Elektricitet, der er fremstillet på barmarksværker, er undtaget fra den årlige tilskudsgrænse i stk. 1.

Stk. 5. Tilskud efter stk. 1-4 gives kun til værker og barmarksværker, som er idriftsat inden den 1. juli 2002, eller hvor der inden samme dato er indsendt projektforslag for omstilling til kraft-varme til kommunalbestyrelsen i henhold til lov om varmforsyning.

Stk. 6. Værkerne omfattet af stk. 5 kan modtage tilskud til anlæg, der udskiftes eller etableres på en ny lokalitet inden for samme fjernvarmenet.

Stk. 7. Transport- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler for ydelsen af tilskuddet efter stk. 1-6.

§ 3. (Ophævet)

§ 3 a. For elektricitet, der er fremstillet ved industriel kraft-varme-produktion, er ydelsen af tilskud efter § 2 a begrænset til en periode på 6 år regnet fra idriftsættelsen af det enkelte anlæg, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Uanset stk. 1 ydes der tilskud i en periode på 8 år for elproduktion på industrielle kraft-varme-værker med en samlet kapacitet for elproduktion på 4 MW eller derunder.

Stk. 3. For et industrielt kraft-varme-værk, der leverer varme til et kollektivt varmforsyningsanlæg, ydes tilskuddet til den del af det industrielle kraft-varme-værks elproduktion, der kan henføres til varme-produktion til det kollektive varmforsyningsanlæg, efter samme kriterier som i § 2 b, stk. 1-5.

Stk. 4. Transport- og energiministeren kan bestemme, at der ikke ydes tilskud for elproduktionen på et anlæg for naturgasbaseret industriel kraft-varme. Undtagelse fra tilskud kan kun fastsættes, hvis varmeforbruget, der aftages fra anlægget, helt eller delvist kan dækkes af en kollektiv varmforsyning fra central kraft-varme-produktion.

§ 3 b. (Ophævet)

§ 3 c. Transport- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om administrationen af § 3 a.

Stk. 2. Transport- og energiministeren fastsætter regler om, at tilskud til kraft-varme-baseret elproduktion kun ydes på vilkår om en effektiv samlet energiudnyttelse.

§ 3 d. Tilskud til elproducenten ydes til den producerede mængde elektricitet med fradrag af det nødvendige egetforbrug til elproduktion.

Stk. 2. Netvirksomhedernes udbetaling af tilskud efter stk. 1 foretages i overensstemmelse med § 4.

§ 4. Administrationen vedrørende udbetalinger af tilskud efter §§ 2 a og 2 b varetages af told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Tilskud som nævnt i stk. 1 udbetales af netvirksomheden, som elektriciteten afregnes med. Netvirksomhederne modregner udbetalt tilskud i afgiftstilsvaret til told- og skatteforvaltningen i henhold til lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og § 34, stk. 4-6, i lov om afgift af svovl.

Stk. 3. Transport- og energiministeren kan pålægge elproducenterne at udarbejde og meddele alle sådanne oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af de i loven nævnte opgaver.

§ 4 a. Told- og skatteforvaltningen har til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang hos en af loven omfattet elproducent eller netvirksomhed med henblik på kontrol af de oplysninger, som virksomheden er pligtig til at afgive efter loven eller efter regler udstedt i henhold til loven.

Stk. 2. Virksomhedens indehaver og de i virksomheden beskæftigede personer skal yde told- og skatteforvaltningen fornøden vejledning og hjælp ved foretagelse af de i stk. 1 nævnte eftersyn.

Stk. 3. Det i stk. 1 nævnte materiale skal efter anmodning udleveres til told- og skatteforvaltningen.

§ 5. Såfremt told- og skatteforvaltningen eller Energistyrelsen konstaterer, at der er ydet for stort tilskud til en elproducent, afkræves denne det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav.

Stk. 2. Tilbagebetales det skyldige beløb ikke rettidigt til told- og skatteforvaltningen, skal der betales 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra den 1. i den måned, i hvilken beløbet skal betales, dog mindst 50 kr.

Stk. 3. Transport- og energiministeren kan fastsætte en nedre beløbsgrænse for opkrævning af skyldigt beløb.

§ 6. Den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger om den tilskudsberettigede produktions art og omfang, straffes med bøde.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 7. Skønner told- og skatteforvaltningen eller Energistyrelsen, at der er begået en overtrædelse, der medfører bødeansvar, kan det tilkendegives den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelserne om tiltalerejsning i retsplejelovens § 895 tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.

§ 8. Transport- og energiministeren kan fastsætte bestemmelser om kontrolforanstaltninger, der er nødvendige til lovens gennemførelse.

Stk. 2. Tilskud til elproduktion efter loven kan inddrages eller kræves tilbagebetalt, hvis elproducenten uanset anmodning ikke inden for en fastsat frist meddeler fyldestgørende oplysninger til brug for en afgørelse om udbetaling af elproduktionstilskud eller tilsyn og kontrol med udbetalingen.

Stk. 3. Udbetaling af tilskud genoptages, når elproducenten har meddelt nærmere angivne oplysninger om det pågældende forhold.

Stk. 4. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om betingelser og frister for inddragelse, tilbagebetaling og genoptagelse af elproduktionstilskud efter stk. 2 og 3.

Stk. 5. Transport- og energiministeren kan bestemme, at oplysninger indgivet til Energistirelsens årlige energiproducenttælling og det register, der er nævnt i elforsyningslovens § 85 a, stk. 3, kan anvendes til kontrolformål.

Stk. 6. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om, at dele af administrationen af ordningen, jf. § 3 d, § 4, stk. 1 og 2, § 4 a, § 5, § 7, stk. 1, og § 9, stk. 2, varetages af Energinet.dk.

§ 9. Transport- og energiministeren kan fastsætte bestemmelser om klage over afgørelser efter loven eller regler udstedt i henhold til loven. Henlægges ministerens beføjelser efter loven til en styrelse under Transport- og Energiministeriet, kan det fastsættes, at afgørelser truffet af styrelsen ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Transport- og energiministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af told- og skatteforvaltningen, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 10. Skatteministeren fastsætter lovens ikrafttrædelsestidspunkt.

§ 11. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.